

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 21. oktober 2009 (23.10)
(OR. en)**

**Interinstitutionel sag:
2009/0140 (COD)**

**14491/1/09
REV 1**

**EF 142
ECOFIN 636
SURE 38
CODEC 1192**

NOTE

fra: Rådssekretariatet
til delegationerne
modtaget den: 15. oktober 2009

Vedr.: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om makrotilsyn på fællesskabsplan af det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici
- Kompromisforslag fra formandskabet

Vedlagt følger et kompromisforslag efter samlingen i Rådet (økofin) den 20. oktober 2009.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om makrotilsyn på fællesskabsplan af det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C .. af, s. ..

² Beslutning XXXX

³ EUT C .. af, s. ..

⁴ EUT C .. af, s. ..

- (1) Den finansielle krise har afsløret store mangler ved det finansielle tilsyn, som har bevirket, at det ikke har været muligt at forudse den ugunstige makroudvikling og forhindre en akkumulering af overdrevne risici i den finansielle sektor, og har navnlig sat fokus på svaghederne ved det nuværende makrotilsyn.
- (2) I november 2008 gav Kommissionen en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand (i det følgende benævnt de Larosière-gruppen) mandat til at fremsætte anbefalinger til, hvordan de europæiske tilsynsordninger kan styrkes for at forbedre beskyttelsen af borgerne og genoprette tilliden til det finansielle system.
- (3) I den endelige rapport, som blev fremlagt den 25. februar 2009, anbefalede de Larosière-gruppen bl.a., at der oprettes et organ på fællesskabsniveau, som skal overvåge risici inden for det finansielle system som helhed.
- (4) I meddelelsen "Fremdrift i den europæiske genopretning" af 4. marts 2009¹ hilste Kommissionen de Larosière-gruppens anbefalinger velkommen og gav udtryk for sin støtte til hovedlinjerne i dem. Det Europæiske Råd erklærede sig på mødet den 19.-20. marts 2009 enig i, at det er nødvendigt at styrke reguleringen af og tilsynet med EU's finansieringsinstitutter og at anvende de Larosière-rapporten som udgangspunkt for de foranstaltninger, der skal træffes.
- (5) I meddelelsen "Finansielt tilsyn i Europa" af 27. maj 2009² beskrev Kommissionen en række reformer af de nuværende ordninger, som skal sikre den finansielle stabilitet på EU-niveau, herunder navnlig oprettelsen af et europæisk udvalg for systemiske risici (ESRB) med ansvar for makrotilsyn. Rådet tilsluttede sig på mødet den 9. juni 2009 og Det Europæiske Råd på

¹ KOM(2009) 114.

² KOM(2009) 252.

mødet den 18.-19. juni Kommissionens synspunkt og hilste det velkommen, at Kommissionen agter at fremlægge lovgivningsforslag, således at de nye rammer vil være på plads i løbet af 2010. I overensstemmelse med Kommissionens synspunkt konkluderede det bl.a., at ECB "bør yde analytisk, statistisk, administrativ og logistisk støtte til ESRB og også trække på teknisk rådgivning fra de nationale centralbanker og tilsynsmyndigheder".

- (6) De nuværende fællesskabsordninger lægger for lidt vægt på makrotilsyn og på de indbyrdes relationer mellem udviklingen i det bredere makroøkonomiske miljø og det finansielle system. Ansvar for makrotilsynet er stadig opsplittet, tilsynet foretages af forskellige myndigheder på forskellige planer, og der findes ingen mekanisme til at sikre, at risici på makroplan identificeres tilfredsstillende, og at der udsendes klare advarsler og anbefalinger, som følges op med konkrete tiltag.
- (7) EU har ligeledes behov for et specifikt organ, som er ansvarligt for makrotilsyn med hele EU's finansielle system, og som skal identificere risici for den finansielle stabilitet og om nødvendigt udstede advarsler og anbefalinger om tiltag til at imødegå sådanne risici. Der bør derfor oprettes et europæisk udvalg for systemiske risici som et nyt uafhængigt organ, som dækker alle finansielle sektorer og garantiordninger. Den bør have ansvaret for makrotilsyn på europæisk plan og bør ikke have status som juridisk person.
- (7a) ESRB bør bestå af et generelt udvalg, en styringskomité, et sekretariat og et rådgivende teknisk udvalg. Oprettelsen af Det Rådgivende Tekniske Udvalg bør tage hensyn til gældende strukturer med henblik på at undgå overlapning.

- (8) ESRB bør udstede advarsler og, når det finder det nødvendigt, anbefalinger af generel karakter for Fællesskabet som helhed, enkelte medlemsstater eller grupper af medlemsstater med en nærmere angivet frist for gennemførelse af de relevante initiativer.
- (9) For at øge advarslernes og anbefalingernes vægt og legitimitet bør de også sendes til Rådet og, når det er relevant, Den Europæiske Bankmyndighed, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../...¹, Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../...² og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../...³. Drøftelserne i Rådet bør forberedes af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) i overensstemmelse med dets rolle som defineret i traktaten. For at EFC kan forberede drøftelserne i Rådet og give det politisk rådgivning i rette tid, bør EFC orienteres regelmæssigt og på et tidligt stadium og modtage affattelsen af advarslerne og anbefalingerne, så snart de er vedtaget.
- (10) ESRB bør også på basis af rapporter fra adressaterne overvåge overholdelsen af dets anbefalinger for at sikre, at dets advarsler og anbefalinger reelt efterleves. Adressater af anbefalingerne bør tage de nødvendige skridt og give behørig begrundelse i tilfælde af manglende skridt (mekanisme, som kræver handling eller forklaring). Hvis ESRB finder, at adressater ikke har foretaget sig tilstrækkeligt, underretter det adressaterne, Rådet og i givet fald de berørte europæiske tilsynsmyndigheder. Ved gennemførelsen af alle disse processer skal der fuldt ud tages hensyn til EFC's rolle.

¹ EUT L .. af, s. ..

² EUT L .. af, s. ..

³ EUT L .. af, s. ..

- (11) ESRB bør fra sag til sag og efter høring af Rådet afgøre, om en anbefaling skal forblive fortrolig eller offentliggøres, idet der tages hensyn til, at en offentliggørelse kan medvirke til at fremme overholdelsen af anbefalingerne i bestemte situationer.
- (12) ESRB bør aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet mindst to gange om året og oftere i tilfælde af omfattende uro på finansmarkederne. Rådet kan efter behov anmode ESRB om at undersøge specifikke spørgsmål vedrørende finansiell stabilitet.
- (13) ECB og de nationale centralbanker bør indtage en førerposition i makrotilsynet på grund af deres ekspertise og ansvar vedrørende den finansielle stabilitet. Nationale tilsyn bør inddrages, så de kan bidrage med deres særlige ekspertise. Det er vigtigt, at mikrotilsynene inddrages i ESRB's arbejde for at sikre, at vurderingen af risikoen på makroplan er baseret på fyldestgørende og præcise oplysninger om udviklingstendenserne i det finansielle system. Derfor bør formændene for de europæiske tilsynsmyndigheder være medlemmer med stemmeret, mens en repræsentant for en national tilsynsmyndighed pr. medlemsstat bør være medlem uden stemmeret.
- (14) Deltagelsen af et medlem af Kommissionen vil bidrage til at skabe forbindelse til det makroøkonomiske og finansielle tilsyn i Fællesskabet, mens formanden for EFC vil afspejle finansministrenes og Rådets rolle i opretholdelsen af den finansielle stabilitet og udførelsen af det økonomiske og finansielle tilsyn.
- (15) Det er af stor betydning, at medlemmerne af ESRB udøver deres opgaver uvildigt og kun overvåger den finansielle stabilitet i Den Europæiske Union som en helhed. Afstemninger om advarsler og anbefalinger i ESRB bør ikke vægtes, og beslutningerne bør som regel træffes med simpelt flertal.

- (16) De indbyrdes relationer mellem finansieringsinstitutter og finansielle markeder indebærer, at overvågningen og vurderingen af potentielle systemiske risici bør baseres på en bred vifte af relevante makroøkonomiske og mikrofinansielle data og indikatorer. ESRB bør derfor have adgang til alle de oplysninger, som er nødvendige for at udføre dets opgaver, men skal sikre, at disse data forbliver fortrolige, hvis det kræves.
- (16a) De i denne beslutning omhandlede foranstaltninger til indsamling af oplysninger er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver og bør ikke berøre den retlige ramme, som det europæiske statistiske system (ESS) og Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) udgør på det statistiske område. Denne beslutning berører derfor ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information.
- (17) Markedsdeltagerne kan levere værdifulde oplysninger til forståelse af udviklingstendenserne i det finansielle system. Efter behov bør ESRB derfor høre interessenter fra den private sektor såsom repræsentanter for finanssektoren, forbrugersammenslutninger og brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser oprettet af Kommissionen eller i henhold til fællesskabslovgivning mv. og give dem en rimelig mulighed for at fremsætte bemærkninger.
- (18) Som følge af de internationale finansmarkeders integrering på internationalt plan og den spredningsrisiko, der er forbundet med finanskriser, bør ESRB koordinere sine aktiviteter med Den Internationale Valutafond og det netop oprettede Råd for Finansiell Stabilitet, som forventes at udsende tidlige advarsler mod makrorisici på globalt plan.

(19) Oprettelsen af ESRB bør bidrage direkte til opfyldelse af målsætningerne for det indre marked. Fællesskabets makrotilsyn med det finansielle system bør være en integrerende del af det overordnede nye tilsynssystem i Fællesskabet, eftersom makrosynsvinklen er tæt forbundet med mikrotilsynsopgaverne, der er pålagt de europæiske tilsynsmyndigheder. Kun hvis der findes ordninger, som tager passende hensyn til den indbyrdes sammenhæng mellem de risici, der findes på mikro- og makroplan, kan alle interessenter have tilstrækkelig tillid til at deltage i grænseoverskridende finansielle aktiviteter. ESRB bør overvåge og vurdere risici for den finansielle stabilitet, som skyldes udviklinger, der kan have virkninger på sektorplan eller for det finansielle system som helhed. ESRB bør ved at fokusere på sådanne risici indgå direkte i en integreret EU-tilsynsstruktur, som er en forudsætning for at sikre rettidige og konsekvente nationale tiltag, og dermed forhindre uensartede initiativer og forbedre det indre markeds virkemåde.

19a) De Europæiske Fællesskabers Domstol har i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige mod Europa-Parlamentet og Rådet)¹ anerkendt, at EF-traktatens artikel 95 vedrørende vedtagelse af foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion, er et passende retsgrundlag for oprettelse af et "fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces", når der er sammenhæng mellem de opgaver, et sådant organ pålægges, og emnet for de retsakter, der skaber tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. ESRB bidrager til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for yderligere finansiell integration i det indre marked, ved at overvåge systemiske risici og udstede advarsler og anbefalinger, når det er relevant. Disse opgaver hænger nøje sammen med målsætningerne i fællesskabslovgivningen vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. ESRB bør derfor oprettes på grundlag af traktatens artikel 95.

¹ Præmis 44 – endnu ikke offentliggjort

(20) Målene for et effektivt makrotilsyn af Fællesskabets finansielle system kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af integreringen af de europæiske finansmarkeder; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Oprettelse

Der oprettes et europæisk udvalg for systemiske risici, i det følgende benævnt "ESRB". ESRB er et uafhængigt organ uden status som juridisk person.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "finansieringsinstitut": ethvert foretagende, som omfattes af den lovgivning, der omhandles i artikel 1, stk. 2, i forordning [(EF) nr. xx/2009 (EBA)], forordning [(EF) nr. xx/2009 (ESMA)] og forordning [(EF) nr. xx/2009 (EIOPA)], samt ethvert andet foretagende og enhver anden enhed i Fællesskabet, hvis hovedvirksomhed er af tilsvarende karakter.
- b) "finansielt system": alle finansieringsinstitutter, finansielle markeder og finansielle markedsinfrastrukturer.

Artikel 3

Målsætninger og opgaver

1. ESRB er ansvarligt for makrotilsynet med det finansielle system i Fællesskabet med det formål at bidrage til at forebygge og reducere systemiske risici for finansiell stabilitet i EU som følge af udviklinger i det finansielle system og under hensyntagen til makroøkonomiske udviklinger undgå omfattende finansiell uro og bidrage til et velfungerende indre marked.
2. Med henblik på stk. 1 har ESRB, uden at det berører eksisterende organers rolle og ansvarsområder, følgende opgaver:
 - a) at indkredse og/eller indsamle og analysere alle oplysninger, der er relevante og nødvendige for det i stk. 1 beskrevne arbejdsområde
 - b) at afdække og prioritere de i stk. 1 omhandlede systemiske risici
 - c) at udsende advarsler, hvis sådanne systemiske risici anses for betydelige
 - d) at fremsætte anbefalinger med henblik på afhjælpende tiltag som reaktion på de afdækkede risici
 - e) at overvåge opfølgningen af advarsler og anbefalinger

- f) at arbejde tæt sammen med det europæiske finanstilsynssystem og give de europæiske tilsynsmyndigheder de oplysninger om risici, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver
- g) at koordinere sit arbejde med internationale institutioner, særlig Den Internationale Valutafond og Rådet for Finansiell Stabilitet, samt relevante organer i tredjelande, i spørgsmål vedrørende makrotilsyn.
- h) at udføre andre relaterede opgaver som anført i fællesskabslovgivningen.

Kapitel II

Organisation

Artikel 4

Opbygning

1. ESRB har et generelt udvalg, en styringskomité, et sekretariat og et rådgivende teknisk udvalg.
2. Det Generelle Udvalg træffer de beslutninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er henlagt til ESRB.
3. Styringskomitéen bistår med beslutningstagningen i ESRB, idet den deltager i forberedelsen af møderne i Det Generelle Udvalg og gennemgår de dokumenter, der skal drøftes, og overvåger de fremskridt, der sker i ESRB's løbende arbejde.

4. Sekretariatet yder analytisk, statistisk, administrativ og logistisk støtte til ESBR under ledelse af formanden for Det Generelle Udvalg og Styringskomitéen i overensstemmelse med Rådets afgørelse EF/XXXX/2009¹. Med henblik på sine analyser trækker sekretariatet på teknisk rådgivning fra de nationale centralbanker og nationale tilsynsmyndigheder.
5. ESRB støttes af det i artikel 12 omhandlede rådgivende tekniske udvalg, som yder rådgivning og bistand i tekniske spørgsmål af relevans for ESRB's arbejde.

Artikel 5

Formandskab

1. Formanden for ESRB vælges for en periode på fem år af og blandt medlemmerne af Det Generelle Udvalg, der også er medlemmer af Den Europæiske Centralbanks Generelle Råd. Næstformanden vælges for en periode på fem år af og blandt de stemmeberettigede medlemmer af ESRB. Formanden og næstformanden kan kun genvælges én gang.
2. Formanden leder møderne i Det Generelle Udvalg og styringskomitéen.
3. Næstformanden leder møderne i Det Generelle Udvalg og/eller styringskomitéen, når formanden har forfald.
4. Hvis mandatperioden for de medlemmer af Den Europæiske Centralbanks Generelle Råd, der er valgt som formand eller næstformand, slutter inden udløbet af den femårige periode, eller hvis formanden eller næstformanden af en eller anden grund er ude af stand til at udøve deres hverv, vælges en ny formand eller næstformand i overensstemmelse med stk. 1.

¹ EUT L .. af .., s. ..

5. Formanden repræsenterer ESRB udadtil.

Artikel 6

Det Generelle Udvalg

1. Følgende personer er medlemmer af Det Generelle Udvalg og har stemmeret:
- a) formanden for ECB og, hvis denne vælges til formand for ESRB, næstformanden for ECB
 - b) cheferne for de nationale centralbanker; hvis en chef for en national centralbank vælges til formand for ESRB, en vicechef for den pågældende nationale centralbank; hvis en chef for en national centralbank vælges til næstformand for ESRB og skal træde i stedet for formanden for ESRB, en vicechef for den pågældende nationale centralbank
 - c) et medlem af Europa-Kommissionen
 - d) formanden for Den Europæiske Bankmyndighed
 - e) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger
 - f) formanden for Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.
2. Følgende personer er medlemmer af Det Generelle Udvalg og har ikke stemmeret:
- a) en højtstående repræsentant pr. medlemsstat for den kompetente nationale tilsynsmyndighed i overensstemmelse med denne artikels stk. 3
 - b) formanden for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

3. Med hensyn til repræsentationen af nationale tilsynsmyndigheder roterer de pågældende højtstående repræsentanter, alt efter hvilket spørgsmål der skal behandles, medmindre de nationale tilsynsmyndigheder har udpeget en fælles repræsentant.
4. Det Generelle Udvalg fastsætter forretningsordenen for ESRB.

Artikel 7

Upartiskhed

1. Når medlemmerne af ESRB deltager i Det Generelle Udvalgs eller Styringskomitéens aktiviteter eller udfører anden virksomhed i forbindelse med ESRB, udøver de deres hverv uvildigt og udelukkende i Fællesskabets interesse som helhed. De hverken søger eller modtager instrukser fra medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner eller noget andet offentligt eller privat organ.
2. Hverken medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner eller noget andet offentligt eller privat organ søger at øve indflydelse på medlemmerne af ESRB, når disse udfører deres opgaver i forbindelse med ESRB.

Artikel 8

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af ESRB's generelle udvalg og andre personer, der arbejder eller har arbejdet for eller i tilknytning til ESRB (herunder det relevante personale i centralbankerne, Det Rådgivende Tekniske Udvalg, de europæiske tilsynsmyndigheder og de kompetente nationale tilsynsmyndigheder), må ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, selv efter at deres hverv er ophørt.

2. De oplysninger, medlemmerne af ESRB modtager, må kun anvendes i forbindelse med deres hverv og ved udførelsen af de i artikel 3, stk. 2, fastsatte opgaver.
3. Fortrolige oplysninger, som de i stk. 1 nævnte personer modtager i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller samlet form, således at de enkelte finansieringsinstitutter ikke kan identificeres, hvilket ikke berører artikel 16 og anvendelsen af straffelovgivningen.
4. ESRB fastlægger og indfører sammen med de europæiske tilsynsmyndigheder specifikke fortrolighedsprocedurer for at beskytte oplysninger vedrørende de enkelte finansieringsinstitutter eller oplysninger, ud fra hvilke de enkelte finansieringsinstitutter kan identificeres.

Artikel 9

Møder i Det Generelle Udvalg

1. Formanden for Det Generelle Udvalg indkalder til ordinære plenarmøder, der holdes mindst fire gange om året. Der kan indkaldes til ekstraordinære møder på initiativ af formanden for Det Generelle Udvalg eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af de stemmeberettigede medlemmer.
2. Medlemmerne skal personligt være til stede på møderne i Det Generelle Udvalg og må ikke lade sig repræsentere.
3. Uanset stk. 2 kan et medlem, der er forhindret i at deltage i møderne i en periode på mindst tre måneder, udpege en suppleant. Et sådant medlem kan også afløses af en person, der er formelt udpeget i henhold til den pågældende institutions bestemmelser om midlertidige stedfortrædere.

4. Møderne er fortrolige.

Artikel 10

Afstemningsregler i Det Generelle Udvalg

1. Hvert stemmeberettiget medlem af Det Generelle Udvalg har én stemme.
2. Uanset afstemningsprocedurerne i artikel 16, stk. 5, og artikel 18, stk. 1, træffer Det Generelle Udvalg beslutning med simpelt flertal af de tilstedeværende stemmeberettigede medlemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.
3. Det Generelle Udvalg er beslutningsdygtigt, når mindst to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer er til stede. Hvis det ikke er tilfældet, kan formanden indkalde til et ekstraordinært møde, på hvilket der kan træffes beslutning med et quorum på en tredjedel. Forretningsordenen fastsætter en passende frist for indkaldelse til et ekstraordinært møde.

Artikel 11

Styringskomitéen

1. Styringskomitéen består af:
 - a) formanden for ESRB
 - b) næstformanden for ESRB
 - c) fem andre medlemmer af Det Generelle Udvalg, der også er medlemmer af Den Europæiske Centralbanks Generelle Råd. Tre af disse medlemmer er fra en medlemsstat i euroområdet og to fra en medlemsstat uden for euroområdet. De vælges af og blandt medlemmerne af Det Generelle Udvalg, der også er medlemmer af Den Europæiske Centralbanks Generelle Råd, for en periode på to år

- d) et medlem af Europa-Kommissionen
- e) formanden for Den Europæiske Bankmyndighed
- f) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger
- g) formanden for Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed
- h) formanden for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

Bliver et valgt medlems mandat i Styringskomitéen ledigt, besættes det med et nyt medlem, som vælges af Det Generelle Udvalg.

- 2. Formanden indkalder til møder i Styringskomitéen mindst en gang hvert kvartal forud for de enkelte møder i Det Generelle Udvalg. Formanden kan også indkalde til ad hoc-møder.

Artikel 12

Det Rådgivende Tekniske Udvalg

- 1. Det Rådgivende Tekniske Udvalg består af:
 - a) en repræsentant for hver national centralbank og en repræsentant for ECB
 - b) en repræsentant pr. medlemsstat for den kompetente nationale tilsynsmyndighed
 - c) en repræsentant for Den Europæiske Bankmyndighed
 - d) en repræsentant for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger
 - e) en repræsentant for Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed
 - f) to repræsentanter for Kommissionen
 - g) en repræsentant for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

Tilsynsmyndighederne i hver medlemsstat vælger en repræsentant til udvalget. Med hensyn til repræsentationen af nationale tilsynsmyndigheder roterer de pågældende højtstående repræsentanter, alt efter hvilket spørgsmål der skal behandles, medmindre de nationale tilsynsmyndigheder har udpeget en fælles repræsentant.

2. Formanden for Det Rådgivende Tekniske Udvalg udpeges af Det Generelle Udvalg efter forslag fra formanden for Det Generelle Udvalg.
3. Udvalget udfører de opgaver, der er nævnt i artikel 4, stk. 5, efter anmodning fra formanden for Det Generelle Udvalg.
4. ESRB's sekretariat støtter arbejdet i Det Rådgivende Tekniske Udvalg, og lederen af sekretariatet deltager i møderne.

Artikel 12a

1. På de betingelser, der er fastsat i stk. 2, kan myndigheder fra EØS-staterne deltage i ESRB's arbejde.
2. I de relevante bestemmelser i EØS-aftalen fastsættes arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af disse landes deltagelse i ESRB's arbejde. Disse ordninger kan omhandle repræsentation, efter behov, som observatør, i Det Generelle Udvalg og Det Rådgivende Tekniske Udvalg, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle finansmarkedsdeltagere, medmindre der er tale om en direkte interesse.

Artikel 13

Andre kilder til rådgivning

Ved udførelsen af sine opgaver søger ESRB, hvis det er relevant, synspunkter hos relevante interessenter i den private sektor, herunder forbrugergrupper.

Artikel 14

Udgået

Kapitel III

Opgaver

Artikel 15

Indsamling og udveksling af oplysninger

1. ESRB giver de europæiske tilsynsmyndigheder alle de oplysninger om systemiske risici, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.
2. De europæiske tilsynsmyndigheder, ESCB, Kommissionen, de nationale tilsynsmyndigheder og nationale statistikmyndigheder arbejder tæt sammen med ESRB og tilvejebringer alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dets opgaver i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.
3. ESRB kan anmode de europæiske tilsynsmyndigheder om oplysninger, som regel i summarisk eller samlet form, så de enkelte finansieringsinstitutter ikke kan identificeres, [jf. dog artikel 21, stk. 2, i forordningerne om oprettelse af EBA, ESMA og EIOPA]. Hvis disse oplysninger ikke er tilstrækkelige til, at ESRB kan udføre sine opgaver, kan ESRB sende en begrundet anmodning til de europæiske tilsynsmyndigheder om at tilvejebringe data, som ikke er i summarisk eller samlet form.

- 3a. Inden ESRB fremsætter anmodning om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, tager det først hensyn til de eksisterende statistikker, som det europæiske statistiske system og ESCB har produceret, formidlet og udviklet.
- 3b. Hvis de ønskede data ikke er til rådighed hos disse myndigheder eller ikke stilles til rådighed rettidigt, kan ESRB indhente dem hos ESCB, nationale tilsynsmyndigheder eller nationale statistikmyndigheder. Hvis de ønskede data ikke er til rådighed hos førnævnte myndigheder, kan ESRB indhente dem hos den berørte medlemsstat.
- 3c. Hvis ESRB anmoder om data, som ikke er i summarisk eller samlet form, skal den begrunde anmodning redegøre for, hvorfor data om den pågældende finansielle institution anses for at være systemisk relevante og nødvendige i betragtning af den foreliggende markedssituation.
4. *Stk. 4 udgår.*
5. Inden hver anmodning om oplysninger, som ikke er i summarisk eller samlet form, rådfører ESRB sig behørigt med den relevante europæiske tilsynsmyndighed for at sikre, at anmodningen er begrundet og rimelig. Hvis den relevante europæiske tilsynsmyndighed ikke finder anmodningen begrundet og rimelig, sender den straks anmodningen tilbage til ESRB med anmodning om yderligere begrundelse. Når ESRB har forelagt den relevante europæiske tilsynsmyndighed denne yderligere begrundelse, sendes de ønskede data til ESRB fra anmodningens adressat, forudsat at adressaten har lovlig adgang til de relevante data.

Artikel 16

Advarsler og anbefalinger

1. Hvis der afdækkes betydelige risici for gennemførelsen af målet i artikel 3, stk. 1, advarer ESRB herom og fremsætter om nødvendigt anbefalinger med henblik på afhjælpende tiltag, herunder om nødvendigt lovgivningsinitiativer.

2. Advarsler eller anbefalinger fra ESRB i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra c) og d), kan være generelle eller specifikke og rettes til Fællesskabet som helhed, en eller flere medlemsstater, en eller flere europæiske tilsynsmyndigheder eller en eller flere nationale tilsynsmyndigheder. Hvis en advarsel eller en anbefaling er rettet til en eller flere tilsynsmyndigheder, orienteres den berørte medlemsstat herom. Til anbefalingerne skal være knyttet en specifik tidsfrist for gennemførelse af modforholdsregler. Anbefalinger kan også rettes til Kommissionen for så vidt angår den relevante fællesskabslovgivning.
3. Advarsler eller anbefalinger fremsendes, samtidig med at de sendes til adressaterne i overensstemmelse med stk. 2, endvidere til Rådet og, hvis de er rettet til en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, til de europæiske tilsynsmyndigheder.
4. Ethvert medlem af udvalget kan til enhver tid begære afstemning om et udkast til advarsel eller anbefaling.
5. Uanset artikel 10, stk. 2, kræver vedtagelse af en anbefaling et flertal på to tredjedele af stemmerne.

Artikel 17

Opfølgning af ESRB's anbefalinger

1. Er en anbefaling i henhold til artikel 3, stk. 2, litra d), rettet til Kommissionen, en eller flere medlemsstater, en eller flere europæiske tilsynsmyndigheder eller en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, meddeler adressaterne Rådet og ESRB, hvilke foranstaltninger de har truffet som svar på anbefalingerne, og giver behørig begrundelse i tilfælde af manglende skridt ("handling eller forklaring"). De europæiske tilsynsmyndigheder underrettes, når det er relevant.

2. Hvis ESRB finder, at dets anbefaling ikke er blevet fulgt, og at adressaten ikke har gjort behørigt rede for, hvorfor den ikke har foretaget sig noget, underretter det adressaterne, Rådet og i givet fald de berørte europæiske tilsynsmyndigheder.

Artikel 18

Offentlige advarsler og anbefalinger

1. ESRB's generelle udvalg afgør i hvert enkelt tilfælde, efter høring af Rådet, om en advarsel eller en anbefaling skal offentliggøres. Uanset artikel 10, stk. 2, kræver det et flertal på to tredjedele af stemmerne at kunne offentliggøre en advarsel eller en anbefaling. Uanset artikel 10, stk. 3, kræves der altid et quorum på to tredjedele for beslutninger, der træffes i medfør af dette stykke.
2. Beslutter ESRB's generelle udvalg at offentliggøre en advarsel eller en anbefaling, underretter det forud herfor adressaten/adressaterne.
3. Beslutter ESRB's generelle udvalg ikke at offentliggøre en advarsel eller en anbefaling, træffer adressaten og i givet fald Rådet og de europæiske tilsynsmyndigheder alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte oplysningernes fortrolige karakter.

Kapitel IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 19

Rapporteringsforpligtelser

1. ESRB rapporterer mindst to gange om året til Europa-Parlamentet og Rådet.

2. ESRB undersøger endvidere specifikke spørgsmål på foranledning af Rådet eller Kommissionen.

Artikel 20

Revisionsklausul

Europa-Parlamentet og Rådet gennemgår denne forordning på grundlag af en rapport fra Kommissionen tre år efter ikrafttrædelsen og afgør efter at have modtaget en udtalelse fra ECB og de europæiske tilsynsmyndigheder, om ESRB's opgaver og organisation skal tages op til fornyet overvejelse.

Artikel 21

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

14493/09

**Interinstitutionel sag:
2009/0141 (AVC)**

**EF 143
ECOFIN 637
SURE 39**

NOTE

fra: formandskabet

til: Rådet

modtaget den: 15. oktober 2009

Vedr.: Forslag til Rådets beslutning om at overdrage Den Europæiske Centralbank specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici
- Kompromisforslag fra formandskabet

Vedlagt følger til delegationerne et kompromisforslag fra formandskabet vedrørende ovennævnte forslag fra Kommissionen.

RÅDETS AFGØRELSE

om at overdrage Den Europæiske Centralbank specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 105, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹²,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹³,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den finansielle krise har afsløret store mangler ved det finansielle tilsyn, som har bevirket, at det ikke har været muligt at forudse den ugunstige makroudvikling og forhindre en akkumulering af overdrevne risici i den finansielle sektor, og har navnlig sat fokus på svaghederne ved det nuværende makrotilsyn.

¹² EUT C .. af .., s. ..

¹³ EUT C .. af .., s. ..

¹⁴ EUT C .. af .., s. ..

- (2) I november 2008 gav Kommissionen en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand (i det følgende benævnt de Larosière-gruppen) mandat til at fremsætte anbefalinger til, hvordan de europæiske tilsynsordninger kan styrkes for at forbedre beskyttelsen af borgerne og genoprette tilliden til det finansielle system.
- (3) I den endelige rapport, som blev fremlagt den 25. februar 2009, anbefalede de Larosière-gruppen bl.a., at der oprettes et organ på fællesskabsniveau, som har til opgave at overvåge risici inden for det finansielle system som helhed.
- (4) I meddelelsen "Fremdrift i den europæiske genopretning" af 4. marts 2009¹⁵ hilste Kommissionen de Larosière-gruppens anbefalinger velkommen og gav udtryk for sin støtte til hovedlinjerne i dem. Det Europæiske Råd erklærede sig på mødet den 19.-20. marts 2009 enig i, at det er nødvendigt at styrke reguleringen af og tilsynet med EU's finansieringsinstitutioner og at anvende de Larosière-rapporten som udgangspunkt for de foranstaltninger, der skal træffes.
- (5) I meddelelsen "Finansielt tilsyn i Europa" af 27. maj 2009¹⁶ beskrev Kommissionen en række reformer af de nuværende ordninger, som skal sikre den finansielle stabilitet på EU-niveau, herunder navnlig oprettelsen af et europæisk udvalg for systemiske risici (ESRB) med ansvar for makrotilsyn. Rådet tilsluttede sig på mødet den 9. juni 2009 og Det Europæiske Råd på mødet den 18.-19. juni Kommissionens synspunkt og hilste det velkommen, at Kommissionen agter at fremlægge lovgivningsforslag, således at den nye ramme kunne blive endeligt oprettet.

¹⁵ KOM(2009) 114.

¹⁶ KOM(2009) 252.

- (6) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009¹⁷ oprettes der på fællesskabsplan et makrotilsyn med det finansielle system og et europæisk udvalg for systemiske risici (ESRB).
- (7) Den Europæiske Centralbank (ECB) kan i kraft af sin ekspertise inden for makrotilsyn yde et væsentligt bidrag til effektivt makrotilsyn med EU's finansielle system.
- (8) Rådet konkluderede den 9. juni 2009, at ECB bør yde analytisk, statistisk, administrativ og logistisk støtte til ESRB. Da ESRB har til opgave at dække alle aspekter og områder vedrørende finansiell stabilitet, bør ECB lade de nationale centralbanker og tilsynsmyndigheder bidrage med deres særlige ekspertise. Den mulighed, som traktaten giver for at overdrage ECB specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn, bør derfor udnyttes ved at overdrage ECB den opgave at fungere som sekretariatet for ESRB.
- 8a. De i denne beslutning omhandlede foranstaltninger til indsamling af oplysninger er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver og bør ikke berøre den retlige ramme, som det europæiske statistiske system (ESS) og Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) udgør på det statistiske område. Denne beslutning berører derfor ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information.

¹⁷ EUT L .. af, s. ..

- (9) Sekretariatet bør forberede møderne i ESRB og støtte arbejdet i det generelle udvalg, styringskomitéen og det rådgivende tekniske udvalg i ESRB. Sekretariatet bør på vegne af ESRB indsamle alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemmer

Formanden for Den Europæiske Centralbank er medlem af det generelle udvalg for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (i det følgende benævnt "ESRB"), som blev oprettet ved forordning (EF) nr. XXXX. Hvis formanden vælges til formand for ESRB, bliver næstformanden i ECB medlem af ESRB's generelle udvalg.

Artikel 2

Støtte til ESRB

Den Europæiske Centralbank sørger for et sekretariat og yder derved analytisk, statistisk, logistisk og administrativ støtte til ESRB. Sekretariatet har som fastsat i artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. XXXX navnlig til opgave at:

- a) forberede ESRB's møder
- b) indsamle og behandle oplysninger, herunder statistiske oplysninger, på vegne af ESRB, med henblik på varetagelse af ESRB's opgaver, jf. artikel 5 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank samt denne beslutnings artikel 5

- c) forberede de analyser, som er nødvendige for udførelse af ESRB's opgaver, og i denne forbindelse trække på teknisk rådgivning fra de nationale centralbanker og tilsynsmyndigheder
- d) støtte ESRB i forbindelse med internationalt samarbejde på administrativt plan med andre relevante organer om makrotilsyn
- e) støtte arbejdet i det generelle udvalg, styringskomitéen og det rådgivende tekniske udvalg.

Artikel 3

Sekretariatets opbygning

1. ECB stiller tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed med henblik på varetagelse af sekretariatsfunktionen.
2. Lederen af sekretariatet udpeges af ECB i samråd med ESRB's generelle udvalg.

Artikel 4

Ledelse

1. Formanden for det generelle udvalg og styringskomitéen giver anvisninger til lederen af sekretariatet på vegne af ESRB.
2. Lederen af sekretariatet eller dennes stedfortræder deltager i møderne i ESRB's generelle udvalg, styringskomité og rådgivende tekniske udvalg.

Artikel 5

Indsamling af oplysninger på vegne af ESRB

1. ESRB definerer, hvilke oplysninger der er nødvendige for varetagelse af dets opgaver, som fastsat i artikel 3 i forordning (EF) nr./2009. Derfor indsamler sekretariatet på vegne af ESRB alle de nødvendige oplysninger regelmæssigt og på ad hoc-basis i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EF) nr./2009 og med forbehold af artikel 6.
2. Sekretariatet giver på vegne af ESRB de europæiske tilsynsmyndigheder adgang til de oplysninger om risici, som er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

Artikel 6

Fortrolige oplysninger og dokumenter

1. Når der ses bort fra tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af sekretariatet i forbindelse med udøvelsen af dets hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder uden for ESRB, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte finansieringsinstitutter ikke kan identificeres.
2. Sekretariatet sikrer, at dokumenter, der indgives til ESRB, behandles på en måde, der sikrer fortroligheden af disse dokumenter.

3. ECB sikrer fortrolig behandling af de data, der modtages af sekretariatet med henblik på varetagelse af ECB's opgaver i henhold til denne beslutning. ECB opretter interne mekanismer og vedtager interne regler med henblik på at sikre beskyttelse af de data, der indsamles af sekretariatet på vegne af ESRB. ECB's personale overholder de gældende regler om tavshedspligt.
4. Oplysninger, som ECB modtager som følge af denne beslutnings anvendelse, bruges kun til de i artikel 2 omhandlede formål.

Artikel 6a

Aktindsigt

1. Sekretariatet sikrer, at afgørelse ECB/2004/3 af 4. marts 2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter anvendes.
2. De praktiske foranstaltninger til anvendelse af afgørelse ECB/2004/3 på dokumenter, som vedrører ESRB, vedtages senest seks måneder efter ikrafttrædelsen af denne beslutning.

Artikel 7

Revisionsklausul

Senest tre år efter datoen i artikel 8 gennemgår Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen denne beslutning og afgør efter at have modtaget en udtalelse fra ECB og fra de europæiske tilsynsmyndigheder, om det er nødvendigt at revidere denne beslutning.

Artikel 8

Anvendelse

Denne beslutning finder anvendelse fra DD/MM/ÅÅÅÅ [samme dato som forordningen].

Artikel 9

Adressater

Denne beslutning er rettet til Den Europæiske Centralbank.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

**Interinstitutionel sag:
2009/0141 (AVC)**

**14493/09
COR 1**

**EF 143
ECOFIN 637
SURE 39**

CORRIGENDUM TIL NOTE

fra: formandskabet

til: Rådet

modtaget den: 15. oktober 2009

Vedr.: Forslag til Rådets beslutning om at overdrage Den Europæiske Centralbank specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici
– Kompromisforslag fra formandskabet

Der indsættes en ny betragtning 7a:

"(7a) ECB bør varetage ESRB's sekretariat og bør med henblik herpå stille tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed. Sekretariatets ansatte bør derfor være underlagt ansættelsesvilkårene for de ansatte i ECB. I henhold til præamblen til ECB's afgørelse af 9. juni 1998 om vedtagelse af ansættelsesvilkårene for de ansatte i ECB, ændret den 31. marts 1999, bør ECB's medarbejdere navnlig udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater."

**Interinstitutionel sag:
2009/0142 (COD)**

**16748/1/09
REV 1**

**EF 183
ECOFIN 847
SURE 51
CODEC 1388**

NOTE

fra: sekretariatet

til: delegationerne

Vedr.: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk
banktilsynsmyndighed (EBA)
– Kompromis godkendt af Økonfinrådet den 2. december

Hermed følger til delegationerne den tekst vedrørende ovennævnte kommissionsforslag, som Økonfinrådet godkendte på samlingen den 2. december.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlige artikel 114,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

efter proceduren i artikel 294⁴ i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Finanskrisen i 2007/2008 afslørede store mangler i det finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i det finansielle system som helhed. De nationale tilsynsmodeller har ikke været tilpasset den nuværende situation på de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansvirksomheder driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af EU-lovgivningen og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (2) I en af Kommissionen rekvireret rapport, der blev offentliggjort den 25. februar 2009, og udarbejdet af en ekspertgruppe på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière, konkluderes det, at det er nødvendigt at styrke tilsynssystemet for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Det anbefales heri at indføre omfattende reformer af strukturen i tilsynet med Den Europæiske Unions finanssektor. Det fremgår endvidere af ekspertgruppens rapport, at der bør oprettes et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for banksektoren, en for værdipapirsektoren og en for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, ligesom der bør oprettes et europæisk råd for systemiske risici.
- (3) I sin meddelelse af 4. marts 2009 "Fremdrift i den europæiske genopretning"¹ foreslår Kommissionen, at der fremlægges et lovgivningsudkast til oprettelse af et europæisk finanstilsynssystem og et europæisk råd for systemiske risici, og i sin meddelelse af 27. maj 2009 "Finansielt tilsyn i Europa"² gør Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes.
- (4) Det Europæiske Råd anbefalede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der blev oprettet et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet er at forbedre kvaliteten og konsistensen i det nationale tilsyn, styrke kontrollen med grænseoverskridende koncerner og indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansieringsinstitutter i det indre marked. Det understreges i konklusionerne, at de europæiske tilsynsmyndigheder også bør have tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer, og Kommissionen opfordres til at udarbejde konkrete forslag til, hvordan det europæiske finanstilsynssystem kan spille en vigtig rolle i krisesituationer, idet der dog lægges vægt på, at de europæiske tilsynsmyndigheders beslutninger ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

¹ KOM(2009) 114.

² KOM(2009) 252.

- (5) Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for det indre markeds stabilitet. Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at bevare tilliden til og sammenhængen i det indre marked og således for at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke kriser.
- (6) Den Europæiske Union har nået grænsen for, hvad der kan gøres med de europæiske tilsynsudvalgs nuværende status, eftersom disse forbliver rådgivende organer for Kommissionen. Situationen er uholdbar for Den Europæiske Union, når der ikke findes en mekanisme, der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsafgørelser vedrørende virksomheder, der opererer på tværs af grænserne; når samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder ikke er tilstrækkeligt; når fælles tiltag fra de nationale myndigheder kræver komplicerede ordninger for at tage højde for de mange og uensartede lovbestemmelser og tilsynsregler; når nationale foranstaltninger oftest er den eneste mulige løsning til afhjælpning af problemer på europæisk niveau, når der er forskellige fortolkninger af de samme bestemmelser. Det europæiske tilsynssystem bør udformes på en sådan måde, at det afhjælper disse mangler og skaber et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt indre marked for finansielle tjenesteydelser i Den Europæiske Union, hvor de nationale tilsyn indgår i et stærkt EU-netværk.
- (7) Det europæiske finanstillsynssystem bør være et netværk af nationale tilsynsmyndigheder og EU-tilsynsmyndigheder, hvor det daglige tilsyn med finansieringsinstitutter overlades til det nationale niveau, og tilsynskollegier tildeles en central rolle i tilsynet med koncerner, der opererer på tværs af grænserne. Der bør også sikres bedre harmonisering og ensartet anvendelse af tilsynsreglerne for finansieringsinstitutterne og de finansielle markeder i hele Den Europæiske Union. Der bør oprettes en europæisk banktilsynsmyndighed, en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (de europæiske tilsynsmyndigheder).

- (8) De europæiske tilsynsmyndigheder bør erstatte Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF¹, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF², og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF³, og overtage disse udvalgs opgaver og beføjelser, herunder fortsættelse af igangværende arbejde og projekter, hvis det er relevant. Hver myndigheds kompetenceområde bør være klart afgrænset.
- (9) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ("myndigheden") har til formål at forbedre det indre markeds virkemåde, bl.a. gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser, at beskytte indskydere og investorer, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også finansieringsinstitutter og andre interessenter, forbrugere og ansatte. Den har bl.a. også til opgave at fremme tilsynsharmonisering og at rådgive EU-institutionerne om regulering og tilsyn i forbindelse bankvæsen, betaling og e-penge samt relaterede emner som selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse. For at kunne opfylde sine målsætninger er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person, og den bør have juridisk, administrativ og finansiell selvstændighed.

¹ EUT L 24 af 29.1.2009, s. 23.

² EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.

³ EFT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

- (10) Den Europæiske Unions Domstol har i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige mod Europa-Parlamentet og Rådet)¹ anerkendt, at artikel 95 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (nu artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) vedrørende vedtagelse af foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion, er et passende retsgrundlag for oprettelse af et "fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces", når der er sammenhæng mellem de opgaver, et sådant organ pålægges, og emnet for de retsakter, der skaber tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Myndighedens formål og opgaver - at bistå de kompetente nationale tilsynsmyndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af EU-bestemmelserne og bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for den finansielle integration - er nært forbundet med målsætningerne for den gældende EU-ret vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Myndigheden bør derfor oprettes med hjemmel i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

¹ Præmis 44 - endnu ikke offentliggjort.

- (11) Følgende retsakter fastsætter de nationale kompetente myndigheders opgaver, herunder deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med Kommissionen: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger³. Anvendelsen af denne forordning på direktiv 94/19/EF bør dog ikke berøre de igangværende drøftelser om en revision af dette direktiv og ikke foregribe den eventuelle kompetence, der kan blive tildelt myndigheden som resultat af denne revision.

¹ EFT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

² EFT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

³ EFT L 177 af 31.5.1994, s. 5.

(12) Gældende EU-lovgivning, som regulerer denne forordnings anvendelsesområde, omfatter også Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF¹, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF samt, for de dele, der er relevante, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne³ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalings-tjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF.

(12a) Da direktiv 2005/60/EF er et horisontalt direktiv, bør denne forordning ikke foregribe medlemsstaternes eksisterende institutionelle ramme med hensyn til hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme. Når der træffes foranstaltninger inden for rammerne af direktiv 2005/60/EF, bør myndigheden tage hensyn til den eksisterende ramme og eventuelt samarbejde med andre relevante organer.

¹ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

² EFT L 309 af 31.5.2001, s. 15.

³ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

- (13) Det er hensigtsmæssigt, at myndigheden bidrager til at sikre en konsekvent fremgangsmåde inden for indskudsgarantiordninger for at sikre ens vilkår med hensyn til gennemførelsen af direktiv 94/19/EF og rimelig behandling af indskydere i hele Den Europæiske Union.
- (14) Det er nødvendigt med et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Europa. Da myndigheden er i besiddelse af højt specialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at den inden for områder, som er nærmere fastlagt i EU-lovgivningen, udarbejder udkast til tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg. Udkast til tekniske standarder bør godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med EU-lovgivningen, for at de kan få bindende retsvirkning. Udkast til tekniske standarder skal vedtages af Kommissionen. Det vil være nødvendigt at foretage ændringer, f.eks. hvis udkastet til tekniske standarder er uforeneligt med EU-lovgivningen, ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller strider mod de fundamentale principper i det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i den gældende EU-lovgivning. Kommissionen bør ikke ændre indholdet af de tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens godkendelse.
- (15) Processen for udvikling af tekniske standarder i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til på eget initiativ at vedtage gennemførelsesbestemmelser efter udvalgsproceduren på niveau 2 i Lamfalussy-processen som fastlagt i den relevante EU-lovgivning. Spørgsmålene vedrørende de tekniske standarder bør ikke kræve politikbeslutninger, og deres indhold bør fastlægges i EU-retsakter vedtaget på niveau 1. Tekniske standarder bør være formålstmæssigt afpassede og tage hensyn til forskellene i finansieringsinstitutternes størrelse og kompleksitet. Hvis der er bestemmelser om niveau 2-foranstaltninger er planlagt eller allerede findes, bør sådanne tekniske standarder være i overensstemmelse med disse niveau 2-foranstaltninger og kun fastlægge betingelserne for anvendelse af disse foranstaltninger. Ved at lade myndigheden udvikle standarderne kan der drages fuld nytte af de nationale tilsynsmyndigheders specialviden. Væsentlige bestemmelser i retsakter kan kun ændres af medlovgiverne.

- (16) Inden for de områder, som ikke er omfattet af de tekniske standarder, bør myndigheden have beføjelser til at udstede ikke-bindende retningslinjer og henstillinger om anvendelse af EU-lovgivningen. For at sikre gennemsigtighed og forbedre de nationale tilsynsmyndigheders overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger, bør de nationale myndigheder være forpligtet til at anføre en begrundelse, hvis de ikke overholder disse retningslinjer og henstillinger.
- (17) Korrekt og fyldestgørende anvendelse af EU-lovgivningen er en fundamental forudsætning for de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, det finansielle systems stabilitet og for neutrale konkurrencevilkår for finansieringsinstitutter i Den Europæiske Union. Der bør derfor etableres en mekanisme, som myndigheden kan benytte i tilfælde af manglende eller ukorrekt anvendelse, som udgør et brud på EU-lovgivningen. Denne mekanisme bør finde anvendelse på områder, hvor der i EU-lovgivningen er fastsat klare og ubetingede forpligtelser. Den bør generelt ikke anvendes i tilfælde, der kun vedrører ukorrekt gennemførelse af EU-lovgivningen.
- (18) For at sikre en passende reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af EU-lovgivningen, bør en flertrinsmekanisme finde anvendelse. På første trin bør myndigheden have beføjelser til at foretage en undersøgelse af de nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af EU-lovgivningen i forbindelse med tilsyn; dette trin afsluttes med en henstilling. Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, bør Kommissionen have beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til myndighedens henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-lovgivningen.
- (19) *Udgår*
- (20) I ekstraordinære tilfælde, hvor den kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, der rettes til individuelle finansieringsinstitutter. Disse beføjelser bør begrænses til ekstraordinære tilfælde, hvor en kompetent myndighed ikke efterlever den formelle udtalelse, der er rettet til den, og hvor EU-lovgivningen finder direkte anvendelse på finansieringsinstitutter i henhold til gældende eller kommende EU-forordninger.

- (21) Alvorlige trusler mod de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Den Europæiske Union kræver hurtige og harmoniserede foranstaltninger på EU-plan. Myndigheden bør derfor kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør beføjelsen til at afgøre, om der foreligger en krisesituation, tillægges Rådet på baggrund af høring af Kommissionen, ESRB og, hvis det er relevant, de europæiske tilsynsmyndigheder.
- (22) For at sikre et effektivt tilsyn og en rimelig afvejning af de standpunkter, som indtages af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater, bør myndigheden med bindende virkning kunne bilægge tvister i grænseoverskridende situationer mellem disse kompetente myndigheder, herunder også i tilsynskollegierne. Der bør indføres en forligsfase, inden for hvilken de kompetente myndigheder har mulighed for at nå til enighed. Myndighedens kompetence bør omfatte tvister om fremgangsmåde eller indhold i en medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag i de tilfælde, der er specificeret i den lovgivning, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, og som kræver fælles beslutningstagning, samarbejde eller koordinering mellem kompetente myndigheder fra mere end én medlemsstat. Den sektorspecifikke lovgivning bør ændres i god tid for at sikre, at bl.a. bilæggelse af tvister i forbindelse med fælles beslutningstagning, der for øjeblikket er omhandlet i denne lovgivning, bliver omfattet af proceduren i artikel 11.

- (23) Tilsynskollegier spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn med finansieringsinstitutter, som har aktiviteter på tværs af grænserne. Myndigheden bør have fuld medbestemmelse i tilsynskollegierne, når det drejer sig om at strømline deres virkemåde og informationsudveksling og forbedre konvergens og konsekvensen i kollegiernes anvendelse af EU-lovgivningen.
- (24) I udøvelsen af tilsynsnetværkets aktiviteter kan det være hensigtsmæssigt at uddelegere opgaver og ansvar for at begrænse overlapningen af tilsynsopgaver, fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og mindske den byrde, der pålægges finansieringsinstitutterne. Forordningen bør derfor udgøre et klart retsgrundlag for denne uddelegering. Medlemsstaterne bør under overholdelse af den generelle bestemmelse om, at uddelegering bør være tilladt, kunne indføre specifikke betingelser for uddelegering af ansvar, f.eks. vedrørende oplysninger og meddelelse om uddelegeringsordninger. Uddelegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af en anden tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, mens ansvaret for tilsynsbeslutningerne forbliver hos den delegerende myndighed. Ved uddelegering af ansvar træffer den nationale tilsynsmyndighed, som får overdraget ansvaret, afgørelse i en tilsynssag i eget navn på vegne af en anden national tilsynsmyndighed. Uddelegering bør ske ud fra princippet om, at tilsynskompetencen overdrages til en myndighed, som har gode forudsætninger for at træffe foranstaltninger inden for det pågældende område. En omfordeling af ansvar kan være hensigtsmæssig eksempelvis for at opnå stordriftsfordele eller af hensyn til dækningsområdet, sammenhængen i tilsynet med koncerner og for bedst muligt at udnytte den tekniske ekspertise blandt de nationale tilsynsmyndigheder. Afgørelser truffet af den myndighed, der får overdraget ansvaret, bør anerkendes af den delegerende myndighed og andre kompetente myndigheder som endelige, når de ligger inden for uddelegeringens rammer. Den relevante EU-lovgivning kan indeholde nærmere bestemmelser om principperne for omfordeling af ansvar efter aftale. Myndigheden bør med alle egnede midler bidrage til at lette indgåelsen af delegeringsaftaler mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Den bør på forhånd underrettes om delegeringsaftaler, som forventes indgået, for om nødvendigt at kunne afgive udtalelse herom. Den bør centralisere offentliggørelsen af sådanne aftaler, således at der til fordel for alle involverede parter sikres aktuelle, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om aftalerne.

- (25) Myndigheden bør aktivt bidrage til at fremme tilsynskonvergens i hele Den Europæiske Union med det formål at skabe en fælles tilsynskultur.
- (26) Peer reviews kan være et effektivt middel til at fremme konsistensen i netværket af finanstillsyn. Myndigheden bør derfor udarbejde det metodologiske grundlag for disse reviews og gennemføre dem med regelmæssige mellemrum. Disse reviews bør ikke kun fokusere på konvergens i tilsynspraksis, men også på tilsynsmyndighedernes evne til at opnå tilsynsresultater af høj kvalitet og på de kompetente myndigheders uafhængighed.
- (27) Myndigheden bør aktivt bidrage til at forbedre koordineringen af Den Europæiske Unions tilsynsarbejde, bl.a. i tilfælde, hvor de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Den Europæiske Union bringes i fare på grund af ugunstige udviklinger. Foruden myndighedens beføjelser til at handle i krisesituationer bør den derfor varetage den generelle koordinering inden for det europæiske finanstillsynssystem. En særlig vigtig del af myndighedens aktiviteter bør være at lette udvekslingen af alle relevante oplysninger mellem de kompetente myndigheder.
- (28) For at sikre finansiell stabilitet er det nødvendigt på et tidligt tidspunkt at afdække udviklingstendenser, potentielle risici og sårbarheder i forbindelse med tilsyn på mikroplan, på tværs af grænser og sektorer. Myndigheden bør overvåge og vurdere sådanne udviklinger på sit kompetenceområde og om nødvendigt underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici herom med regelmæssige mellemrum og efter behov. Myndigheden bør også koordinere stresstests på EU-plan for at vurdere finansieringsinstitutternes modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at medlemsstaterne ved sådanne tests anvender en metodologi, der er så konsekvent som muligt.
- (29) I betragtning af globaliseringen af finansielle tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør myndigheden fremme dialogen og samarbejdet med tilsynsmyndigheder uden for Den Europæiske Union. Den bør på ingen måde gribe ind i de europæiske institutioners og medlemsstaternes eksisterende roller og beføjelser i relationerne til myndigheder uden for Den Europæiske Union og i internationale fora.

- (30) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde fungere som et uafhængigt rådgivende organ for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Med forbehold af de berørte kompetente myndigheds kompetence bør myndigheden kunne afgive udtalelse om tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser i henhold til direktiv 2006/48/EF i de tilfælde, hvor dette direktiv kræver høring mellem de kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater.
- (31) Myndigheden bør have ret til at anmode om alle nødvendige oplysninger vedrørende tilsyn for at kunne udføre sine opgaver effektivt. For at undgå overlapning af de indberetningsforpligtelser, der er pålagt finansieringsinstitutterne, bør disse oplysninger almindeligvis gives af de nationale tilsynsmyndigheder, som er tættest på de finansielle markeder og finansieringsinstitutterne, og myndigheden bør tage hensyn til allerede eksisterende statistikker. Myndigheden bør imidlertid som en sidste udvej kunne rette en berettiget og behørig begrundet anmodning om oplysninger direkte til et finansieringsinstitut, såfremt en national kompetent myndighed ikke leverer eller kan levere sådanne oplysninger inden for en rimelig frist. Medlemsstaternes myndigheder bør være forpligtet til at bistå myndigheden med at håndhæve sådanne direkte anmodninger. I den forbindelse er arbejdet med fælles indberetningsformater af afgørende betydning.
- (31a) Foranstaltningerne med henblik på indsamling af oplysninger bør ikke berøre de retlige rammer for det europæiske statistiske system (ESS) og Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) på det statistiske område. Denne forordning berører derfor ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information.

- (32) Det er af stor betydning, at der er et snævert samarbejde mellem myndigheden og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, for at dette råd fungerer efter hensigten, og dets advarsler og anbefalinger følges effektivt op. Myndigheden bør videregive relevante oplysninger til Det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Der bør kun gives oplysninger om individuelle virksomheder efter begrundet anmodning. Når myndigheden modtager advarsler eller anbefalinger fra Det Europæiske Råd for Systemiske Risici rettet til myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, bør myndigheden om nødvendigt sikre opfølgningen.
- (33) Generelt bør myndigheden foretage costbenefitanalyser og høre berørte parter angående tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger og give disse parter mulighed for at fremsætte bemærkninger til foreslåede foranstaltninger. Myndigheden bør med henblik herpå indføre gennemsigtige procedurer. Af effektivitetshensyn bør der til dette formål nedsættes en interessentgruppe for banker, der ligeligt repræsenterer Den Europæiske Unions kredit-, betalings- og e-penge-institutter samt investeringsselskaber (herunder eventuelt institutionelle investorer og andre finansieringsinstitutter, som selv benytter finansielle tjenesteydelser), deres ansatte og forbrugere og andre private brugere af banktjenesteydelser, herunder også SMV'er. Interessentgruppen for banker bør aktivt fungere som en grænseflade med andre brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser, som er nedsat ved kommissions- eller EU-lovgivning.
- (34) Medlemsstaterne har et centralt ansvar for opretholdelse af den finansielle stabilitet i krisesituationer, bl.a. med henblik på at stabilisere og redde individuelle kriseramte finansieringsinstitutioner. De foranstaltninger, som myndigheden træffer i krisesituationer eller ved bilægelse af tvister, der berører et finansieringsinstituts stabilitet, bør ikke indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Der bør indføres en mekanisme, hvorved medlemsstaterne kan påberåbe sig denne beskyttelse og indbringe sagen for Rådet med henblik på en afgørelse. Rådet bør, når der træffes afgørelse efter denne beskyttelsesartikel, stemme efter princippet om én mand én stemme. Det er hensigtsmæssigt at tildele Rådet en rolle i denne sag i betragtning af medlemsstaternes ansvar i denne henseende. I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør der sikres streng fortrolighed.

- (35) Myndigheden bør i sin beslutningstagning overholde EU-reglerne og de generelle principper for passende fremgangsmåde og gennemsigtighed. Retten til at blive hørt for adressater for myndighedens beslutninger bør overholdes fuldt ud. Myndighedens beslutninger udgør en integrerende del af EU-retten.
- (36) Et tilsynsråd, som er sammensat af lederne af de relevante kompetente myndigheder i hver medlemsstat, og som ledes af myndighedens formand, bør være myndighedens øverste beslutningsorgan. Repræsentanter for Kommissionen, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Centralbank og de to andre europæiske tilsynsmyndigheder bør deltage som observatører. Tilsynsrådets medlemmer bør handle uafhængigt og kun i Den Europæiske Unions interesse. I betragtning af, hvor mange aktiviteter der henhører under myndighedens beføjelser, kan dens virksomhed også få indvirkning på nationale myndigheder, som ikke er repræsenteret i tilsynsrådet. Når tilsynsrådet derfor drøfter et spørgsmål, som ikke hører under den nationale myndighed, der er medlem af tilsynsrådet, kan det pågældende medlem lade sig ledsage af en repræsentant for den pågældende nationale myndighed, som ikke har stemmeret.

(36a) Generelt bør tilsynsrådet træffe afgørelser med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme. For beslutninger vedrørende vedtagelse af tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger samt i budgetspørgsmål, er det imidlertid hensigtsmæssigt at anvende reglerne om kvalificeret flertal i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i den dertil knyttede protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet hertil som bilag. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert, objektivt panel bestående af medlemmer, der ikke er repræsentanter for de kompetente myndigheder, som er parter i tvisten, og som ikke har nogen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de pågældende kompetente myndigheder. Panelet bør være sammensat på en passende afbalanceret måde. Panelets beslutninger bør godkendes af tilsynsrådet med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme. Dog vil den beslutning, som er foreslået af panelet, i forbindelse med beslutninger, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, kunne forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- (37) En bestyrelse sammensat af myndighedens formand og repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder bør sikre, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den har fået pålagt. Bestyrelsen bør tillægges de nødvendige beføjelser til bl.a. at foreslå det etårige og flerårige arbejdsprogram, udøve visse budgetbeføjelser, vedtage myndighedens plan for personalepolitikken, vedtage særlige bestemmelser om retten til adgang til dokumenter og vedtage årsberetningen.
- (38) En fuldtidsansat formand, der udvælges af tilsynsrådet på grundlag af en åben udvælgelsesprøve, bør repræsentere myndigheden. Myndighedens ledelse varetages af en administrerende direktør, der bør have ret til at deltage i tilsynsrådets og bestyrelsens møder uden stemmeret.
- (39) For at sikre konsistens i de europæiske tilsynsmyndigheders aktiviteter på tværs af sektorer bør disse myndigheder foretage en nøje koordinering i et fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder og fastlægge fælles holdninger, hvor det er relevant. Et underudvalg vedrørende finansielle konglomerater under Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder bør overtage alle de funktioner, som udøves af Det Blandede Udvalg for Finansielle Konglomerater. Hvor det er relevant, bør beslutninger, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, vedtages af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder samtidigt og med samme indhold.
- (40) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens beslutninger, har adgang til de nødvendige retsmidler. For på de områder, hvor myndigheden har beslutningsbeføjelser, at kunne beskytte parternes rettigheder effektivt og sikre hurtig sagsbehandling bør de berørte parter kunne indbringe en beslutning for et klagenævn. Af hensyn til effektiviteten og konsekvensen bør klagenævnet være et fælles organ, der er på afbalanceret vis er sammensat af de tre europæiske tilsynsmyndigheder, uafhængigt af deres administrative og regulerende strukturer. Klagenævnets afgørelse bør kunne indbringes for Den Europæiske Unions Domstol.

- (41) For at garantere myndigheden fuld selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden tildeles et selvstændigt budget med indtægter hovedsagelig fra obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder og fra Den Europæiske Unions almindelige budget. Den Europæiske Unions budgetprocedure bør finde anvendelse for så vidt angår Den Europæiske Unions bidrag. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten.
- (42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)¹, bør finde anvendelse på myndigheden. Myndigheden bør også tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)².
- (43) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne³ finde anvendelse på hele myndighedens personale. Myndigheden bør bestræbe sig på at sikre en passende balance mellem ansat personale og udstationerede nationale eksperter.
- (44) Det er af stor betydning, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes. De oplysninger, der stilles til rådighed for myndigheden og udveksles inden for netværket, bør være omfattet af strenge og effektive fortrolighedsbestemmelser.

¹ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

² EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

³ EFT L 56 af 4.3.1968, s.1.

- (45) Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger reguleres ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i EU-institutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger², som i fuldt omfang finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (46) For at sikre åbenhed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter³ finde anvendelse på myndigheden.
- (47) Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, bør kunne få tilladelse til at deltage i myndighedens arbejde i overensstemmelse med de aftaler, som vil blive indgået med Den Europæiske Union.
- (48) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds virkemåde gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte indskydere og investorer, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på EU-plan; Den Europæiske Union kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

¹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

² EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

³ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

- (49) Myndigheden overtager alle nuværende opgaver og beføjelser, som er tillagt Det Europæiske Banktilsynsudvalg, og Kommissionens afgørelse 2009/78/EF af 23. januar 2009 om oprettelse af Det Europæiske Banktilsynsudvalg bør derfor ophæves fra datoen for oprettelsen af myndigheden, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse .../.../EF om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. I betragtning af Det Europæiske Banktilsynsudvalgs allerede eksisterende strukturer og operationer er det vigtigt at sikre et meget snævert samarbejde mellem Det Europæiske Banktilsynsudvalg og Kommissionen ved udformningen af passende overgangsordninger, således at den periode, hvor Kommissionen er ansvarlig for den administrative etablering og den indledende administrative drift af myndigheden, bliver så kort som muligt.
- (50) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte et tidspunkt for anvendelsen af denne forordning for at sikre, at myndigheden er tilstrækkeligt forberedt til at påbegynde sine aktiviteter, og at overgangen fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg sker så let som muligt. Myndigheden bør finansieres på passende vis og i det mindste i begyndelsen med 40 % EU-midler og 60 % bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med stemmewægtningen i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I
OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS

Artikel 1

Oprettelse og indsatsområde

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk banktilsynsmyndighed (i det følgende benævnt "myndigheden").
2. Myndigheden handler inden for rammerne af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF, 2002/87/EF, forordning (EF) nr. 1781/2006, direktiv 94/19/EF og de relevante dele af direktiv 2005/60/EF, 2002/65/EF, 2007/64/EF og 2009/110/EF, i det omfang disse retsakter finder anvendelse på kredit- og finansieringsinstitutter og de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med dem, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle nye EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.
- 2a. Myndigheden handler også på kreditinstitutters, finansielle konglomeraters, investeringsselskabers, betalingsinstitutters og e-penge-institutters aktivitetsområder, herunder i forbindelse med spørgsmål om selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse, såfremt en sådan indsats fra myndighedens side er nødvendig for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af den lovgivning, der er omhandlet i stk. 2.
3. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af EU-lovgivningen, navnlig i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

4. Formålet med myndigheden er at bidrage til: i) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et fornuftigt, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn, ii) at beskytte indskydere og investorer, iii) at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, iv) at værne om det finansielle systems stabilitet og v) at styrke den internationale tilsyns koordinering. Med henblik herpå bidrager myndigheden til at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af den i stk. 2, nævnte EU-lovgivning ved at fremme konvergensen på tilsynsområdet.
5. Myndigheden er en del af et europæisk finanstillsynssystem (i det følgende benævnt "ESFS"), der fungerer som et netværk af tilsynsmyndigheder, jf. artikel 39.
6. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed samarbejder med Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, i det følgende benævnt "ESRB", jf. artikel 21.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "finansieringsinstitutter": selskaber og enheder, der er omfattet af en eller flere af de retsakter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2. I forbindelse med direktiv 2005/60/EF omfatter "finansieringsinstitutter" kun kredit- og finansieringsinstitutter som defineret i dette direktiv.
- 2) "kompetente myndigheder": kompetente myndigheder som defineret i direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF og omhandlet i direktiv 2009/110/EF. I forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF omfatter "kompetente myndigheder" de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at kredit- og finansieringsinstitutter overholder kravene i disse direktiver. I forbindelse med indskudsgarantiordninger omfatter de kompetente myndigheder de organer, der forvalter indskudsgarantiordninger i medfør af direktiv 94/19/EF, eller, hvis driften af indskudsgarantiordningen forestås af en privat virksomhed, den offentlige myndighed, der fører tilsyn med disse ordninger i medfør af direktiv 94/19/EF.

Artikel 3

Juridisk status

1. Myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løse og optræde som part i retssager.
3. Myndigheden repræsenteres af formanden.

Artikel 4
Sammensætning

Myndigheden består af følgende:

- 1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 28 nævnte opgaver
- 2) en bestyrelse, der varetager de i artikel 32 nævnte opgaver
- 3) en formand, der varetager de i artikel 33 nævnte opgaver
- 4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 38 nævnte opgaver
- 5) et klagenævn, jf. artikel 44, der varetager de i artikel 46 nævnte opgaver.

Artikel 5
Hjemsted

Myndigheden har hjemsted i London.

KAPITEL II
MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 6

Myndighedens opgaver og beføjelser

1. Myndigheden har følgende opgaver:

- a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til EU-institutionerne og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til tekniske standarder på grundlag af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning
- b) at bidrage til en konsekvent anvendelse af Den Europæiske Unions lovgivning, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning, undgå tilsynsarbitrage, mægle i og bilægge tvister mellem kompetente myndigheder, fremme tilsynskollegiers konsekvente virkemåde og gribe ind i krisesituationer
- c) at lette uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder
- d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger
- e) at gennemføre peer reviews af kompetente myndigheder, herunder rådgivning, for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne,
- f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde
- g) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i den EU-lovgivning, der er nævnt i artikel 1, stk. 2

- h) i nødvendigt omfang at overtage alle eksisterende og igangværende opgaver fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg
- i) at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sit websted i relation til aktivitetsområdet for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger.

2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:

- a) at udarbejde udkast til tekniske standarder i specifikke tilfælde, jf. artikel 7
- b) at udarbejde retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 8
- c) at fremsætte henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 3
- d) at træffe individuelle beslutninger rettet til de kompetente myndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 10 og 11
- e) i tilfælde vedrørende EU-lovgivning, der finder umiddelbar anvendelse, at træffe individuelle beslutninger rettet til finansieringsinstitutter i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 6
- f) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 19.

3. *Udgår*

Artikel 7

Tekniske standarder

1. Myndigheden kan udarbejde tekniske standarder på de områder, der specifikt er fastsat i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning. Tekniske standarder omfatter ikke politikvalg og er begrænset til at fastlægge betingelserne for anvendelsen af den pågældende lovgivning. Myndigheden forelægger sine udkast til standarder for Kommissionen med henblik på godkendelse.

Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om de tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, med mindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssigt omfattende i forhold til omfanget og virkningerne af de pågældende tekniske standarder eller i forhold til, hvor hastende spørgsmålet er.

Senest tre måneder efter modtagelsen af udkastene til standarder træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender disse. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastene delvist eller med ændringer, hvis det er i Den Europæiske Unions interesse.

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende standarderne eller kun at godkende dem delvist eller med ændringer, sender den udkastet til standarder tilbage til myndigheden sammen med et begrundet forslag til ændringer. Inden for en periode på 6 uger kan myndigheden ændre udkastet til standarder på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge dem for Kommissionen i form af en formel udtalelse.

Hvis myndigheden ved udløbet af denne tidsfrist ikke har forelagt ændrede standarder, eller den har forelagt standarder, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage standarderne med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise standarderne.

Kommissionen må ikke ændre indholdet af de tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående samordning med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Kommissionen vedtager standarderne gennem forordninger eller afgørelser, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Retningslinjer og henstillinger

Myndigheden udarbejder retningslinjer og henstillinger rettet til kompetente myndigheder eller finansieringsinstitutter med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af Den Europæiske Unions lovgivning.

Myndigheden afholder, hvis det er hensigtsmæssigt, offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og analyserer de potentielle omkostninger og fordele, der er forbundet hermed.

Retningslinjerne og henstillingerne offentliggøres på myndighedens websted.

De kompetente myndigheder bestræber sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.

Anvender den kompetente myndighed ikke disse retningslinjer eller henstillinger, begrundes den dette over for myndigheden. Myndigheden kan efter en konkret vurdering beslutte at offentliggøre sådanne begrundelser fra en kompetent myndighed. Den kompetente myndighed modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Artikel 9
Overtrædelse af EU-lovgivningen

1. Har en kompetent myndighed ikke anvendt den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning eller anvendt den på en måde, der forekommer at være en overtrædelse af EU-lovgivningen, navnlig ved ikke at påse, at et finansieringsinstitut opfylder kravene i denne lovgivning, kan myndigheden anvende de i stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.
2. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, fra Kommissionen eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed foretage en undersøgelse af den påståede overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-lovgivningen.

Den kompetente myndighed giver hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på undersøgelsen, uden at dette berører de i artikel 20 fastsatte beføjelser.

3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette en henstilling til den berørte kompetente myndighed om de skridt, der skal tages for at efterleve EU-lovgivningen.

Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af EU-lovgivningen.

4. Har den kompetente myndighed ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med EU-lovgivningen senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ afgive en formel udtalelse, hvorved den pålægger den kompetente myndighed at tage de nødvendige skridt til at efterleve EU-lovgivningen. Kommissionens formelle udtalelse skal tage hensyn til myndighedens henstilling.

Kommissionen afgiver en sådan formel udtalelse senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.

Myndigheden og de kompetente myndigheder giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at efterkomme Kommissionens formelle udtalelse.
6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe misligholdelsen rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems ordnede virkemåde og integritet, kan myndigheden, hvis de relevante krav i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning finder direkte anvendelse på finansieringsinstitutter, træffe en individuel beslutning rettet til et finansieringsinstitut, hvorved den pålægger dette at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Myndighedens beslutning skal være i overensstemmelse med Kommissionens formelle udtalelse i medfør af stk. 4.

7. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 6, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de kompetente myndigheder i samme sag.

Når der tages tiltag vedrørende spørgsmål, der er genstand for en formel udtalelse i medfør af stk. 4 eller en beslutning i medfør af stk. 6, skal de kompetente myndigheder efterkomme denne formelle udtalelse eller beslutning afhængig af tilfældet.

Artikel 10

Tiltag i krisesituationer

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare, skal myndigheden aktivt fremme og, hvor det anses for nødvendigt, koordinere de tiltag, der iværksættes af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder.

For at kunne spille denne fremmende og koordinerende rolle skal myndigheden fuldt ud holdes underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder.

- 1a. Rådet kan i samråd med Kommissionen og ESRB samt, hvis det er hensigtsmæssigt, de europæiske tilsynsmyndigheder vedtage en beslutning rettet til myndigheden, hvori det fastslås, at der foreligger en krisesituation som omhandlet i denne forordning, på baggrund af en anmodning fra myndigheden, Kommissionen eller ESRB. Rådet tager denne beslutning op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst en gang om måneden, og den erklærer krisesituationen for ophørt, så hurtigt som det er hensigtsmæssigt.
2. Hvis Rådet har vedtaget en beslutning i medfør af stk. 1a og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de nationale myndigheders side som reaktion på ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare, kan myndigheden træffe individuelle beslutninger, hvorved den pålægger de kompetente myndigheder at tage de nødvendige skridt i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning for at imødegå sådanne udviklinger, ved at påse, at finansieringsinstitutter og kompetente myndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.
3. *Udgår*
4. Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder vedrørende spørgsmål, der er genstand for en beslutning i medfør af stk. 2, skal være forenelige med den pågældende beslutning.

Artikel 11

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder i grænseoverskridende situationer

1. Er en kompetent myndighed uenig i fremgangsmåde eller indhold i en anden medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag i tilfælde, der er specificeret i den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, kan myndigheden efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i stk. 2, uden at dette i øvrigt indskrænker de beføjelser, der er fastlagt i artikel 9.
2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de kompetente myndigheder under hensyntagen til eventuelle relevante frister i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning samt til sagens kompleksitet og mere eller mindre hastende karakter.
3. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke er nået til enighed ved udløbet af forligsfasen, kan myndigheden i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit, med bindende virkning for de pågældende kompetente myndigheder træffe en beslutning, hvorved den pålægger dem at tage eller undlade at tage specifikke skridt til at bilægge sagen for at sikre overholdelse af EU-lovgivningen.
4. *Udgår*
- 4a. Beslutninger, der træffes i medfør af stk. 3, har forrang for tidligere beslutninger, som den kompetente myndighed har truffet i samme sag.
- 4b. Når der tages tiltag i forbindelse med spørgsmål, der er omfattet af en beslutning i medfør af stk. 3, skal de kompetente myndigheder efterkomme denne beslutning.

Artikel 12
Tilsynskollegier

1. Myndigheden bidrager til at fremme og overvåge de i direktiv 2006/48/EF omhandlede tilsynskollegiers effektive, efficiente og konsekvente virkemåde og fremme en sammenhængende anvendelse af Den Europæiske Unions lovgivning i disse kollegier.
2. Myndigheden deltager som observatør i tilsynskollegierne, når den finder det hensigtsmæssigt. I den forbindelse betragtes den som en "kompetent myndighed" i den relevante lovgivnings forstand og modtager efter anmodning alle relevante oplysninger på samme måde som et medlem af kollegiet.
3. I samarbejde med de tilsynsførende i tilsynskollegierne udpeger og indsamler myndigheden efter behov alle relevante oplysninger hos de kompetente myndigheder for at lette kollegiernes arbejde.

Den opretter og forvalter et centralt system, der gør disse oplysninger tilgængelige for de kompetente myndigheder i tilsynskollegierne.

Artikel 13

Uddelegering af opgaver og ansvarsområder

1. De kompetente myndigheder kan uddelegere opgaver og ansvarsområder til andre kompetente myndigheder; med forbehold af betingelserne i denne artikel. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke ordninger vedrørende uddelegering af ansvarsområder, som skal overholdes, inden deres kompetente myndigheder indgår sådanne aftaler, og de kan begrænse omfanget af uddelegeringen til det, der er nødvendigt for et effektivt tilsyn med grænseoverskridende finansieringsinstitutter eller grupper.
2. Myndigheden letter uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan uddelegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.
- 2a. Uddelegeringen af ansvarsområder medfører en omfordeling af den kompetence, der er fastlagt i den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2. Den lov, der gælder for den myndighed, der får overdraget ansvaret, finder anvendelse på proceduren, håndhævelsen, den administrative kontrol og domstolskontrollen i forbindelse med de uddelegerede ansvarsområder.
3. De kompetente myndigheder underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør enhver delegeringsaftale, der indgås af de kompetente myndigheder, på passende måde for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

Artikel 14
Fælles tilsynskultur

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles europæisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele Den Europæiske Union og sørger i den forbindelse som minimum for:
 - a) at afgive udtalelser til kompetente myndigheder
 - b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem kompetente myndigheder under fuld overholdelse af fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelserne i den relevante EU-lovgivning
 - c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandarder af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandarder
 - d) at vurdere anvendelsen af de relevante tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udarbejdet af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil
 - e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de kompetente myndigheder til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer.
2. Myndigheden udvikler, når det er hensigtsmæssigt, nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles fremgangsmåder og praksis på tilsynsområdet.

Artikel 15

Peer review af kompetente myndigheder

1. Myndigheden gennemfører regelmæssigt peer reviews af nogle eller alle af de kompetente myndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning mellem de peer reviewede myndigheder. Ved gennemførelsen af peer reviews tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er gennemført i forbindelse med den pågældende kompetente myndighed.
2. Et peer review omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:
 - a) hvorvidt den kompetente myndigheds ressourcer og ledelsesordninger er hensigtsmæssige, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning og kapacitet til at reagere på markedsudviklingen
 - b) hvilket konvergensniveau der er opnået i anvendelsen af EU-lovgivningen og med hensyn til tilsynspraksis, herunder tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 7 og 8, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene i EU-lovgivningen
 - c) god praksis udviklet af visse kompetente myndigheder, som måske med fordel kan anvendes af andre kompetente myndigheder.
3. På grundlag af peer reviewet kan myndigheden rådgive de berørte kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder bestræber sig på at følge denne rådgivning. Anvender den kompetente myndighed ikke denne rådgivning, underretter den myndigheden om grunden til dette.
- 3a. Resultaterne af peer reviews kan offentliggøres med forbehold af tilsagn fra den kompetente myndighed, der er genstand for peer reviewet.

Artikel 16
Koordineringsfunktion

Myndigheden varetager den generelle koordinering mellem de kompetente myndigheder, bl.a. i tilfælde, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Den Europæiske Union bringes i fare.

Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra Den Europæiske Union, bl.a. ved:

- 1) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
- 2) når det er muligt og hensigtsmæssigt at fastlægge omfanget og verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle berørte kompetente myndigheder
- 3) at foretage ikke-bindende mægling på foranledning af kompetente myndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 11
- 3a) at træffe alle passende foranstaltninger i situationer med finansiell ustabilitet og krise med henblik på at lette koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante nationale kompetente tilsynsmyndigheder
- 4) at underrette ESRB om eventuelle potentielle krisesituationer hurtigst muligt.

Artikel 17

Vurdering af markedsudviklingen

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, ESRB samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder.

I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på EU-plan af finansieringsinstitutternes modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. Med henblik herpå udvikler den til brug for de kompetente myndigheder:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers virkninger for et instituts finansielle situation
 - b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af finansieringsinstitutters modstandsdygtighed.
2. Mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere leverer myndigheden vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, uden at dette i øvrigt berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EF) nr. .../...[ESRB].

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt præventive og afhjælpende tiltag.

3. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.

Artikel 18
Internationale forbindelser

Myndigheden kan udvikle kontakter og indgå administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og administrative organer i tredjelande, uden at dette berører EU-institutionernes og medlemsstaternes kompetenceområder. Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Den Europæiske Union og det medlemsstater.

Myndigheden medvirker ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger vedrørende tilsynsordninger i tredjelande i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning.

Artikel 19
Andre opgaver

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.
2. Med hensyn til tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2007/44/EF, og som i medfør af dette direktiv kræver høring mellem de kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater, kan myndigheden efter anmodning fra en af de berørte kompetente myndigheder afgive og offentliggøre en udtalelse vedrørende en tilsynsvurdering, dog ikke i forbindelse med kriterierne i artikel 19a, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/48/EF. Udtalelsen afgives straks og under alle omstændigheder før udløbet af vurderingsperioden i henhold til direktiv 2007/44/EF. Artikel 20 finder anvendelse på områder, som myndigheden kan afgive udtalelse om.

Artikel 20
Indsamling af oplysninger

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de kompetente myndigheder i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning, såfremt adressaten har lovlig adgang til de relevante data.

Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum. Disse anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, ved hjælp af fælles indberetningsformater.

- 1a. Inden myndigheden fremsætter anmodning om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, tager den først hensyn til de eksisterende statistikker, som det europæiske statistiske system og Det Europæiske System af Centralbanker har produceret, formidlet og udviklet.
2. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt af de kompetente myndigheder, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning til andre tilsynsmyndigheder, finansministeriet, hvis sidstnævnte har tilsynsoplysninger til sin rådighed, centralbanken eller det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.
- 2a. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt i henhold til stk. 1 og 2, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning direkte til de relevante finansieringsinstitutter. I den begrundede anmodning forklares det, hvorfor oplysningerne om de respektive individuelle finansieringsinstitutter er nødvendige.

Myndigheden underretter de pågældende kompetente myndigheder om anmodninger i overensstemmelse med stk. 2 og 2a.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder myndigheden med at indsamle sådanne oplysninger.

3. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet i medfør af denne artikel til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

Artikel 21
Forhold til ESRB

1. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed samarbejder snævert med ESRB.
2. Myndigheden giver ESRB de regelmæssige, ajourførte oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af dets opgaver, jf. artikel 15 i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].
3. Myndigheden sikrer i overensstemmelse med stk. 4 og 5 passende opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger, jf. artikel 16 i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].
4. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til myndigheden, indkalder den hurtigst muligt til møde i tilsynsrådet og vurderer, hvilke følger advarslen eller anbefalingen har for udførelsen af dens opgaver.

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til, om der skal gennemføres tiltag i forbindelse med en advarsel eller en anbefaling, og hvilke tiltag der skal gennemføres i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarslen eller anbefalingen.

Hvis myndigheden ikke følger op på en anbefaling, begrundes dette over for Rådet og ESRB.

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til en kompetent national tilsynsmyndighed, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's anbefaling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, når den underretter Rådet og ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].

6. Ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning tager myndigheden bedst muligt hensyn til ESRB's advarsler og anbefalinger.

Artikel 22

Interessentgruppen for banker

1. Myndigheden nedsætter en interessentgruppe for banker med henblik på høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver.
2. Interessentgruppen for banker består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på Den Europæiske Unions kredit-, investerings-, e-penge- og betalingsinstitutter, disses ansatte samt forbrugere og brugere af bank-, betalings-, og e-penge-ydelser.

Interessentgruppen for banker afholder mindst to møder om året.

3. Medlemmerne af interessentgruppen for banker udpeges af tilsynsrådet efter forslag fra de relevante interessenter.

I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende geografisk balance blandt interessenterne og dækning af hele Den Europæiske Union.

Myndigheden yder den nødvendige sekretærbistand til interessentgruppen for banker.

4. Medlemmerne af interessentgruppen for banker har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

Medlemmerne kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

5. Interessentgruppen for banker kan afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver.
6. Interessentgruppen for banker vedtager selv sin forretningsorden.
7. Myndigheden offentliggør interessentgruppens udtalelser og rådgivning samt resultaterne af dens høringer.

Artikel 23

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Myndigheden sikrer, at beslutninger truffet i henhold til artikel 10 og 11 ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.
2. Finder en medlemsstat, at en beslutning truffet i henhold til artikel 11, stk. 3, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest en to uger efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens beslutning, meddele myndigheden og Kommissionen, at den kompetente myndighed ikke gennemfører beslutningen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart rede for, hvorfor og på hvilken måde beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I et sådant tilfælde suspenderes myndighedens beslutning.

Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten meddeler myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin beslutning, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage. Fastholdes eller ændres beslutningen, skal myndigheden afgive en erklæring om, at det finanspolitiske ansvar ikke er berørt.

Fastholder myndigheden sin beslutning, træffer Rådet med et flertal af de afgivne stemmer på en af sine samlinger mindst to måneder, efter at myndigheden har underrettet medlemsstaten som omhandlet i det foregående afsnit, afgørelse om, hvorvidt myndighedens beslutning fastholdes.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om fastholdelse af myndighedens beslutning i overensstemmelse med det foregående afsnit, bortfalder myndighedens beslutning.

3. Finder en medlemsstat, at en beslutning truffet i henhold til artikel 10, stk. 2, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest tre arbejdsdage efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens beslutning, meddele myndigheden, Kommissionen og Rådet, at den kompetente myndighed ikke gennemfører beslutningen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart rede for, hvorfor og på hvilken måde beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I så tilfælde suspenderes myndighedens beslutning.

Rådet indkalder inden for en frist på ti arbejdsdage til en samling og træffer med simpelt flertal af sine medlemmer afgørelse om, hvorvidt myndighedens beslutning trækkes tilbage.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om tilbagetrækning af myndighedens beslutning i overensstemmelse med det foregående afsnit, ophører suspensionen af myndighedens beslutning.

- 3a. Har Rådet truffet en beslutning i henhold til stk. 3 om ikke at trække en beslutning truffet af myndigheden i forbindelse med artikel 10, stk. 2, tilbage, og finder den berørte medlemsstat fortsat, at beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den underrette Kommissionen og myndigheden og anmode Rådet om at tage sagen op til fornyet behandling. Den berørte medlemsstat skal give en klar begrundelse for, hvorfor den ikke er enig i Rådets beslutning.

Rådet stadfæster inden for en frist på fire uger efter den i første afsnit nævnte underretning sin oprindelige beslutning eller træffer en ny beslutning i henhold til stk. 3. Rådet kan forlænge fristen på fire uger med yderligere fire uger, hvis særlige omstændigheder i sagen kræver det.

Artikel 24

Beslutningsprocedurer

1. Inden myndigheden træffer de i artikel 9, stk. 6, artikel 10, stk. 2, og artikel 11, stk. 3 og 4, omhandlede beslutninger, underretter den adressaten om, at den agter at træffe en sådan beslutning, og fastsætter under fuld hensyntagen til, hvor meget sagen haster, en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter.
2. Myndighedens beslutninger skal begrundes.
3. Adressaterne for myndighedens beslutninger underrettes om retsmidlerne i henhold til denne forordning.
4. Har myndigheden truffet en beslutning i henhold til artikel 10, stk. 2, tager den beslutningen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.
5. Beslutninger, der træffes af myndigheden i henhold til artikel 9, 10 og 11, offentliggøres med angivelse af den berørte kompetente myndighed eller det berørte finansieringsinstitut og hovedindholdet af beslutningen under hensyntagen til finansieringsinstitutters legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder, med mindre en sådan offentliggørelse strider mod finansieringsinstitutters legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder eller kunne bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare.

KAPITEL III
ORGANISATION

AFDELING 1
TILSYNSRÅDET

Artikel 25
Sammensætning

1. Tilsynsrådet er sammensat af:
 - a) formanden, der ikke har stemmeret
 - b) lederne af de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med kreditinstitutter i hver af medlemsstaterne, og som skal mødes personligt mindst to gange årligt
 - c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret
 - d) en repræsentant for Den Europæiske Centralbank, som ikke har stemmeret
 - e) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret
 - f) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.
2. Hver enkelt kompetent myndighed er ansvarlig for udpegningen af en suppleant på højt niveau i samme myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med kreditinstitutter, og som kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), nævnte medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde.

3. Er den i stk. 1, litra b), omhandlede myndighed ikke en centralbank, kan det i samme litra nævnte medlem af tilsynsrådet beslutte at lade sig ledsage af en repræsentant for medlemsstatens centralbank, som ikke har stemmeret.
- 3a. I medlemsstater, hvor der er mere end én myndighed, der er ansvarligt for tilsynet i medfør af denne forordning, skal disse myndigheder indgå aftale om en fælles repræsentant. Når et spørgsmål, der skal drøftes af tilsynsrådet, ikke henhører under den nationale myndighed, der er repræsenteret af det medlem, der er omhandlet i stk. 1, litra b), kan dette medlem dog lade sig ledsage af en repræsentant fra den relevante nationale myndighed, som ikke får stemmeret.
4. Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv 94/19/EF kan det i stk. 1, litra b), nævnte medlem af tilsynsrådet, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikke-stemmeberettiget repræsentant for de relevante organer, der forvalter indskudsgarantiordninger i medlemsstaterne.
5. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.

Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

Artikel 26

Interne udvalg og paneler

1. Tilsynsrådet kan nedsætte interne udvalg eller paneler til specifikke opgaver, der er tildelt tilsynsrådet, og uddelegere visse klart definerede opgaver og beslutninger til disse interne udvalg eller paneler, bestyrelsen eller formanden.
2. Med henblik på artikel 11 indkalder tilsynsrådet på ad hoc-basis for at lette bilæggelsen af tvisten et panel, der har en afbalanceret sammensætning af medlemmer og er uafhængigt i henseende til den pågældende tvist, bestående af formanden og to medlemmer af tilsynsrådet, som hverken er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er parter i tvisten, eller har interesse i konflikten eller direkte forbindelser med de pågældende kompetente myndigheder.
- 2a. Med forbehold af artikel 11, stk. 2, foreslår panelet en beslutning til endelig afgørelse i tilsynsrådet i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit.
- 2b. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for det i stk. 2 omhandlede panel.

Artikel 27

Uafhængighed

1. Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til tilsynsrådet ved denne forordning, handler formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet uafhængigt og objektivt og alene i Den Europæiske Unions interesse og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.
2. Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller -organerne eller offentlige eller private organer må søge at gøre deres indflydelse gældende over for myndighedens personale, formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.

Artikel 28

Opgaver

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarlig for at træffe de i kapitel II omhandlede beslutninger.
2. Tilsynsrådet vedtager de udtalelser, henstillinger og beslutninger og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II.
3. Tilsynsrådet udpeger formanden.
4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra bestyrelsen myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

6. Tilsynsrådet vedtager budgettet i overensstemmelse med artikel 49.
7. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør og kan afsætte dem fra embedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 33, stk. 5, og artikel 36, stk. 5.

Artikel 29
Beslutningstagning

1. Tilsynsrådets beslutninger træffes med simpelt flertal af dets medlemmer efter princippet om én mand én stemme undtagen i de tilfælde, der er omhandlet nedenfor.

I forbindelse med forskrifter som omhandlet i artikel 7 og 8 og foranstaltninger og beslutninger, der vedtages i medfør af kapitel VI, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra stk. 1 beslutninger med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og i artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med beslutninger i medfør af artikel 11, stk. 3, for så vidt angår beslutninger, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, anses den beslutning, som er foreslået af panelet for at være vedtaget, hvis den godkendes med simpelt flertal, medmindre den forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med alle andre beslutninger i medført af artikel 11, stk. 3, vedtages den beslutning, som er foreslået af panelet, med simpelt flertal af medlemmerne af tilsynsrådet efter princippet om én mand én stemme.

2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.
3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

4. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler samt i givet fald også reglerne for, hvornår tilsynsrådet er beslutningsdygtigt. Ikke-stemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden og den administrerende direktør deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansieringsinstitutter, medmindre andet er fastsat i artikel 61 eller i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning.

AFDELING 2

BESTYRELSEN

Artikel 30

Sammensætning

1. Bestyrelsen er sammensat af formanden og yderligere seks medlemmer af tilsynsrådet, som vælges af de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.

Hvert medlem, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan repræsentere bestyrelsesmedlemmet, hvis dette er forhindret i at deltage.

De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på 2½ år. Denne periode kan forlænges én gang. Sammensætningen af bestyrelsen skal være afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset og afspejle Den Europæiske Union som helhed. Mandaterne skal overlappe hinanden, og der skal anvendes en passende rotationsordning.

2. Bestyrelsen vedtager sine beslutninger med et flertal af de tilstedeværende medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

Den administrerende direktør deltager sammen med en repræsentant fra Kommissionen i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Repræsentanten for Kommissionen har ret til at stemme i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 49.

Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

3. Bestyrelsen indkaldes til møde på initiativ af formanden eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer, og møderne ledes af formanden.

Der afholdes ordinære møder mindst fem gange om året.

4. Bestyrelsesmedlemmerne kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere og eksperter. Medlemmer uden stemmeret, bortset fra den administrerende direktør, er ikke til stede under bestyrelsens drøftelser af individuelle finansieringsinstitutter.

Artikel 31

Uafhængighed

Medlemmerne af bestyrelsen handler uafhængigt og objektivt og alene i Den Europæiske Unions interesse uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller -organerne eller offentlige eller private organer må søge at gøre deres indflydelse gældende over for medlemmerne af bestyrelsen.

Artikel 32

Opgaver

1. Bestyrelsen sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.
2. Bestyrelsen fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.
3. Bestyrelsen udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 49 og 50.

4. Bestyrelsen vedtager myndighedens plan for personalepolitikken og i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt "vedtægten for tjenestemænd").
5. Bestyrelsen vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 58.
6. Bestyrelsen vedtager efter høring af tilsynsrådet årsberetningen om myndighedens virksomhed på grundlag af det i artikel 38, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning og fremsender senest den 15. juni nævnte rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten offentliggøres.
7. Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
8. Bestyrelsen udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3 og 5.

Afdeling 3

Formand

Artikel 33

Udpegelse og opgaver

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde og leder møderne i tilsynsrådet og bestyrelsen.

2. Formanden udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure.

Før udpegelsen skal den kandidat, tilsynsrådet har udvalgt, bekræftes af Europa-Parlamentet.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en suppleant, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær.

3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.
4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:
 - a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
 - b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge formandens mandatperiode én gang, forudsat at forlængelsen bekræftes af Europa-Parlamentet.

5. Formanden kan kun afsættes efter beslutning truffet af tilsynsrådet, forudsat at beslutningen bekræftes af Europa-Parlamentet.

Formanden må ikke hindre tilsynsrådet i at drøfte spørgsmål vedrørende formanden, navnlig ikke dennes afsættelse, og deltager ikke i drøftelser vedrørende sådanne spørgsmål.

Artikel 34
Uafhængighed

Formanden handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som tilsynsrådet spiller i forhold til formandens opgaver.

Formanden skal i overensstemmelsen med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 54 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 35
Rapport

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan opfordre formanden eller dennes suppleant til, med fuld hensyntagen til deres uafhængighed, at afgive en erklæring regelmæssigt over for sit kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra medlemmerne af nævnte udvalg.
2. Europa-Parlamentet kan også opfordre formanden til at aflægge rapport om udførelsen af dennes opgaver.

AFDELING 4
DEN ADMINISTRERENDE DIREKTØR

Artikel 36

Udpegelse

1. Myndigheden ledes af den administrerende direktør, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.
2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure.
3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.
4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering.

Ved evalueringen lægger tilsynsrådet især vægt på:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter beslutning truffet af tilsynsrådet.

Artikel 37

Uafhængighed

Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra regeringer, myndigheder, organisationer eller personer uden for myndigheden, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis bestyrelsen og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.

Den administrerende direktør skal i overensstemmelsen med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 54 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 38

Opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder bestyrelsens arbejde.
2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under bestyrelsens kontrol.
3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.
4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 32, stk. 2.
5. Hvert år inden den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 32, stk. 2.
6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 49 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 50.

7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til årsberetning med en særskilt afdeling om myndighedens regulerings- og tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.
8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 54, og varetager personalespørgsmål.

KAPITEL IV
DET EUROPÆISKE FINANSTILSYNSSYSTEM

AFDELING 1
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 39
Sammensætning

1. Myndigheden er en del af ESFS, der fungerer som et netværk af tilsynsmyndigheder.
2. ESFS består af følgende:
 - a) de myndigheder i medlemsstaterne, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../... [EIOPA] og i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../... [ESMA]
 - b) myndigheden
 - c) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger oprettet i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. .../...[EIOPA]
 - d) Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed oprettet i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. .../...[ESMA]
 - e) Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, jf. artikel 40.
3. Myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder nedsat i henhold til artikel 40.

AFDELING 2

DET FÆLLES UDVALG AF EUROPÆISKE TILSYNSMYNDIGHEDER

Artikel 40

Nedsættelse

1. Hermed nedsættes der et fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder.
2. Det fælles udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde og sikre tværsektoriel sammenhæng med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.
3. Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til den administrative bistand til Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder. Den omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.

Artikel 41

Sammensætning

1. Det fælles udvalg er sammensat af formanden og af formændene for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 43 nedsat underudvalg.
2. Den administrerende direktør, Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder samt i de i artikel 43 nævnte underudvalg som observatører.
3. Formanden for Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.

4. Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i det fælles udvalgs møder.

Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder mødes mindst én gang hver anden måned.

Artikel 42

Fælles holdninger og fælles forskrifter

Myndigheden skal, hvis det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og/eller med Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed nå frem til fælles holdninger.

Forskrifter i henhold til denne forordnings artikel 7, 9, 10 eller 11 vedrørende gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF og eventuel anden lovgivning omhandlet i artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, vedtages samtidigt og med samme indhold af myndigheden, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.

Artikel 43

Underudvalg

Med henblik på artikel 42 nedsættes der et underudvalg for finansielle konglomerater under Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.

Underudvalget er sammensat af de personer, der er nævnt i artikel 41, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for personalet i den relevante kompetente myndighed fra hver medlemsstat.

Underudvalget vælger en formand fra sin midte, som også er medlem af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.

Det fælles udvalg kan nedsætte yderligere underudvalg.

AFDELING 3

KLAGENÆVNET

Artikel 44

Sammensætning

1. Klagenævnet er et fælles organ for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.
2. Klagenævnet er sammensat af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, som er personer med godt omdømme og med dokumenteret relevant viden og erhvervsmæssig erfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrækkelig højt niveau inden for bankvæsen, forsikring, værdipapirmarkedet eller andre finansielle tjenesteydelser, men omfatter ikke personale hos de kompetente myndigheder eller andre nationale institutioner eller EU-institutioner, som er involveret i myndighedens aktiviteter.

Klagenævnet vælger sin formand.

Klagenævnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer. Hvis den påklagede beslutning henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, skal dette flertal på fire medlemmer omfatte mindst et af de to medlemmer af klagenævnet, der er udpeget af myndigheden.

Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens bestyrelse ud fra en prioriteret liste, som Kommissionen har opstillet, efter en offentlig indkaldelse af interesse-tilkendegivelser, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og efter høring af tilsynsrådet.

De øvrige medlemmer udpeges i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../...[EIOPA] og forordning (EF) nr. .../...[ESMA].

4. Klagenævnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.
5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens bestyrelse, kan ikke afsættes i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og bestyrelsen efter høring af tilsynsrådet træffer beslutning herom.
6. Myndigheden, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed yder passende drifts- og sekretærbistand til klagenævnet.

Artikel 45

Uafhængighed og upartiskhed

1. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De kan ikke udøve andre funktioner hos myndigheden eller i bestyrelsen eller tilsynsrådet.
2. Medlemmerne af klagenævnet må ikke deltage i behandlingen af en klage, hvis de har en personlig interesse i sagen, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den beslutning, som klagen vedrører.
3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.

4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenævnet med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Der kan ikke gøres indsigelse med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en klage kan ikke antages til behandling, hvis klageren efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget processuelle skridt ud over at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem beslutning om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne beslutning erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant, medmindre suppleanten selv befinder sig i en lignende situation. I så fald udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

De afgiver med henblik herpå en loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, offentliggøres og afgives hvert år.

KAPITEL V
RETSMIDLER

Artikel 46

Klager

1. Alle fysiske og juridiske personer, herunder kompetente myndigheder, kan påklage en i artikel 9, 10 og 11 omhandlet beslutning truffet af myndigheden eller enhver anden beslutning, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en beslutning, som, selv om den formelt er rettet til en anden person, er af direkte og personlig interesse for den pågældende.
2. Klagen tillige med begrundelsen indgives skriftligt til myndigheden senest to måneder efter, at beslutningen er meddelt den pågældende, eller, hvis dette ikke er sket, senest to måneder efter offentliggørelsen af myndighedens beslutning.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede beslutning.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer i det omfang, det finder det nødvendigt, klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenavnets egne eller andre parters indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

5. Klagenævnet kan enten stadfæste myndighedens beslutning eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenævnets afgørelse og skal vedtage en ændret beslutning om den pågældende sag.
6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

Artikel 47

Indbringelse af sager for Domstolen

1. Der kan anlægges sag ved Domstolen i overensstemmelse med artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet.

Medlemsstaterne og EU-institutionerne samt enhver fysisk og juridisk person kan klage direkte til Domstolen over myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en beslutning, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Domstolen i overensstemmelse med traktatens artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
3. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Domstolen.

KAPITEL VI
FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 48
Myndighedens budget

1. Myndighedens indtægter udgøres navnlig af:
 - a) obligatoriske bidrag fra de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansieringsinstitutter, hvilket sker i overensstemmelse med den stemmevægtning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For så vidt angår denne artikel finder artikel 3, stk. 3, i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser fortsat anvendelse efter den 31. oktober 2014, der er fastsat som frist heri
 - b) et tilskud fra Den Europæiske Union opført på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen)
 - c) eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante EU-retlige instrumenter.
2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration og infrastruktur og driftsudgifter.
3. Indtægter og udgifter skal balancere.
4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, svarende til kalenderåret, og de opføres i myndighedens driftsbudget.

Artikel 49
Opstilling af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et udkast til overslag over indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og sender dette foreløbige budgetforslag til bestyrelsen og tilsynsrådet sammen med en stillingsfortegnelse. Tilsynsrådet udarbejder hvert år på grundlag af det foreløbige budgetforslag fra den administrerende direktør og efter godkendelse i bestyrelsen et overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Tilsynsrådet fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, godkender bestyrelsen det udkast, som den administrerende direktør har udarbejdet.
2. Kommissionen videresender dette overslag til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt "budgetmyndigheden") sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.
3. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til artikel 313 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til myndigheden.
5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

6. Bestyrelsen underretter straks budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at afgive en udtalelse, meddeler den senest to uger efter datoen for underretningen om projektet myndigheden, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på bestyrelsens underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.

Artikel 50

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.
2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002¹ (i det følgende benævnt "finansforordningen").

¹ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

3. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til bestyrelsen til udtalelse.
4. Bestyrelsen afgiver udtalelse om myndighedens endelige årsregnskab.
5. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
6. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
7. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til bestyrelsen og Kommissionen.
8. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 146, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.
9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n .

Artikel 51
Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser kan kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002¹, hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 52
Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige handlinger finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrænset anvendelse på myndigheden.
2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)², og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.
3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede gennemførelsesaftaler og -instrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

¹ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

² EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

KAPITEL VII
GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 53

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for myndigheden og dens personale.

Artikel 54

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som Den Europæiske Unions institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør og formanden.
2. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.
3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.
4. Bestyrelsen vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

Artikel 55
Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte som led i udøvelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.
2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

Artikel 56
Tavshedspligt

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og bestyrelsen, den administrerende direktør og medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne i traktatens artikel 339 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og de relevante bestemmelser i relevant EU-lovgivning om fortrolig behandling af oplysninger, selv efter at deres hverv er ophørt.
2. Når der ses bort fra tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte finansieringsinstitutter ikke kan identificeres.

Endvidere hindrer den i stk. 1 og i stk. 2, første afsnit, omhandlede tavshedspligt ikke myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve den i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivning, navnlig i retssager med henblik på vedtagelse af beslutninger.

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden EU-lovgivning vedrørende finansieringsinstitutter.

Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 og 2 omhandlede tavshedspligt. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

4. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom¹.

Artikel 57

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når den varetager sine opgaver.

Artikel 58

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på myndighedens dokumenter.
2. Bestyrelsen vedtager senest den 31. maj 2011 nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. De beslutninger, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for ombudsmanden eller indbringes for Domstolen efter påklagning til klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 228 og 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

¹ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

Artikel 59
Sprogordning

1. Bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1¹ finder anvendelse på myndigheden.
2. Bestyrelsen træffer beslutning om myndighedens interne sprogordning.
3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 60
Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af bestyrelsen, myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i bestyrelsen indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

¹ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

Artikel 61

Tredjelandes deltagelse

Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og som har indgået aftaler med Den Europæiske Union, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten inden for myndighedens kompetenceområde, jf. artikel 1, stk. 2, kan deltage i myndighedens arbejde.

I de relevante bestemmelser i disse aftaler fastsættes arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af disse landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle finansieringsinstitutter, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII
OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 62

Forberedende foranstaltninger

1. I perioden efter denne forordnings ikrafttræden og inden oprettelsen af myndigheden arbejder Det Europæiske Banktilsynsudvalg tæt sammen med Kommissionen om at forberede erstatningen af Det Europæiske Banktilsynsudvalg med myndigheden.
2. Når myndigheden er oprettet, har Kommissionen ansvaret for den administrative oprettelse og den indledende administrative drift af myndigheden, indtil myndigheden har udnævnt en administrerende direktør. Med henblik herpå og indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udpeget af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 36, kan Kommissionen midlertidigt udpege en tjenestemand, der skal fungere som administrerende direktør. Denne periode må ikke være længere end det tidsrum, der er nødvendigt for at udpege en administrerende direktør for myndigheden. Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i myndighedens budget, når bestyrelsen har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.
3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører tilsynsrådets og bestyrelsens beføjelser.

- 3a. Myndigheden anses for at være den juridiske efterfølger for Det Europæiske Banktilsynsudvalg. Senest på datoen for oprettelse af myndigheden vil alle Det Europæiske Banktilsynsudvalgs aktiver og passiver og alle dets uafsluttede operationer automatisk bliver overført til myndigheden. Det Europæiske Banktilsynsudvalg udarbejder en erklæring, som viser den afsluttende situation med hensyn til aktiver og passiver på datoen for denne overførsel. Denne erklæring revideres og godkendes af udvalgets medlemmer og af Kommissionen.

Artikel 63

Overgangsbestemmelser vedrørende personale

1. Alle ansættelseskontrakter indgået af Det Europæiske Banktilsynsudvalg eller dets sekretariat, som var i kraft på datoen for denne forordnings anvendelse, opfyldes, indtil de udløber, jf. dog artikel 54. De kan ikke forlænges.
2. Alle medlemmer af personalet med en ansættelseskontrakt som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprøve for de medlemmer af personalet, der har indgået kontrakter med Det Europæiske Banktilsynsudvalg eller dets sekretariat.

3. Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.

4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

Artikel 63a

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre en effektiv iværksættelse af denne forordning

Artikel 64

Ændringer

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse ... af ... om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ændres hermed, idet Det Europæiske Banktilsynsudvalg udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

Artikel 65

Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2009/78/EF om oprettelse af Det Europæiske Banktilsynsudvalg ophæves hermed med virkning fra den anvendelsesdato, der er omhandlet i artikel 67.

Artikel 66
Revisionsklausul

1. Senest tre år efter den dato, der er fastsat i artikel 67, stk. 2, og derefter hvert tredje år gennemgår Kommissionen denne forordning, og især hvordan artikel 23 fungerer, og offentliggør en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer.

I rapporten foretages der også en evaluering af de fremskridt, der er gjort i harmoniseringen af regler og tilsyn med henblik på krisestyring og -løsning i Den Europæiske Union. Evalueringen bygger på en bred høring, herunder af interessentgruppen for banker.

2. Den rapport, der er omhandlet i stk. 1, og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.
- 2a. Europa-Parlamentet og Rådet gennemgår denne forordning på grundlag af den rapport, der er omhandlet i stk. 1, og fastslår, om der er behov for revision af myndighedens opgaver og organisation.

Artikel 67
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2011 med undtagelse af artikel 62 og artikel 63, stk. 1 og 2, der anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen. Myndigheden oprettes den 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

**Interinstitutionel sag:
2009/0143 (COD)**

**16749/1/09
REV 1**

**EF 184
ECOFIN 848
SURE 52
CODEC 1389**

REVIDERET NOTE

fra: formandskabet

til: delegationerne

Vedr.: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk
tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA)
- Kompromis fra formandskabet

Hermed følger til delegationerne den tekst vedrørende ovennævnte kommissionsforslag, som Øko-finrådet godkendte på samlingen den 2. december 2009.

2009/0143 (COD)
Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed
for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

efter proceduren i artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Finanskrisen i 2007/2008 afslørede store mangler i det finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i det finansielle system som helhed. De nationale tilsynsmodeller har ikke været tilpasset den nuværende situation på de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansvirksomheder driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af EU-lovgivningen og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (2) I en af Kommissionen rekvireret rapport, der blev offentliggjort den 25. februar 2009, og udarbejdet af en ekspertgruppe på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière, konkluderes det, at det er nødvendigt at styrke tilsynssystemet for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Det anbefales heri at indføre omfattende reformer af strukturen i tilsynet med Den Europæiske Unions finanssektor. Det fremgår endvidere af ekspertgruppens rapport, at der bør oprettes et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, en for banksektoren og en for værdipapirsektoren, ligesom der bør oprettes et europæisk råd for systemiske risici.
- (3) I sin meddelelse af 4. marts 2009 "Fremdrift i den europæiske genopretning"¹ foreslår Kommissionen, at der fremlægges et lovgivningsudkast til oprettelse af et europæisk finanstilsynssystem og et europæisk råd for systemiske risici, og i sin meddelelse af 27. maj 2009 "Finansielt tilsyn i Europa"² gør Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes.
- (4) Det Europæiske Råd anbefalede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der blev oprettet et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet er at forbedre kvaliteten og konsistensen i det nationale tilsyn, styrke kontrollen med grænseoverskridende koncerner og indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansieringsinstitutter i det indre marked. Det understreges i konklusionerne, at de europæiske tilsynsmyndigheder også bør have tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer, og Kommissionen opfordres til at udarbejde konkrete forslag til, hvordan det europæiske finanstilsynssystem kan spille en vigtig rolle i krisesituationer, idet der dog lægges vægt på, at de europæiske tilsynsmyndigheders beslutninger ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

¹ KOM(2009) 114.

² KOM(2009) 252.

- (5) Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for det indre markeds stabilitet. Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at bevare tilliden til og sammenhængen i det indre marked og således for at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke kriser.
- (6) Den Europæiske Union har nået grænsen for, hvad der kan gøres med de europæiske tilsyns-udvalgs nuværende status, eftersom disse forbliver rådgivende organer for Kommissionen. Situationen er uholdbar for Den Europæiske Union, når der ikke findes en mekanisme, der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsafgørelser vedrørende virksomheder, der opererer på tværs af grænserne; når samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder ikke er tilstrækkeligt; når fælles tiltag fra de nationale myndigheder kræver komplicerede ordninger for at tage højde for de mange og uensartede lovbestemmelser og tilsynsregler; når nationale foranstaltninger oftest er den eneste mulige løsning til afhjælpning af problemer på europæisk niveau, når der er forskellige fortolkninger af de samme bestemmelser. Det europæiske tilsynssystem bør udformes på en sådan måde, at det afhjælper disse mangler og skaber et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt indre marked for finansielle tjenesteydelser i Den Europæiske Union, hvor de nationale tilsyn indgår i et stærkt EU-netværk.
- (7) Det europæiske finanstilsynssystem bør være et netværk af nationale og europæiske tilsynsmyndigheder, hvor det daglige tilsyn med finansieringsinstitutter overlades til det nationale niveau, og tilsynskollegier tildeles en central rolle i tilsynet med koncerner, der opererer på tværs af grænserne. Der bør også sikres bedre harmonisering og ensartet anvendelse af tilsynsreglerne for finansieringsinstitutterne og de finansielle markeder i hele Den Europæiske Union. Der bør oprettes en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, en europæisk banktilsynsmyndighed og en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (de europæiske tilsynsmyndigheder).

- (8) De europæiske tilsynsmyndigheder bør erstatte Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF¹, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF², og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF³, og overtage disse udvalgs opgaver og beføjelser, herunder fortsættelse af igangværende arbejde og projekter, hvis det er relevant. Hver myndigheds kompetenceområde bør være klart afgrænset.
- (9) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger ("myndigheden") har til formål at forbedre det indre markeds virkemåde, bl.a. gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser, at beskytte forsikringstagere og andre aktører, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også finansieringsinstitutter og andre interessenter, forbrugere og ansatte. Den har bl.a. også til opgave at fremme tilsynsharmonisering og at rådgive EU-institutionerne om regulering og tilsyn i forbindelse med forsikring, genforsikring og arbejdsmarkedsrelaterede pensioner samt relaterede emner som selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse. For at kunne opfylde sine målsætninger er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person, og den bør have juridisk, administrativ og finansiell selvstændighed.

¹ EUT L 24 af 29.1.2009, s. 23.

² EUT L 25 af 29.1.2009, s. 23.

³ EFT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

- (10) Den Europæiske Unions Domstol har i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige mod Europa-Parlamentet og Rådet)¹ anerkendt, at artikel 95 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (nu artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) vedrørende vedtagelse af foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion, er et passende retsgrundlag for oprettelse af et "fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces", når der er sammenhæng mellem de opgaver, et sådant organ pålægges, og emnet for de retsakter, der skaber tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Myndighedens formål og opgaver - at bistå de kompetente nationale tilsynsmyndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af EU-bestemmelserne og bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for den finansielle integration - er nært forbundet med målsætningerne for den gældende EU-ret vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Myndigheden bør derfor oprettes med hjemmel i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

¹ Præmis 44 - endnu ikke offentliggjort.

- (11) Følgende retsakter fastsætter de kompetente myndigheders opgaver, herunder deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med Kommissionen¹: Direktiv xx/2009/EF [Solvency II], bortset fra titlen[likvidation], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter³ og tilsynet hermed. Med hensyn til arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser bør myndighedens foranstaltninger dog ikke foregribe den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning.

¹ Bemærk venligst, at direktiv 64/225/EØF, 73/239/EØF, 73/240/EØF, 76/580/EØF, 78/473/EØF, 84/641/EØF, 87/344/EØF, 88/357/EØF, 1992/49/EØF, 1998/78/EF, 2001/17/EF, 2002/83/EF og 2005/68/EF udgør en del af Solvens II (omarbejdning) (Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (omarbejdning) (KOM(2008) 119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD))), dvs. ophæves med virkning fra den 1. november 2012.

² EFT L 9 af 16.9.2002, s. 3.

³ EFT L 235 af 16.9.2002, s. 10.

- (12) Gældende EU-lovgivning, som regulerer denne forordnings anvendelsesområde, omfatter også Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomrat¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne³.
- (12a) Da direktiv 2005/60/EF er et horisontalt direktiv, bør denne forordning ikke foregribe medlemsstaternes eksisterende institutionelle ramme med hensyn til hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme. Når der træffes foranstaltninger inden for rammerne af direktiv 2005/60/EF, bør myndigheden tage hensyn til den eksisterende ramme og eventuelt samarbejde med andre relevante organer.

¹ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

² EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

³ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

- (13) Det er nødvendigt med et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af indlånere, investorer og forbrugere i hele Europa. Da myndigheden er i besiddelse af højtspecialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at den inden for områder, som er nærmere fastlagt i EU-lovgivningen, udarbejder udkast til tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg. Udkast til tekniske standarder bør godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med EU-lovgivningen, for at de kan få bindende retsvirkning. Udkast til tekniske standarder skal vedtages af Kommissionen. Det vil være nødvendigt at foretage ændringer, f.eks. hvis udkastet til tekniske standarder er uforeneligt med EU-lovgivningen, ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller strider mod de fundamentale principper i det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i den gældende EU-lovgivning. Kommissionen bør ikke ændre indholdet af de tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens godkendelse.
- (14) Processen for udvikling af tekniske standarder i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til på eget initiativ at vedtage gennemførelsesbestemmelser efter udvalgsproceduren på niveau 2 i Lamfalussy-processen som fastlagt i den relevante EU-lovgivning. Spørgsmålene vedrørende de tekniske standarder bør ikke kræve politikbeslutninger, og deres indhold bør fastlægges i EU-retsakter vedtaget på niveau 1. Tekniske standarder bør være forholdsmæssigt afpassede og tage hensyn til forskellene i forsikringsselskabers størrelse og kompleksitet. Hvis bestemmelser om niveau 2-foranstaltninger er planlagt eller allerede findes, bør sådanne tekniske standarder være i overensstemmelse med disse niveau 2-foranstaltninger og kun fastlægge betingelserne for anvendelse af disse foranstaltninger. Ved at lade myndigheden udvikle standarderne kan der drages fuld nytte af de nationale tilsynsmyndigheders specialviden. Væsentlige bestemmelser i retsakter kan kun ændres af medlovgiverne.

- (15) Inden for de områder, som ikke er omfattet af de tekniske standarder, bør myndigheden have beføjelser til at udstede ikke-bindende retningslinjer og henstillinger om anvendelse af EU-lovgivningen. For at sikre gennemsigtighed og forbedre de nationale tilsynsmyndigheders overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger, bør de nationale myndigheder være forpligtet til at anføre en begrundelse, hvis de ikke overholder disse retningslinjer og henstillinger.
- (16) Korrekt og fyldestgørende anvendelse af EU-lovgivningen er en fundamental forudsætning for de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, det finansielle systems stabilitet og for neutrale konkurrencevilkår for finansieringsinstitutter i Den Europæiske Union. Der bør derfor etableres en mekanisme, som myndigheden kan benytte i tilfælde af manglende eller ukorrekt anvendelse, som udgør et brud på EU-lovgivningen. Denne mekanisme bør finde anvendelse på områder, hvor der i EU-lovgivningen er fastsat klare og ubetingede forpligtelser. Den bør generelt ikke anvendes i tilfælde, der kun vedrører ukorrekt gennemførelse af EU-lovgivningen.
- (17) For at sikre en passende reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af EU-lovgivningen, bør en flertrinsmekanisme finde anvendelse. På første trin bør myndigheden have beføjelser til at foretage en undersøgelse af de nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af EU-lovgivningen i forbindelse med tilsyn; dette trin afsluttes med en henstilling. Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, bør Kommissionen have beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til myndighedens henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-lovgivningen.
- (18) *Udgår*
- (19) I ekstraordinære tilfælde, hvor den kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, der rettes til individuelle finansieringsinstitutter. Disse beføjelser bør begrænses til ekstraordinære tilfælde, hvor en kompetent myndighed ikke efterlever den formelle udtalelse, der er rettet til den, og hvor EU-lovgivningen finder direkte anvendelse på finansieringsinstitutter i henhold til gældende eller kommende EU-forordninger.

- (20) Alvorlige trusler mod de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Den Europæiske Union kræver hurtige og harmoniserede foranstaltninger på EU-plan. Myndigheden bør derfor kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør beføjelsen til at afgøre, om der foreligger en krisesituation, tillægges Rådet på baggrund af høring af Kommissionen, ESRB og, hvis det er relevant, de europæiske tilsynsmyndigheder.
- (21) For at sikre et effektivt tilsyn og en rimelig afvejning af de standpunkter, som indtages af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater, bør myndigheden med bindende virkning kunne bilægge tvister i grænseoverskridende situationer mellem disse kompetente myndigheder, herunder også i tilsynskollegierne. Der bør indføres en forligsfase, inden for hvilken de kompetente myndigheder har mulighed for at nå til enighed. Myndighedens kompetence bør omfatte tvister om fremgangsmåde eller indhold i en medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag i de tilfælde, der er specificeret i den lovgivning, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, og som kræver fælles beslutningstagning, samarbejde eller koordinering mellem kompetente myndigheder fra mere end én medlemsstat. Den sektorspecifikke lovgivning bør ændres i god tid for at sikre, at bl.a. bilæggelse af tvister i forbindelse med fælles beslutningstagning, der for øjeblikket er omhandlet i denne lovgivning, bliver omfattet af proceduren i artikel 11.

- (22) Tilsynskollegier spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn med finansieringsinstitutter, som har aktiviteter på tværs af grænserne. Myndigheden bør have fuld medbestemmelse i tilsynskollegierne, når det drejer sig om at strømline deres virkemåde og informationsudveksling og forbedre konvergens og konsekvensen i kollegiernes anvendelse af EU-lovgivningen.
- (23) I udøvelsen af tilsynsnetværkets aktiviteter kan det være hensigtsmæssigt at uddelegere opgaver og ansvar for at begrænse overlapningen af tilsynsopgaver, fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og mindske den byrde, der pålægges finansieringsinstitutterne. Forordningen bør derfor udgøre et klart retsgrundlag for denne uddelegering. Medlemsstaterne bør under overholdelse af den generelle bestemmelse om, at uddelegering bør være tilladt, kunne indføre specifikke betingelser for uddelegering af ansvar, f.eks. vedrørende oplysninger og meddelelse om uddelegeringsordninger. Uddelegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af en anden tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, mens ansvaret for tilsynsbeslutningerne forbliver hos den delegerende myndighed. Ved uddelegering af ansvar træffer den nationale tilsynsmyndighed, som får overdraget ansvaret, afgørelse i en tilsynssag i eget navn på vegne af en anden national tilsynsmyndighed. Uddelegering bør ske ud fra princippet om, at tilsynskompetencen overdrages til en myndighed, som har gode forudsætninger for at træffe foranstaltninger inden for det pågældende område. En omfordeling af ansvar kan være hensigtsmæssig eksempelvis for at opnå stordriftsfordele eller af hensyn til dækningsområdet, sammenhængen i tilsynet med koncerner og for bedst muligt at udnytte den tekniske ekspertise blandt de nationale tilsynsmyndigheder. Afgørelser truffet af den myndighed, der får overdraget ansvaret, bør anerkendes af den delegerende myndighed og andre kompetente myndigheder som endelige, når de ligger inden for uddelegeringens rammer. Den relevante EU-lovgivning kan indeholde nærmere bestemmelser om principperne for omfordeling af ansvar efter aftale. Myndigheden bør med alle egnede midler bidrage til at lette indgåelsen af delegeringsaftaler mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Den bør på forhånd underrettes om delegeringsaftaler, som forventes indgået, for om nødvendigt at kunne afgive udtalelse herom. Den bør centralisere offentliggørelsen af sådanne aftaler, således at der til fordel for alle involverede parter sikres aktuelle, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om aftalerne.

- (24) Myndigheden bør aktivt bidrage til at fremme tilsynskonvergens i hele Den Europæiske Union med det formål at skabe en fælles tilsynskultur.
- (25) Peer reviews kan være et effektivt middel til at fremme konsistensen i netværket af finanstillsyn. Myndigheden bør derfor udarbejde det metodologiske grundlag for disse reviews og gennemføre dem med regelmæssige mellemrum. Disse reviews bør ikke kun fokusere på konvergens i tilsynspraksis, men også på tilsynsmyndighedernes evne til at opnå tilsynsresultater af høj kvalitet og på de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed.
- (26) Myndigheden bør aktivt bidrage til at forbedre koordineringen af Den Europæiske Unions tilsynsarbejde, bl.a. i tilfælde, hvor de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Den Europæiske Union bringes i fare på grund af ugunstige udviklinger. Foruden myndighedens beføjelser til at handle i krisesituationer bør den derfor varetage den generelle koordinering inden for det europæiske finanstillsynssystem. En særlig vigtig del af myndighedens aktiviteter bør være at lette udvekslingen af alle relevante oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder.
- (27) For at sikre finansiell stabilitet er det nødvendigt på et tidligt tidspunkt at afdække udviklingstendenser, potentielle risici og sårbarheder i forbindelse med tilsyn på mikroplan på tværs af grænser og sektorer. Myndigheden bør overvåge og vurdere sådanne udviklinger på sit kompetenceområde og om nødvendigt underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici herom med regelmæssige mellemrum og efter behov. Myndigheden bør også koordinere stresstests på EU-plan for at vurdere finansieringsinstitutternes modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at medlemsstaterne ved sådanne tests anvender en metodologi, der er så konsekvent som muligt.
- (28) I betragtning af globaliseringen af finansielle tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør myndigheden fremme dialogen og samarbejdet med tilsynsmyndigheder uden for Den Europæiske Union. Den bør på ingen måde gribe ind i de europæiske institutioners eksisterende roller og beføjelser i relationerne til myndigheder uden for Den Europæiske Union og i internationale fora.

- (29) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde fungere som et uafhængigt rådgivende organ for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Med forbehold af de berørte kompetente myndigheders kompetence bør myndigheden kunne afgive udtalelse om tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser i henhold til direktiv 92/49/EF, direktiv 2002/83/EF og direktiv 2005/68/EF i de tilfælde, hvor disse direktiver kræver høring mellem de kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater.
- (30) Myndigheden bør have ret til at anmode om alle nødvendige oplysninger vedrørende tilsyn for at kunne udføre sine opgaver effektivt. For at undgå overlapning af de indberetningsforpligtelser, der er pålagt finansieringsinstitutterne, bør disse oplysninger almindeligvis gives af de nationale tilsynsmyndigheder, som er tættest på de finansielle markeder og finansieringsinstitutterne, og myndigheden bør tage hensyn til allerede eksisterende statistikker. Myndigheden bør imidlertid som en sidste udvej kunne rette en berettiget og behørig begrundet anmodning om oplysninger direkte til et finansieringsinstitut, såfremt en national kompetent myndighed ikke leverer eller kan levere sådanne oplysninger inden for en rimelig frist. Medlemsstaternes myndigheder bør være forpligtet til at bistå myndigheden med at håndhæve sådanne direkte anmodninger. I den forbindelse er arbejdet med fælles indberetningsformater af afgørende betydning.
- (30a) Foranstaltningerne med henblik på indsamling af oplysninger bør ikke berøre de retlige rammer for det europæiske statistiske system (ESS) og Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) på det statistiske område. Denne forordning berører derfor ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information.

- (31) Det er af stor betydning, at der er et snævert samarbejde mellem myndigheden og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, for at dette råd fungerer efter hensigten, og dets advarsler og anbefalinger følges effektivt op. Myndigheden bør videregive relevante oplysninger til Det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Der bør kun gives oplysninger om individuelle virksomheder efter begrundet anmodning. Når myndigheden modtager advarsler eller anbefalinger fra Det Europæiske Råd for Systemiske Risici rettet til myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, bør myndigheden om nødvendigt sikre opfølgningen.
- (32) Generelt bør myndigheden foretage costbenefitanalyser og høre berørte parter angående tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger og give disse parter mulighed for at fremsætte bemærkninger til foreslåede foranstaltninger. Myndigheden bør med henblik herpå indføre gennemsigtige procedurer. Af effektivitetshensyn bør der til dette formål nedsættes en interessentgruppe for forsikrings- og genforsikringsordninger, og der bør nedsættes en interessentgruppe for arbejdsmarkedspensionsordninger, der ligeligt repræsenterer Den Europæiske Unions forsikrings- og genforsikringsselskaber samt arbejdsmarkedspensionskasser (herunder eventuelt institutionelle investorer og andre finansieringsinstitutter, som selv benytter finansielle tjenesteydelser), deres ansatte og forbrugere og andre private brugere af ydelser fra forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, herunder også SMV'er. Disse interessentgrupper bør aktivt fungere som en grænseflade med andre brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser, som er nedsat ved kommissions- eller EU-lovgivning.
- (33) Medlemsstaterne har et centralt ansvar for opretholdelse af den finansielle stabilitet i krisesituationer, bl.a. med henblik på at stabilisere og redde individuelle kriseramte finansieringsinstitutioner. De foranstaltninger, som myndigheden træffer i krisesituationer eller ved bilægelse af tvister, der berører et finansieringsinstituts stabilitet, bør ikke indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Der bør indføres en mekanisme, hvorved medlemsstaterne kan påberåbe sig denne beskyttelse og indbringe sagen for Rådet med henblik på en afgørelse. Rådet bør, når der træffes afgørelse efter denne beskyttelsesartikel, stemme efter princippet om én mand én stemme. Det er hensigtsmæssigt at tildele Rådet en rolle i denne sag i betragtning af medlemsstaternes ansvar i denne henseende. I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør der sikres streng fortrolighed.

- (34) Myndigheden bør i sin beslutningstagning overholde EU-reglerne og de generelle principper for passende fremgangsmåde og gennemsigtighed. Retten til at blive hørt for adressater for myndighedens beslutninger bør overholdes fuldt ud. Myndighedens beslutninger udgør en integrerende del af EU-retten.
- (35) Et tilsynsråd, som er sammensat af lederne af den relevante nationale myndighed i hver medlemsstat, og som ledes af myndighedens formand, bør være myndighedens øverste beslutningsorgan. Repræsentanter for Kommissionen, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Centralbank og de to andre europæiske tilsynsmyndigheder bør deltage som observatører. Tilsynsrådets medlemmer bør handle uafhængigt og kun i Den Europæiske Unions interesse. I betragtning af, hvor mange aktiviteter der henhører under myndighedens beføjelser, kan dens virksomhed også få indvirkning på nationale myndigheder, som ikke er repræsenteret i tilsynsrådet. Når tilsynsrådet derfor drøfter et spørgsmål, som ikke henhører under den nationale myndighed, der er medlem af tilsynsrådet, kan det pågældende medlem lade sig ledsage af en repræsentant for den pågældende nationale myndighed, som ikke har stemmeret.

(35a) Generelt bør tilsynsrådet træffe afgørelser med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme. For beslutninger vedrørende vedtagelse af tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger samt i budgetspørgsmål, er det imidlertid hensigtsmæssigt at anvende reglerne om kvalificeret flertal i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i den dertil knyttede protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet hertil som bilag. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert, objektivt panel bestående af medlemmer, der ikke er repræsentanter for de kompetente myndigheder, som er parter i tvisten, og som ikke har nogen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de pågældende kompetente myndigheder. Panelet bør være sammensat på en passende afbalanceret måde. Panelets beslutninger bør godkendes af tilsynsrådet med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme. Dog vil den beslutning, som er foreslået af panelet, i forbindelse med beslutninger, der træffes af koncerntilsynsmyndigheden, kunne forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- (36) En bestyrelse sammensat af myndighedens formand, og repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder bør sikre, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den har fået pålagt. Bestyrelsen bør tillægges de nødvendige beføjelser til bl.a. at foreslå det etårige og flerårige arbejdsprogram, udøve visse budgetbeføjelser, vedtage myndighedens plan for personalepolitikken, vedtage særlige bestemmelser om retten til adgang til dokumenter og vedtage årsberetningen.
- (37) En fuldtidsansat formand, der udvælges af tilsynsrådet på grundlag af en åben udvælgelsesprøve, bør repræsentere myndigheden. Myndighedens ledelse varetages af en administrerende direktør, der bør have ret til at deltage i tilsynsrådets og bestyrelsens møder uden stemmeret.
- (38) For at sikre konsistens i de europæiske tilsynsmyndigheders aktiviteter på tværs af sektorer bør disse myndigheder foretage en nøje koordinering i et fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder og fastlægge fælles holdninger, hvor det er relevant. Et underudvalg vedrørende finansielle konglomerater under Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder bør overtage alle de funktioner, som udøves af Det Blandede Udvalg for Finansielle Konglomerater. Hvor det er relevant, bør beslutninger, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed eller Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, vedtages af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder i fællesskab.
- (39) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens beslutninger, har adgang til de nødvendige retsmidler. For på de områder, hvor myndigheden har beslutningsbeføjelser, at kunne beskytte parternes rettigheder effektivt og sikre hurtig sagsbehandling bør de berørte parter kunne indbringe en beslutning for et klagenævn. Af hensyn til effektiviteten og konsekvensen bør klagenævnet være et fælles organ sammensat af de tre europæiske tilsynsmyndigheder med en afbalanceret sammensætning, men bør handle uafhængigt af deres administrative og regulerende strukturer. Klagenævnets afgørelse bør kunne indbringes for Den Europæiske Unions Domstol.

- (40) For at garantere myndigheden fuld selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden tildeles et selvstændigt budget med indtægter hovedsagelig fra obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder og fra Den Europæiske Unions almindelige budget. Den Europæiske Unions budgetprocedure bør finde anvendelse for så vidt angår Den Europæiske Unions bidrag. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten.
- (41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)¹, bør finde anvendelse på myndigheden. Myndigheden bør også tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)².
- (42) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne³ finde anvendelse på myndighedens personale. Myndigheden bør bestræbe sig på at sikre en passende balance mellem ansat personale og udstationerede nationale eksperter.
- (43) Det er af stor betydning, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes. De oplysninger, der stilles til rådighed for myndigheden og udveksles inden for netværket, bør være omfattet af strenge og effektive fortrolighedsbestemmelser.

¹ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

² EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

³ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

- (44) Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger reguleres ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i EU-institutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger², som i fuldt omfang finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (45) For at sikre åbenhed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter³ finde anvendelse på myndigheden.
- (46) Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, bør kunne få tilladelse til at deltage i myndighedens arbejde i overensstemmelse med de aftaler, som vil blive indgået med Den Europæiske Union.
- (47) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds virkemåde gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte indskydere og investorer, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på EU-plan; Den Europæiske Union kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

¹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

² EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

³ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

- (48) Myndigheden overtager alle nuværende opgaver og beføjelser, som er tillagt Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, og Kommissionens afgørelse 2009/78/EF af 23. januar 2009 om oprettelse af Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger bør derfor ophæves, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse .../.../EF om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. I betragtning af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordningers allerede eksisterende strukturer og operationer er det vigtigt at sikre et meget snævert samarbejde mellem Det Europæiske Banktilsynsudvalg og Kommissionen ved udformningen af passende overgangsordninger, således at den periode, hvor Kommissionen er ansvarlig for den administrative etablering og den indledende administrative drift af myndigheden, bliver så kort som muligt.
- (49) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte et tidspunkt for anvendelsen af denne forordning for at sikre, at myndigheden er tilstrækkeligt forberedt til at påbegynde sine aktiviteter, og at overgangen fra Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger sker så let som muligt - Myndigheden bør finansieres på passende vis og i det mindste i begyndelsen med 40 % EU-midler og 60 % bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med stemmewægtningen i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I
OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS

Artikel 1
Oprettelse og indsatsområde

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (i det følgende benævnt "myndigheden").
2. Myndigheden handler inden for rammerne af direktiv xx/2009/EF [Solvency II] bortset fra titlen [likvidation], direktiv 2002/92/EF, direktiv 2003/41/EF, direktiv 2002/87/EF og de relevante dele af direktiv 2005/60/EF og direktiv 2000/65/EF, 2007/64/EF og 2009/110/EF, i det omfang disse retsakter finder anvendelse på forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser og forsikringsformidlere, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle nye EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.
- 2a. Myndigheden handler på forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers og forsikringsformidlers aktivitetsområder, herunder i forbindelse med spørgsmål om selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse, såfremt en sådan indsats fra myndighedens side er nødvendig for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af den lovgivning, der er omhandlet i stk. 2.
- 2b. Med hensyn til arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser handler myndigheden uden at foregribe den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning.
3. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af EU-lovgivningen, navnlig i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

4. Formålet med myndigheden er at bidrage til: i) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et højt, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn, ii) at beskytte forsikringstagere og andre aktører, iii) at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, iv) at værne om det finansielle systems stabilitet og v) at styrke den internationale tilsynskoordinering. Med henblik herpå bidrager myndigheden til at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af den i artikel 2, stk. 2, nævnte EU-lovgivning ved at fremme konvergensen på tilsynsområdet og afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
5. Myndigheden er en del af et europæisk finanstilsynssystem (i det følgende benævnt "ESFS"), der fungerer som et netværk af tilsynsmyndigheder, jf. artikel 39.
6. Myndigheden samarbejder med Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, i det følgende benævnt "ESRB", jf. artikel 21.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "finansieringsinstitutter": selskaber, enheder og fysiske og juridiske personer, der er omfattet af en eller flere af de retsakter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2. I forbindelse med direktiv 2005/60/EF omfatter "finansieringsinstitutter" kun forsikringsselskaber og forsikringsformidlere som defineret i dette direktiv
- 2) "kompetente myndigheder": tilsynsmyndigheder som defineret i direktiv xx/2009/EF [Solvency II] bortset fra titlen [likvidation] og kompetente myndigheder som defineret i direktiv 2002/92/EF og 2003/41/EF. I forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF omfatter "kompetente myndigheder" de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at finansieringsinstitutter som defineret i stk. 1 overholder kravene i disse direktiver.

Artikel 3

Juridisk status

1. Myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.
3. Myndigheden repræsenteres af formanden.

Artikel 4
Sammensætning

Myndigheden består af følgende:

- 1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 28 nævnte opgaver
- 2) en bestyrelse, der varetager de i artikel 32 nævnte opgaver
- 3) en formand, der varetager de i artikel 33 nævnte opgaver
- 4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 38 nævnte opgaver
- 5) et klagenævn, jf. artikel 44, der varetager de i artikel 46 nævnte opgaver.

Artikel 5
Hjemsted

Myndigheden har hjemsted i Frankfurt.

Kapitel II
MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 6
Myndighedens opgaver og beføjelser

1. Myndigheden har følgende opgaver:
 - a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til EU-institutionerne og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til tekniske standarder på grundlag af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning
 - b) at bidrage til en konsekvent anvendelse af Den Europæiske Unions lovgivning, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning, undgå tilsynsarbitrage, mægle i og bilægge tvister mellem kompetente myndigheder, fremme tilsynskollegiers konsekvente virkemåde og gribe ind i krisesituationer
 - c) at lette uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder
 - d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger
 - e) at gennemføre peer reviews af kompetente myndigheder, herunder rådgivning, for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne
 - f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde
 - g) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i den EU-lovgivning, der er nævnt i artikel 1, stk. 2

- h) i nødvendigt omfang at overtage alle eksisterende og igangværende opgaver fra Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger
- i) at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sit websted i relation til aktivitetsområdet for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger.

2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:

- a) at udarbejde udkast til tekniske standarder i specifikke tilfælde, jf. artikel 7
- b) at udarbejde retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 8
- c) at fremsætte henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 3
- d) at træffe individuelle beslutninger rettet til de kompetente myndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 10 og 11
- e) i tilfælde vedrørende EU-lovgivning, der finder umiddelbar anvendelse, at træffe individuelle beslutninger rettet til finansieringsinstitutter i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 6
- f) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 19.

3. *Udgår*

Artikel 7
Tekniske standarder

1. Myndigheden kan udarbejde tekniske standarder på de områder, der specifikt er fastsat i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning. Tekniske standarder omfatter ikke politikvalg og er begrænset til at fastlægge betingelserne for anvendelsen af den pågældende lovgivning. Myndigheden forelægger sine udkast til standarder for Kommissionen med henblik på godkendelse.

Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om de tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssigt omfattende i forhold til omfanget og virkningerne af de pågældende tekniske standarder eller i forhold til, hvor hastende spørgsmålet er.

Senest tre måneder efter modtagelsen af udkastene til standarder træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender disse. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastene delvist eller med ændringer, hvis det er i Den Europæiske Unions interesse.

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende standarderne eller kun at godkende dem delvist eller med ændringer, sender den udkastet til standarder tilbage til myndigheden sammen med et begrundet forslag til ændringer. Inden for en periode på 6 uger kan myndigheden ændre udkastet til standarder på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge dem for Kommissionen i form af en formel udtalelse.

Hvis myndigheden ved udløbet af denne tidsfrist ikke har forelagt ændrede standarder, eller den har forelagt standarder, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage standarderne med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise standarderne.

Kommissionen må ikke ændre indholdet af de tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående samordning med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Kommissionen vedtager standarderne gennem forordninger eller afgørelser, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Retningslinjer og henstillinger

Myndigheden udarbejder retningslinjer og henstillinger rettet til kompetente myndigheder eller finansieringsinstitutter med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af Den Europæiske Unions lovgivning.

Myndigheden afholder, hvis det er hensigtsmæssigt, offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og analyserer de potentielle omkostninger og fordele, der er forbundet hermed.

Retningslinjerne og henstillingerne offentliggøres på myndighedens websted.

De kompetente myndigheder bestræber sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger.

Anvender den kompetente myndighed ikke disse retningslinjer eller henstillinger, begrundes den dette over for myndigheden. Myndigheden kan efter en konkret vurdering beslutte at offentliggøre sådanne begrundelser fra en kompetent myndighed. Den kompetente myndighed modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Artikel 9
Overtrædelse af EU-lovgivningen

1. Har en kompetent myndighed ikke anvendt den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning eller anvendt den på en måde, der forekommer at være en overtrædelse af EU-lovgivningen, navnlig ved ikke at påse, at et finansieringsinstitut opfylder kravene i denne lovgivning, kan myndigheden anvende de i stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.
2. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, fra Kommissionen eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed foretage en undersøgelse af den påståede overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-lovgivningen.

Den kompetente myndighed giver hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på undersøgelsen, uden at dette berører de i artikel 20 fastsatte beføjelser.

3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette henstilling til den berørte kompetente myndighed om de skridt, der skal tages for at efterleve EU-lovgivningen.

Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af EU-lovgivningen.

4. Har den kompetente myndighed ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med EU-lovgivningen senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ afgive en formel udtalelse, hvorved den pålægger den kompetente myndighed at tage de nødvendige skridt til at efterleve EU-lovgivningen. Kommissionens formelle udtalelse skal tage hensyn til myndighedens henstilling.

Kommissionen afgiver en sådan formel udtalelse senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.

Myndigheden og de kompetente myndigheder giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at efterkomme Kommissionens formelle udtalelse.
6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe misligholdelsen rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems ordnede virkemåde og integritet, kan myndigheden, hvis de relevante krav i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning finder direkte anvendelse på finansieringsinstitutter, træffe en individuel beslutning rettet til et finansieringsinstitut, hvorved den pålægger dette at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Myndighedens beslutning skal være i overensstemmelse med Kommissionens formelle udtalelse i medfør af stk. 4.

7. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 6, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de kompetente myndigheder i samme sag.

Når der tages tiltag vedrørende spørgsmål, der er genstand for en formel udtalelse i medfør af stk. 4 eller en beslutning i medfør af stk. 6, skal de kompetente myndigheder efterkomme denne formelle udtalelse eller beslutning afhængig af tilfældet.

Artikel 10
Tiltag i krisesituationer

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare, skal myndigheden aktivt fremme og, hvor det anses for nødvendigt, koordinere de tiltag, der iværksættes af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder.

For at kunne spille denne fremmende og koordinerende rolle skal myndigheden fuldt ud holdes underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder.

- 1a. Rådet kan i samråd med Kommissionen og ESRB samt, hvis det er hensigtsmæssigt, de europæiske tilsynsmyndigheder vedtage en beslutning rettet til myndigheden, hvori det fastslås, at der foreligger en krisesituation som omhandlet i denne forordning, på baggrund af en anmodning fra myndigheden, Kommissionen eller ESRB. Rådet tager denne beslutning op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst en gang om måneden, og det erklærer krisesituationen for ophørt, så hurtigt som det er hensigtsmæssigt.
2. Hvis Rådet har vedtaget en beslutning i medfør af stk. 1a og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de nationale myndigheders side som reaktion på ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare, kan myndigheden træffe individuelle beslutninger, hvorved den pålægger de kompetente myndigheder at tage de nødvendige skridt i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning for at imødegå sådanne udviklinger, ved at påse, at finansieringsinstitutter og kompetente myndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.
3. *Udgår*
4. Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder vedrørende spørgsmål, der er genstand for en beslutning i medfør af stk. 2, skal være forenelige med den pågældende beslutning.

Artikel 11

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder i grænseoverskridende situationer

1. Er en kompetent myndighed uenig i fremgangsmåde eller indhold i en anden medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag i tilfælde, der er specificeret i den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, kan myndigheden efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i stk. 2, uden at dette i øvrigt indskrænker de beføjelser, der er fastlagt i artikel 9.
2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de kompetente myndigheder under hensyntagen til eventuelle relevante frister i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning samt til sagens kompleksitet og mere eller mindre hastende karakter.
3. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke er nået til enighed ved udløbet af forligsfasen, kan myndigheden i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit, med bindende virkning for de pågældende kompetente myndigheder træffe en beslutning, hvorved den pålægger dem at tage eller undlade at tage specifikke skridt til at bilægge sagen for at sikre overholdelse af EU-lovgivningen.
4. *Udgår*
- 4a. Beslutninger, der træffes i medfør af stk. 3, har forrang for tidligere beslutninger, som den kompetente myndighed har truffet i samme sag.
- 4b. Når der tages tiltag i forbindelse med spørgsmål, der er omfattet af en beslutning i medfør af stk. 3, skal de kompetente myndigheder efterkomme denne beslutning.

Artikel 12
Tilsynskollegier

1. Myndigheden bidrager til at fremme og føre tilsyn med tilsynskollegiers effektive og konsekvente virkemåde og fremme en sammenhængende anvendelse af EU-lovgivningen i disse kollegier.
2. Myndigheden deltager som observatør i tilsynskollegierne, når den finder det hensigtsmæssigt. I den forbindelse betragtes den som en "kompetent myndighed" i den relevante lovgivnings forstand og modtager efter anmodning alle relevante oplysninger på samme måde som et medlem af kollegiet.
3. I samarbejde med de tilsynsførende i tilsynskollegierne udpeger og indsamler myndigheden efter behov alle relevante oplysninger hos de kompetente myndigheder for at lette kollegiernes arbejde.

Den opretter og forvalter et centralt system, der gør disse oplysninger tilgængelige for de kompetente myndigheder i tilsynskollegierne.

Artikel 13

Uddelegering af opgaver og ansvarsområder

1. De kompetente myndigheder kan uddelegere opgaver og ansvarsområder til andre kompetente myndigheder; med forbehold af betingelserne i denne artikel. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke ordninger vedrørende uddelegering af ansvarsområder, som skal overholdes, inden deres kompetente myndigheder indgår sådanne aftaler, og de kan begrænse omfanget af uddelegeringen til det, der er nødvendigt for et effektivt tilsyn med grænseoverskridende finansieringsinstitutter eller grupper.
2. Myndigheden letter uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan uddelegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.
- 2a. Uddelegeringen af ansvarsområder medfører en omfordeling af den kompetence, der er fastlagt i den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2. Den lov, der gælder for den myndighed, der får overdraget ansvaret, finder anvendelse på proceduren, håndhævelsen, den administrative kontrol og domstolskontrollen i forbindelse med de uddelegerede ansvarsområder.
3. De kompetente myndigheder underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør enhver delegeringsaftale, der indgås af de kompetente myndigheder, på passende måde for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

Artikel 14
Fælles tilsynskultur

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles europæisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele Den Europæiske Union og sørger i den forbindelse som minimum for:
 - a) at afgive udtalelser til kompetente myndigheder
 - b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem kompetente myndigheder under fuld overholdelse af fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelserne i den relevante EU-lovgivning
 - c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandards af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandards
 - d) at vurdere anvendelsen af de relevante tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udarbejdet af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil
 - e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de kompetente myndigheder til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer.
2. Myndigheden udvikler, når det er hensigtsmæssigt, nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles fremgangsmåder og praksis på tilsynsområdet.

Artikel 15

Peer review af kompetente myndigheder

1. Myndigheden gennemfører regelmæssigt peer reviews af nogle eller alle af de nationale tilsynsmyndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning mellem de peer reviewede myndigheder. Ved gennemførelsen af peer reviews tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er gennemført i forbindelse med den pågældende kompetente myndighed.
2. Et peer review omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:
 - a) hvorvidt den kompetente myndigheds ressourcer og ledelsesordninger er hensigtsmæssige, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning og kapacitet til at reagere på markedsudviklingen
 - b) hvilket konvergensniveau der er opnået i anvendelsen af EU-lovgivningen og med hensyn til tilsynspraksis, herunder tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 7 og 8, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene i EU-lovgivningen
 - c) god praksis udviklet af visse kompetente myndigheder, som måske med fordel kan anvendes af andre kompetente myndigheder.
3. På grundlag af peer reviewet kan myndigheden rådgive de berørte kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder bestræber sig på at følge denne rådgivning. Anvender den kompetente myndighed ikke denne rådgivning, underretter den myndigheden om grunden til dette.
- 3a. Resultaterne af peer reviews kan offentliggøres med forbehold af tilsagn fra den kompetente myndighed, der er genstand for peer reviewet.

Artikel 16
Koordineringsfunktion

Myndigheden varetager den generelle koordinering mellem de kompetente myndigheder, bl.a. i tilfælde, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Den Europæiske Union bringes i fare.

Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra Den Europæiske Union, bl.a. ved:

- 1) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
- 2) når det er muligt og hensigtsmæssigt at fastlægge omfanget og verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle berørte kompetente myndigheder
- 3) at foretage ikke-bindende mægling på foranledning af kompetente myndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 11
- 3a) at træffe alle passende foranstaltninger i situationer med finansiell ustabilitet og krise med henblik på at lette koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder
- 4) at underrette ESRB om eventuelle potentielle krisesituationer hurtigst muligt.

Artikel 17

Vurdering af markedsudviklingen

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, ESRB samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder.

I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på EU-plan af finansieringsinstitutternes modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger mv. Med henblik herpå udvikler den til brug for de kompetente myndigheder:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers virkninger for et instituts finansielle situation
 - b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af finansieringsinstitutters modstandsdygtighed.
2. Mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere leverer myndigheden vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, uden at dette i øvrigt berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EF) nr. .../...[ESRB].

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt præventive og afhjælpende tiltag.

3. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.

Artikel 18
Internationale forbindelser

Myndigheden kan udvikle kontakter og indgå administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og administrative organer i tredjelande, uden at dette berører EU-institutionernes og medlemsstaternes kompetenceområder. Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Den Europæiske Union og det medlemsstater.

Myndigheden medvirker ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger vedrørende tilsynsordninger i tredjelande i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning.

Artikel 19
Andre opgaver

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.
2. Med hensyn til tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2007/44/EF, og som i henhold til nævnte direktiv kræver høring mellem kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater, kan myndigheden efter anmodning fra en af de berørte kompetente myndigheder afgive og offentliggøre en udtalelse vedrørende en tilsynsvurdering. Udtalelsen afgives straks og under alle omstændigheder før udløbet af vurderingsperioden i henhold til direktiv 2007/44/EF. Artikel 20 finder anvendelse på områder, som myndigheden kan afgive udtalelse om.

Artikel 20

Indsamling af oplysninger:

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de kompetente myndigheder i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning, såfremt adressaten har lovlig adgang til de relevante data.

Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum. Disse anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, ved hjælp af fælles indberetningsformater.

- 1a. Inden myndigheden fremsætter anmodning om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, tager den først hensyn til de eksisterende statistikker, som det europæiske statistiske system og Det Europæiske System af Centralbanker har produceret, formidlet og udviklet.
2. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt af de kompetente myndigheder, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning til andre tilsynsmyndigheder, finansministeriet, hvis sidstnævnte har tilsynsoplysninger til sin rådighed, centralbanken eller det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.
- 2a. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt i henhold til stk. 1 og 1a, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning direkte til de relevante finansieringsinstitutter. I den begrundede anmodning forklares det, hvorfor oplysningerne om de respektive individuelle finansieringsinstitutter er nødvendige.

Myndigheden underretter de pågældende kompetente myndigheder om anmodninger i overensstemmelse med stk. 2 og 2a.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder myndigheden med at indsamle sådanne oplysninger.

3. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet i medfør af denne artikel til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

Artikel 21
Forhold til ESRB

1. Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger arbejder tæt sammen med ESRB.
2. Myndigheden giver ESRB de regelmæssige, ajourførte oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af dets opgaver, jf. artikel 15 i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].
3. Myndigheden sikrer i overensstemmelse med stk. 4 og 5 passende opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger, jf. artikel [16] i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].
4. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til myndigheden, indkalder den hurtigst muligt til møde i tilsynsrådet og vurderer, hvilke følger advarslen eller anbefalingen har for udførelsen af dens opgaver.

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til, om der skal gennemføres tiltag i forbindelse med en advarsel eller en anbefaling, og hvilke tiltag der skal gennemføres i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarslen eller anbefalingen.

Hvis myndigheden ikke følger op på en anbefaling, begrundes den dette over for Rådet og ESRB.

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til en national tilsynsmyndighed, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's anbefaling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, når den underretter Rådet og ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].

6. Ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning tager myndigheden bedst muligt hensyn til ESRB's advarsler og anbefalinger.

Artikel 22

Interessentgrupper for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger

1. Myndigheden nedsætter to interessentgrupper, en for forsikrings- og genforsikringsordninger og en for arbejdsmarkedspensionsordninger, i det følgende benævnt interessentgrupperne, med henblik på høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver.
2. Interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på Den Europæiske Unions forsikrings- og genforsikringsselskaber, disses medlemmer og begunstigede samt forbrugere og brugere af forsikrings- og genforsikringsydelser.

Interessentgruppen for arbejdsmarkedspensionsordninger består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på Den Europæiske Unions arbejdsmarkedspensionskasser, disses medlemmer og begunstigede samt forbrugere og brugere af arbejdsmarkedspensionsydelser.

Interessentgrupperne mødes mindst to gange om året.

3. Medlemmerne af interessentgrupperne udpeges af tilsynsrådet efter forslag fra de relevante interessenter.

I forbindelse med sine afgørelser sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende geografisk balance blandt interessenterne og dækning af hele Den Europæiske Union.

Myndigheden yder den nødvendige sekretærbistand til interessentgrupperne.

4. Medlemmerne af interessentgrupperne har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

Medlemmerne kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

5. Interessentgrupperne kan afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver.
6. Interessentgrupperne vedtager selv deres forretningsordener.
7. Myndigheden offentliggør interessentgruppernes udtalelser og rådgivning samt resultaterne af deres høringer.

Artikel 23

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Myndigheden sikrer, at beslutninger truffet i henhold til artikel 10 og 11 ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.
2. Finder en medlemsstat, at en beslutning truffet i henhold til artikel 11, stk. 3, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest to uger efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens beslutning, meddele myndigheden og Kommissionen, at den kompetente myndighed ikke gennemfører beslutningen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart rede for, hvorfor og på hvilken måde beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I et sådant tilfælde suspenderes myndighedens beslutning.

Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten meddeler myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin beslutning, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage. Fastholdes eller ændres beslutningen, skal myndigheden afgive en erklæring om, at det finanspolitiske ansvar ikke er berørt.

Fastholder myndigheden sin beslutning, træffer Rådet med et flertal af de afgivne stemmer på en af sine samlinger senest to måneder, efter at myndigheden har underrettet medlemsstaten som omhandlet i det foregående afsnit, afgørelse om, hvorvidt myndighedens beslutning fastholdes.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om fastholdelse af myndighedens beslutning i overensstemmelse med det foregående afsnit, bortfalder myndighedens beslutning.

3. Finder en medlemsstat, at en beslutning truffet i henhold til artikel 10, stk. 2, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest tre arbejdsdage efter, at den nationale tilsynsmyndighed er blevet underrettet om myndighedens beslutning, meddele myndigheden, Kommissionen og Rådet, at den kompetente tilsynsmyndighed ikke gennemfører beslutningen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart rede for, hvorfor og på hvilken måde beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I så tilfælde suspenderes myndighedens beslutning.

Rådet indkalder inden for en frist på ti arbejdsdage til en samling og træffer med simpelt flertal af sine medlemmer afgørelse om, hvorvidt myndighedens beslutning trækkes tilbage.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om tilbagetrækning af myndighedens beslutning i overensstemmelse med det foregående afsnit, ophører suspensionen af myndighedens beslutning.

- 3a. Har Rådet truffet en beslutning i henhold til stk. 3 om ikke at trække en beslutning truffet af myndigheden i forbindelse med artikel 10, stk. 2, tilbage, og finder den berørte medlemsstat fortsat, at beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den underrette Kommissionen og myndigheden og anmode Rådet om at tage sagen op til fornyet behandling. Den berørte medlemsstat skal give en klar begrundelse for, hvorfor den ikke er enig i Rådets beslutning.

Rådet stadfæster inden for en frist på fire uger efter den i første afsnit nævnte underretning sin oprindelige beslutning eller træffer en ny beslutning i henhold til stk. 3. Rådet kan forlænge fristen på fire uger med yderligere fire uger, hvis særlige omstændigheder i sagen kræver det.

Artikel 24

Beslutningsprocedurer

1. Inden myndigheden træffer de i artikel 9, stk. 6, artikel 10, stk. 2 og 3, og artikel 11, stk. 3 og 4, omhandlede beslutninger, underretter den adressaten om, at den agter at træffe en sådan beslutning, og fastsætter under fuld hensyntagen til, hvor meget sagen haster, en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter.
2. Myndighedens beslutninger skal begrundes.
3. Adressaterne for myndighedens beslutninger underrettes om retsmidlerne i henhold til denne forordning.
4. Har myndigheden truffet en beslutning i henhold til artikel 10, stk. 2 eller 3, tager den beslutningen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.
5. Beslutninger, der træffes af myndigheden i henhold til artikel 9, 10 og 11, offentliggøres med angivelse af den berørte kompetente myndighed eller det berørte finansieringsinstitut og hovedindholdet af beslutningen under hensyntagen til finansieringsinstitutters legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder, medmindre en sådan offentliggørelse strider mod finansieringsinstitutters legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder eller kunne bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare.

KAPITEL III
ORGANISATION

AFDELING 1
TILSYNSRÅDET

Artikel 25
Sammensætning

1. Tilsynsrådet er sammensat af:
 - a) formanden, der ikke har stemmeret
 - b) lederne af de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de i artikel 2, stk. 1, omhandlede finansieringsinstitutter i hver af medlemsstaterne, og som skal mødes personligt mindst to gange årligt
 - c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret
 - d) en repræsentant for Den Europæiske Centralbank, som ikke har stemmeret
 - e) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret
 - f) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.
2. Hver enkelt kompetent myndighed er ansvarlig for udpegningen af en suppleant på højt niveau i samme myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med forsikrings- og genforsikringsselskaber, og som kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), nævnte medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde.

3. I medlemsstater, hvor der er mere end én myndighed, der er ansvarlig for tilsynet i medfør af denne forordning, skal disse myndigheder indgå aftale om en fælles repræsentant. Når et spørgsmål, der skal drøftes af tilsynsrådet, ikke henhører under den nationale myndighed, der er repræsenteret af det medlem, der er omhandlet i stk. 1, litra b), kan dette medlem dog lade sig ledsage af en repræsentant fra den relevante nationale myndighed, som ikke får stemmeret.
4. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.
Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

Artikel 26

Interne udvalg og paneler

1. Tilsynsrådet kan nedsætte interne udvalg eller paneler til specifikke opgaver, der er tildelt tilsynsrådet, og uddelegere visse klart definerede opgaver og beslutninger til disse interne udvalg eller paneler, bestyrelsen eller formanden.
2. Med henblik på artikel 11 indkalder tilsynsrådet på ad hoc-basis for at lette bilæggelsen af tvisten et panel, der har en afbalanceret sammensætning af medlemmer og er uafhængigt i henseende til den pågældende tvist, bestående af formanden og to medlemmer af tilsynsrådet, som hverken er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er parter i tvisten, eller har interesse i konflikten eller direkte forbindelser med de pågældende kompetente myndigheder.

Med forbehold af artikel 11, stk. 2, foreslår panelet en beslutning til endelig afgørelse i tilsynsrådet i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit.

- 2a. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for det i stk. 2 omhandlede panel.

Artikel 27

Uafhængighed

1. Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til tilsynsrådet ved denne forordning, handler formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet uafhængigt og objektivt i Den Europæiske Unions interesse og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.
2. Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller -organerne eller offentlige eller private organer må søge at gøre deres indflydelse gældende over for myndighedens personale, formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.

Artikel 28

Opgaver

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarlig for at træffe de i kapitel II omhandlede beslutninger.
2. Tilsynsrådet vedtager de udtalelser, henstillinger og beslutninger og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II.
3. Tilsynsrådet udpeger formanden.
4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra bestyrelsen myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

6. Tilsynsrådet vedtager budgettet i overensstemmelse med artikel 49.
7. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør og kan afsætte dem fra embedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 33, stk. 5, og artikel 36, stk. 5.

Artikel 29
Beslutningstagning

1. Tilsynsrådets beslutninger træffes med simpelt flertal af dets medlemmer efter princippet om én mand én stemme undtagen i de tilfælde, der er omhandlet nedenfor.

I forbindelse med forskrifter som omhandlet i artikel 7 og 8 og foranstaltninger og beslutninger, der vedtages i medfør af kapitel VI, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra stk. 1 beslutninger med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med beslutninger i medfør af artikel 11, stk. 3, for så vidt angår beslutninger, der træffes af koncerntilsynsmyndigheden, anses den beslutning, som er foreslået af panelet, for at være vedtaget, hvis den godkendes med simpelt flertal, medmindre den forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med alle andre beslutninger i medført af artikel 11, stk. 3, vedtages den beslutning, som er foreslået af panelet, med simpelt flertal af medlemmerne af tilsynsrådet efter princippet om én mand én stemme.

2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.
3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
4. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler samt i givet fald også reglerne for, hvornår tilsynsrådet er beslutningsdygtigt. Ikke-stemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden og den administrerende direktør deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansieringsinstitutter, medmindre andet er fastsat i artikel 61 eller i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning.

AFDELING 2

BESTYRELSEN

Artikel 30

Sammensætning

1. Bestyrelsen er sammensat af formanden og yderligere seks medlemmer af tilsynsrådet, som vælges af de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.

Hvert medlem, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan repræsentere bestyrelsesmedlemmet, hvis dette er forhindret i at deltage.

De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på 2 et halvt år. Denne periode kan forlænges én gang. Sammensætningen af bestyrelsen skal være afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset og afspejle Den Europæiske Union som helhed. Mandaterne skal overlappe hinanden, og der skal anvendes en passende rotationsordning.

En repræsentant for Kommissionen deltager i bestyrelsens møder som medlem med stemmeret, når bestyrelsen drøfter spørgsmål, der er omhandlet i artikel 49 og 50.

2. Bestyrelsen vedtager sine beslutninger med et flertal af de tilstedeværende medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

Den administrerende direktør deltager sammen med en repræsentant fra Kommissionen i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Repræsentanten for Kommissionen har ret til at stemme i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 49.

Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

3. Bestyrelsen indkaldes til møde på initiativ af formanden eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer, og møderne ledes af formanden.
Der afholdes ordinære møder mindst fem gange om året.
4. Bestyrelsesmedlemmerne kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere og eksperter. Medlemmer uden stemmeret, bortset fra den administrerende direktør, er ikke til stede under bestyrelsens drøftelser af individuelle finansieringsinstitutter.

Artikel 27

Uafhængighed

Medlemmerne af bestyrelsen handler uafhængigt og objektivt i Den Europæiske Unions interesse uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller -organerne eller offentlige eller private organer må søge at gøre deres indflydelse gældende over for medlemmerne af bestyrelsen.

Artikel 32

Opgaver

1. Bestyrelsen sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.
2. Bestyrelsen fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.
3. Bestyrelsen udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 49 og 50.
4. Bestyrelsen vedtager myndighedens plan for personalepolitikken og i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt "vedtægten for tjenestemænd").
5. Bestyrelsen vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 58.
6. Bestyrelsen vedtager efter høring af tilsynsrådet årsberetningen om myndighedens virksomhed på grundlag af det i artikel 38, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning og fremsender senest den 15. juni nævnte rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten offentliggøres.
7. Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
8. Bestyrelsen udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3 og 5.

AFDELING 3

FORMAND

Artikel 33

Udnævnelse og opgaver

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde og leder møderne i tilsynsrådet og bestyrelsen.

2. Formanden udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure.

Før udpegelsen skal den kandidat, tilsynsrådet har udvalgt, bekræftes af Europa-Parlamentet.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en suppleant, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær.

3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge formandens mandatperiode én gang, forudsat at forlængelsen bekræftes af Europa-Parlamentet.

5. Formanden kan kun afsættes efter beslutning truffet af tilsynsrådet, forudsat at beslutningen bekræftes af Europa-Parlamentet.

Formanden må ikke hindre tilsynsrådet i at drøfte spørgsmål vedrørende formanden, navnlig ikke dennes afsættelse, og deltager ikke i drøftelser vedrørende sådanne spørgsmål.

Artikel 27

Uafhængighed

Formanden handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som tilsynsrådet spiller i forhold til formandens opgaver.

Formanden skal i overensstemmelsen med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 54 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 35

Rapport

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan opfordre formanden eller dennes suppleant til, med fuld hensyntagen til deres uafhængighed, at afgive en erklæring regelmæssigt over for sit kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra medlemmerne af nævnte udvalg.
2. Europa-Parlamentet kan også opfordre formanden til at aflægge rapport om udførelsen af dennes opgaver.

AFDELING 4

DEN ADMINISTRERENDE DIREKTØR

Artikel 36

Udnævnelse

1. Myndigheden ledes af den administrerende direktør, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.
2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure.
3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering.

Ved evalueringen lægger tilsynsrådet især vægt på:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter beslutning truffet af tilsynsrådet.

Artikel 37

Uafhængighed

Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra regeringer, myndigheder, organisationer eller personer uden for myndigheden, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis bestyrelsen og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.

Den administrerende direktør skal i overensstemmelsen med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 54 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 38

Opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder bestyrelsens arbejde.
2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under bestyrelsens kontrol.
3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.
4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 32, stk. 2.
5. Hvert år inden den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 32, stk. 2.
6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 49 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 50.
7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til årsberetning med en særskilt afdeling om myndighedens regulerings- og tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.
8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 54, og varetager personalespørgsmål.

KAPITEL IV
DET EUROPÆISKE FINANSTILSYNSSYSTEM

AFDELING 1
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 39
Sammensætning

1. Myndigheden er en del af ESFS, der fungerer som et netværk af tilsynsmyndigheder.
2. ESFS består af følgende:
 - a) de myndigheder i medlemsstaterne, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../... [EBA] og i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../... [ESMA]
 - b) myndigheden
 - c) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed oprettet i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. .../...[EBA]
 - d) Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed oprettet i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. .../...[ESMA]
 - e) Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, jf. artikel 40
3. Myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder nedsat i henhold til artikel 40.

AFDELING 2

DET FÆLLES UDVALG AF EUROPÆISKE TILSYNSMYNDIGHEDER

Artikel 40

Nedsættelse

1. Hermed nedsættes der et fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder.
2. Det fælles udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde og sikre tværsektoriel sammenhæng med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.
3. Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til den administrative bistand til Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder. Den omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.

Artikel 41

Sammensætning

1. Det fælles udvalg er sammensat af formanden og af formændene for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 43 nedsat underudvalg.
2. Den administrerende direktør, Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder samt i de i artikel 43 nævnte underudvalg som observatører.
3. Formanden for Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.

4. Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i det fælles udvalgs møder.

Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder mødes mindst én gang hver anden måned.

Artikel 42

Fælles holdninger og fælles forskrifter

Myndigheden skal, hvis det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og/eller med Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed nå frem til fælles holdninger.

Forskrifter i henhold til denne forordnings artikel 7, 9, 10 eller 11 vedrørende gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF og eventuel anden lovgivning omhandlet i artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed eller Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, vedtages samtidigt og med samme indhold af myndigheden, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed

Artikel 43

Underudvalg

Med henblik på artikel 42 nedsættes der et underudvalg for finansielle konglomerater under Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.

Underudvalget er sammensat af de personer, der er nævnt i artikel 41, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for personalet i den relevante kompetente myndighed fra hver medlemsstat.

Underudvalget vælger en formand fra sin midte, som også er medlem af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.

Det fælles udvalg kan nedsætte yderligere underudvalg.

AFDELING 3

KLAGENÆVNET

Artikel 44

Sammensætning

1. Klagenævnet er et fælles organ for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.
2. Klagenævnet er sammensat af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, som er personer med godt omdømme og med dokumenteret relevant viden og erhvervsmæssig erfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrækkelig højt niveau inden for bankvæsen, forsikring, værdipapirmarkedet eller andre finansielle tjenesteydelser, men omfatter ikke personale hos de kompetente myndigheder eller andre nationale institutioner eller EU-institutioner, som er involveret i myndighedens aktiviteter.

Klagenævnet vælger sin formand.

Klagenævnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer. Hvis den påklagede beslutning henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, skal dette flertal på fire medlemmer omfatte mindst et af de to medlemmer af klagenævnet, der er udpeget af myndigheden.

Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens bestyrelse ud fra en prioriteret liste, som Kommissionen har opstillet, efter en offentlig indkaldelse af interesse-tilkendegivelser, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, og efter høring af tilsynsrådet.

De øvrige medlemmer udpeges i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../...[EBA] og forordning (EF) nr. .../...[ESMA].

4. Klagenævnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.
5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens bestyrelse, kan ikke afsættes i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og bestyrelsen efter høring af tilsynsrådet træffer beslutning herom.
6. Myndigheden, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed yder passende drifts- og sekretærbistand til klagenævnet.

Artikel 45

Uafhængighed og upartiskhed

1. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De kan ikke udøve andre funktioner hos myndigheden eller i bestyrelsen eller tilsynsrådet.
2. Medlemmerne af klagenævnet må ikke deltage i behandlingen af en klage, hvis de har en personlig interesse i sagen, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den beslutning, som klagen vedrører.
3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.

4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenævnet med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Der kan ikke gøres indsigelse med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en klage kan ikke antages til behandling, hvis klageren efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget processuelle skridt ud over at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem beslutning om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne beslutning erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant, medmindre suppleanten selv befinder sig i en lignende situation. I så fald udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

De afgiver med henblik herpå en loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, offentliggøres og afgives hvert år.

KAPITEL V

RETSMIDLER

Artikel 46

Klager

1. Alle fysiske og juridiske personer, herunder kompetente myndigheder, kan påklage en i artikel 9, 10 og 11 omhandlet beslutning truffet af myndigheden eller enhver anden beslutning, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en beslutning, som, selv om den formelt er rettet til en anden person, er af direkte og personlig interesse for den pågældende.
2. Klagen tillige med begrundelsen indgives skriftligt til myndigheden senest to måneder efter, at beslutningen er meddelt den pågældende, eller, hvis dette ikke er sket, senest to måneder efter offentliggørelsen af myndighedens beslutning.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede beslutning.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer i det omfang, det finder det nødvendigt, klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenævnets egne eller andre parters indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

5. Klagenævnet kan enten stadfæste myndighedens beslutning eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenævnets afgørelse og skal vedtage en ændret beslutning om den pågældende sag.
6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

Artikel 47

Indbringelse af klager for Domstolen

1. Der kan anlægges sag ved Domstolen i overensstemmelse med artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet.

Medlemsstaterne og EU-institutionerne samt enhver fysisk og juridisk person kan klage direkte til Domstolen over myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en beslutning, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Domstolen i overensstemmelse med traktatens artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
3. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Domstolen.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 48

Myndighedens budget

1. Myndighedens indtægter udgøres navnlig af:
 - a) obligatoriske bidrag fra de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansieringsinstitutter, hvilket sker i overensstemmelse med den stemmevægtning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For så vidt angår denne artikel finder artikel 3, stk. 3, i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser fortsat anvendelse efter den 31. oktober 2014, der er fastsat som frist heri
 - b) et tilskud fra Den Europæiske Union opført på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen)
 - c) eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante EU-retlige instrumenter.
2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration og infrastruktur og driftsudgifter.
3. Indtægter og udgifter skal balancere.
4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, svarende til kalenderåret, og de opføres i myndighedens driftsbudget.

Artikel 49
Opstilling af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et udkast til overslag over indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og sender dette foreløbige budgetforslag til bestyrelsen og til tilsynsrådet, sammen med en stillingsfortegnelse. Tilsynsrådet udarbejder hvert år på grundlag af det foreløbige budgetforslag fra den administrerende direktør og efter godkendelse i bestyrelsen et overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Tilsynsrådet fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, godkender bestyrelsen det udkast, som den administrerende direktør har udarbejdet.
2. Kommissionen videresender dette overslag til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt "budgetmyndigheden") sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.
3. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til artikel 313 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til myndigheden.
5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

6. Bestyrelsen underretter straks budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at afgive en udtalelse, meddeler den senest to uger efter datoen for underretningen om projektet myndigheden, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på bestyrelsens underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.

Artikel 50

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.
2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002¹ (i det følgende benævnt "finansforordningen").

¹ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

3. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til bestyrelsen til udtalelse.
4. Bestyrelsen afgiver udtalelse om myndighedens endelige årsregnskab.
5. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
6. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
7. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til bestyrelsen og Kommissionen.
8. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 146, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.
9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n .

Artikel 51
Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser kan kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002¹, hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 52
Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige handlinger finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrænset anvendelse på myndigheden.
2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)², og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.
3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede gennemførelsesaftaler og -instrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

¹ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

² EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

KAPITEL VII

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 53

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for myndigheden og dens personale.

Artikel 54

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som Den Europæiske Unions institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør og formanden.
2. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.
3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.
4. Bestyrelsen vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

Artikel 55
Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte som led i udøvelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.
2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

Artikel 56
Tavshedspligt

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og bestyrelsen, den administrerende direktør og medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne i traktatens artikel 339 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og de relevante bestemmelser i relevant EU-lovgivning om fortrolig behandling af oplysninger, selv efter at deres hverv er ophørt.
2. Når der ses bort fra tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte finansieringsinstitutter ikke kan identificeres.

Endvidere hindrer den i stk. 1 og i stk. 2, første afsnit, omhandlede tavshedspligt ikke myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve den i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivning, navnlig i retssager med henblik på vedtagelse af beslutninger.

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden EU-lovgivning vedrørende finansieringsinstitutter.

Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 og 2 omhandlede tavshedspligt. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

4. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom¹.

Artikel 57

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når den varetager sine opgaver.

Artikel 58

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på myndighedens dokumenter.
2. Bestyrelsen vedtager senest den 31. maj 2011 nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. De beslutninger, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for ombudsmanden eller indbringes for Domstolen efter påklagning til

¹ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 228 og 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 59

Sprogordning

1. Bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1¹ finder anvendelse på myndigheden.
2. Bestyrelsen træffer beslutning om myndighedens interne sprogordning.
3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 60

Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af bestyrelsen, myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i bestyrelsen indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

¹ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

Artikel 61

Tredjelandes deltagelse

Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og som har indgået aftaler med Den Europæiske Union, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten inden for myndighedens kompetenceområde, jf. artikel 1, stk. 2, kan deltage i myndighedens arbejde.

I de relevante bestemmelser i disse aftaler fastsættes arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af disse landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle finansieringsinstitutter, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII
OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 62

Forberedende foranstaltninger

1. I perioden efter denne forordnings ikrafttræden og inden oprettelsen af myndigheden arbejder Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger tæt sammen med Kommissionen om at forberede erstatningen af Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger med myndigheden.
2. Når myndigheden er oprettet, har Kommissionen ansvaret for den administrative oprettelse og den indledende administrative drift af myndigheden, indtil myndigheden har udnævnt en administrerende direktør. Med henblik herpå og indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udnævnt af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 36, kan Kommissionen midlertidigt udpege en tjenestemand, der skal fungere som administrerende direktør. Denne periode må ikke være længere end det tidsrum, der er nødvendigt for at udpege en administrerende direktør for myndigheden. Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i myndighedens budget, når bestyrelsen har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.
3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører tilsynsrådets og bestyrelsens beføjelser.

- 3a. Myndigheden anses for at være den juridiske efterfølger for Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger. Senest på datoen for oprettelsen af myndigheden vil alle Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger aktiver og passiver og alle dets uafsluttede operationer automatisk blive overført til myndigheden. Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger udarbejder en erklæring, som viser den afsluttende situation med hensyn til aktiver og passiver på datoen for denne overførsel. Denne erklæring revideres og godkendes af udvalgets medlemmer og af Kommissionen.

Artikel 63

Overgangsbestemmelser vedrørende personale

1. Alle ansættelseskontrakter indgået af Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller dets sekretariat, og som var i kraft på datoen for denne forordnings anvendelse, opfyldes, indtil de udløber, jf. dog artikel 54. De kan ikke forlænges.
2. Alle medlemmer af personalet med en ansættelseskontrakt som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprøve for de medlemmer af personalet, der har indgået kontrakter med Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller dets sekretariat.

- 3 Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.

4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

Artikel 63a

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre en effektiv anvendelse af denne forordning.

Artikel 64

Ændringer

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse ... af ... om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ændres hermed, idet Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

Artikel 65

Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2009/79/EF om oprettelse af Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger ophæves hermed med virkning fra den anvendelsesdato, der er omhandlet i artikel 67.

Artikel 66
Revisionsklausul

1. Senest tre år efter den dato, der er fastsat i artikel 67, stk. 2, og derefter hvert tredje år gennemgår Kommissionen denne forordning, og især hvordan artikel 23 fungerer, og offentliggør en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer.

I rapporten foretages der også en evaluering af de fremskridt, der er gjort i harmoniseringen af regler og tilsyn med henblik på krisestyring og -løsning i Den Europæiske Union. Evalueringen bygger på en bred høring, herunder af interessentgruppen for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger.

2. Den rapport, der er omhandlet i stk. 1, og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.
- 2a. Europa-Parlamentet og Rådet gennemgår denne forordning på grundlag af den rapport, der er omhandlet i stk. 1, og fastslår, om der er behov for revision af myndighedens opgaver og organisation.

Artikel 67
Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2011 med undtagelse af artikel 62 og artikel 63, stk. 1 og 2, der anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen. Myndigheden oprettes den 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

**Interinstitutionel sag:
2009/0144 (COD)**

**16751/1/09
REV 1**

**EF 185
ECOFIN 849
SURE 53
CODEC 1390**

REVIDERET NOTE

fra: formandskabet

til: delegationerne

Vedr.: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk
værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA)
– Kompromis fra formandskabet

Hermed følger til delegationerne den tekst vedrørende ovennævnte kommissionsforslag, som Øko-
finrådet godkendte på samlingen den 2. december.

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlige artikel 114,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

efter proceduren i artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Finanskrisen i 2007/2008 afslørede store mangler i det finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i det finansielle system som helhed. De nationale tilsynsmodeller har ikke været tilpasset den nuværende situation på de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansvirksomheder driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af EU-lovgivningen og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.

¹ EUT C

² EUT C

³ EUT C

⁴ EUT C

- (2) I en af Kommissionen rekvireret rapport, der blev offentliggjort den 25. februar 2009, og udarbejdet af en ekspertgruppe på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière, konkluderes det, at det er nødvendigt at styrke tilsynssystemet for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser, og det anbefales heri at indføre omfattende reformer af strukturen i tilsynet med EU's finanssektor. Det fremgår endvidere af ekspertgruppens rapport, at der bør oprettes et europæisk finanstillsynssystem, der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for banksektoren, en for værdipapirsektoren og en for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, ligesom der bør oprettes et europæisk råd for systemiske risici.
- (3) I sin meddelelse af 4. marts 2009 "Fremdrift i den europæiske genopretning"¹ foreslår Kommissionen, at der fremlægges et lovgivningsudkast til oprettelse af et europæisk finanstillsynssystem og et europæisk råd for systemiske risici, og i sin meddelelse af 27. maj 2009 "Finansielt tilsyn i Europa"² gør Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes.
- (4) Det Europæiske Råd anbefalede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der blev oprettet et europæisk finanstillsynssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet er at forbedre kvaliteten og konsistensen i det nationale tilsyn, styrke kontrollen med grænseoverskridende koncerner og indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansieringsinstitutter i det indre marked. Det understreges i konklusionerne, at de europæiske tilsynsmyndigheder også bør have tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer, og Kommissionen opfordres til at udarbejde konkrete forslag til, hvordan det europæiske finanstillsynssystem kan spille en vigtig rolle i krisesituationer, idet der dog lægges vægt på, at de europæiske tilsynsmyndigheders beslutninger ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

¹ KOM(2009) 114.

² KOM(2009) 252.

- (5) Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for det indre markeds stabilitet. Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at bevare tilliden til og sammenhængen i det indre marked og således for at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke kriser.
- (6) Den Europæiske Union har nået grænsen for, hvad der kan gøres med de europæiske tilsynsudvalgs nuværende status, eftersom disse forbliver rådgivende organer for Kommissionen. Situationen er uholdbar for Den Europæiske Union, når der ikke findes en mekanisme, der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsafgørelser vedrørende virksomheder, der opererer på tværs af grænserne; når samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder ikke er tilstrækkeligt; når fælles tiltag fra de nationale myndigheder kræver komplicerede ordninger for at tage højde for de mange og uensartede lovbestemmelser og tilsynsregler; når nationale foranstaltninger oftest er den eneste mulige løsning til afhjælpning af problemer på europæisk niveau, når der er forskellige fortolkninger af de samme bestemmelser. Det europæiske tilsynssystem bør udformes på en sådan måde, at det afhjælper disse mangler og skaber et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt indre marked for finansielle tjenesteydelser i Den Europæiske Union, hvor de nationale tilsyn indgår i et stærkt EU-netværk.
- (7) Det europæiske finanstilsynssystem bør være et netværk af nationale tilsynsmyndigheder og EU-tilsynsmyndigheder, hvor det daglige tilsyn med de finansielle markedsdeltagere overlades til det nationale niveau, og tilsynskollegier tildeles en central rolle i tilsynet med koncerner, der opererer på tværs af grænserne. Der bør også sikres bedre harmonisering og ensartet anvendelse af tilsynsreglerne for deltagerne på det finansielle marked og de finansielle markeder i hele Den Europæiske Union. Der bør oprettes en europæisk banktilsynsmyndighed, en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (de europæiske tilsynsmyndigheder).

- (8) De europæiske tilsynsmyndigheder bør erstatte Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF¹, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF², og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF³, og overtage disse udvalgs opgaver og beføjelser, herunder fortsættelse af igangværende arbejde og projekter, hvis det er relevant. Hver myndigheds kompetenceområde bør være klart afgrænset.
- (9) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ("myndigheden") har til formål at forbedre det indre markeds virkemåde, bl.a. gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser, at beskytte indskydere og investorer, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også finansieringsinstitutter og andre interessenter, forbrugere og ansatte. Den har bl.a. også til opgave at fremme tilsynsharmonisering og at rådgive EU-institutionerne om regulering og tilsyn i forbindelse med det finansielle marked samt være aktiv på områderne selskabsstyring, revision, regnskabsaflæggelse, clearing og afregning samt derivater. Myndigheden bør også være aktiv på området overtagestilbud, når det er hensigtsmæssigt. For at kunne opfylde sine målsætninger er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person, og den bør have juridisk, administrativ og finansiell selvstændighed.

¹ EUT L 24 af 29.1.2009, s. 23.

² EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.

³ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

- (10) Den Europæiske Unions Domstol har i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige mod Europa-Parlamentet og Rådet)¹ anerkendt, at artikel 95 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (nu artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) vedrørende vedtagelse af foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion, er et passende retsgrundlag for oprettelse af et "fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces", når der er sammenhæng mellem de opgaver, et sådant organ pålægges, og emnet for de retsakter, der skaber tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Myndighedens formål og opgaver - at bistå de kompetente nationale tilsynsmyndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af EU-bestemmelserne og bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for den finansielle integration - er nært forbundet med målsætningerne for den gældende EU-ret vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Myndigheden bør derfor oprettes med hjemmel i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

¹ Præmis 44 - endnu ikke offentliggjort.

- (11) Følgende retsakter fastsætter de nationale kompetente myndigheders opgaver, herunder deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med Kommissionen: Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer³, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat⁵, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)⁶, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF⁷, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁸, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF⁹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning), uden at det berører Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds kompetence for så vidt angår tilsynsvirksomhed, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om institutter for kollektiv investering i

¹ EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

² EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

³ EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1.

⁴ EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.

⁵ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

⁶ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

⁷ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.

⁸ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁹ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

værdipapirer¹, [FAIF-]direktiv og forordning [om kreditvurderingsbureauer], samt, for de dele, der er relevante, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugere³, herunder alle Kommissionens direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle nye EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.

- (12) Begrebet deltager på det finansielle marked bør dække en række forskellige deltagere, som er underlagt EU-lovgivningen inden for dette område. Det kan både omfatte juridiske og fysiske personer. Det kan f.eks. omfatte investeringsselskaber, UCITS og deres administrationselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, markedsaktører, clearinginstitutter, afviklingssystemer, kreditvurderingsbureauer, udstedere, udbydere, investorer, personer, som kontrollerer eller har en interesse i deltagere, personer, som er involveret i forvaltningen af deltagere, samt andre personer, der stilles krav til i lovgivningen. Det bør også omfatte de finansielle markedsdeltagere, såsom kreditinstitutter og forsikringsselskaber, når de deltager i aktiviteter, som er omfattet af EU-lovgivningen inden for dette område. Definitionen omfatter ikke kompetente myndigheder i EU og tredjelande samt Kommissionen.
- 12a) Da direktiv 2005/60/EF er et horisontalt direktiv, bør denne forordning ikke foregribe medlemsstaternes eksisterende institutionelle ramme med hensyn til hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme. Når der træffes foranstaltninger inden for rammerne af direktiv 2005/60/EF, bør myndigheden tage hensyn til den eksisterende ramme og eventuelt samarbejde med andre relevante organer.

¹ [Henvisning og oversættelse til dansk foreligger endnu ikke.]

² EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

³ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

- (13) Det er hensigtsmæssigt, at myndigheden bidrager til at sikre en konsekvent fremgangsmåde inden for investorgarantiordninger for at sikre ens vilkår med hensyn til gennemførelsen af direktiv 97/7/EF og rimelig behandling af investorer i hele Den Europæiske Union.
- (14) Det er nødvendigt med et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Europa. Da myndigheden er i besiddelse af højt specialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at den inden for områder, som er nærmere fastlagt i EU-lovgivningen, udarbejder udkast til tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg. Udkast til tekniske standarder bør godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med EU-lovgivningen, for at de kan få bindende retsvirkning. Udkast til tekniske standarder skal vedtages af Kommissionen. Det vil være nødvendigt at foretage ændringer, f.eks. hvis udkastet til tekniske standarder er uforeneligt med EU-lovgivningen, ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller strider mod de fundamentale principper i det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i den gældende EU-lovgivning. Kommissionen bør ikke ændre indholdet af de tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens godkendelse.
- (15) Processen for udvikling af tekniske standarder i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til på eget initiativ at vedtage gennemførelsesbestemmelser efter udvalgsproceduren på niveau 2 i Lamfalussy-processen som fastlagt i den relevante EU-lovgivning. Spørgsmålene vedrørende de tekniske standarder bør ikke kræve politikbeslutninger, og deres indhold bør fastlægges i EU-retsakter vedtaget på niveau 1. Tekniske standarder bør være forholdsmæssigt afpassede og tage hensyn til eksistensen af velfungerende forretningsmodeller og forskellene i de finansielle markedsdeltageres størrelse og kompleksitet. Hvis der er bestemmelser om niveau 2-foranstaltninger er planlagt eller allerede findes, bør sådanne tekniske standarder være i overensstemmelse med disse niveau 2-foranstaltninger og kun fastlægge betingelserne for anvendelse af disse foranstaltninger. Ved at lade myndigheden udvikle standarderne kan der drages fuld nytte af de nationale tilsynsmyndigheders specialviden. Væsentlige bestemmelser i retsakter kan kun ændres af medlovgiverne.

- (16) Inden for de områder, som ikke er omfattet af de tekniske standarder, bør myndigheden have beføjelser til at udstede ikke-bindende retningslinjer og henstillinger om anvendelse af EU-lovgivningen. For at sikre gennemsigtighed og forbedre de nationale tilsynsmyndigheders overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger, bør de nationale myndigheder være forpligtet til at anføre en begrundelse, hvis de ikke overholder disse retningslinjer og henstillinger.
- (17) Korrekt og fyldestgørende anvendelse af EU-lovgivningen er en fundamental forudsætning for de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, det finansielle systems stabilitet og for neutrale konkurrencevilkår for finansielle markedsdeltagere i Den Europæiske Union. Der bør derfor etableres en mekanisme, som myndigheden kan benytte i tilfælde af manglende eller ukorrekt anvendelse, som udgør et brud på EU-lovgivningen. Denne mekanisme bør finde anvendelse på områder, hvor der i EU-lovgivningen er fastsat klare og ubetingede forpligtelser. Den bør generelt ikke anvendes i tilfælde, der kun vedrører ukorrekt gennemførelse af EU-lovgivningen.
- (18) For at sikre en passende reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af EU-lovgivningen, bør en flertrinsmekanisme finde anvendelse. På første trin bør myndigheden have beføjelser til at foretage en undersøgelse af de nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af EU-lovgivningen i forbindelse med tilsyn; dette trin afsluttes med en henstilling. Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, bør Kommissionen have beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til myndighedens henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-lovgivningen.
- (19) *Udgår*
- (20) I ekstraordinære tilfælde, hvor den kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, der rettes til individuelle finansielle markedsdeltagere. Disse beføjelser bør begrænses til ekstraordinære tilfælde, hvor en kompetent myndighed ikke efterlever den formelle udtalelse, der er rettet til den, og hvor EU-lovgivningen finder direkte anvendelse på finansielle markedsdeltagere i henhold til gældende eller kommende EU-forordninger.

- (21) Alvorlige trusler mod de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Den Europæiske Union kræver hurtige og harmoniserede foranstaltninger på EU-plan. Myndigheden bør derfor kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør beføjelsen til at afgøre, om der foreligger en krisesituation, tillægges Rådet på baggrund af høring af Kommissionen, ESRB og, hvis det er relevant, de europæiske tilsynsmyndigheder.
- (22) For at sikre et effektivt tilsyn og en rimelig afvejning af de standpunkter, som indtages af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater, bør myndigheden med bindende virkning kunne bilægge tvister i grænseoverskridende situationer mellem disse kompetente myndigheder, herunder også i tilsynskollegierne. Der bør indføres en forligsfase, inden for hvilken de kompetente myndigheder har mulighed for at nå til enighed. Myndighedens kompetence bør omfatte tvister om fremgangsmåde eller indhold i en medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag i de tilfælde, der er specificeret i den lovgivning, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, og som kræver fælles beslutningstagning, samarbejde eller koordinering mellem kompetente myndigheder fra mere end én medlemsstat. Den sektorspecifikke lovgivning bør ændres i god tid for at sikre, at bl.a. bilæggelse af tvister i forbindelse med fælles beslutningstagning, der for øjeblikket er omhandlet i denne lovgivning, bliver omfattet af proceduren i artikel 11.
- (23) Tilsynskollegier spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle markedsdeltagere, som har aktiviteter på tværs af grænserne. Myndigheden bør have fuld medbestemmelse i tilsynskollegierne, når det drejer sig om at strømline deres virkemåde og informationsudveksling og forbedre konvergens og konsekvensen i kollegiernes anvendelse af EU-lovgivningen.

- (24) I udøvelsen af tilsynsnetværkets aktiviteter kan det være hensigtsmæssigt at uddelegere opgaver og ansvar for at begrænse overlapningen af tilsynsopgaver, fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og mindske den byrde, der pålægges finansielle markedsdeltagere. Forordningen bør derfor udgøre et klart retsgrundlag for denne uddelegering. Medlemsstaterne bør under overholdelse af den generelle bestemmelse om, at uddelegering bør være tilladt, kunne indføre specifikke betingelser for uddelegering af ansvar, f.eks. vedrørende oplysninger og meddelelse om uddelegeringsordninger. Uddelegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af en anden kompetent myndighed end den ansvarlige myndighed, mens ansvaret for tilsynsbeslutningerne forbliver hos den delegerende myndighed. Ved uddelegering af ansvar træffer den nationale tilsynsmyndighed, som får overdraget ansvaret, afgørelse i en tilsynssag i eget navn på vegne af en anden national tilsynsmyndighed. Uddelegering bør ske ud fra princippet om, at tilsynskompetencen overdrages til en myndighed, som har gode forudsætninger for at træffe foranstaltninger inden for det pågældende område. En omfordeling af ansvar kan være hensigtsmæssig eksempelvis for at opnå stordriftsfordele eller af hensyn til dækningsområdet, sammenhængen i tilsynet med koncerner og for bedst muligt at udnytte den tekniske ekspertise blandt de nationale kompetente myndigheder. Afgørelser truffet af den myndighed, der får overdraget ansvaret, bør anerkendes af den delegerende myndighed og andre kompetente myndigheder som endelige, når de ligger inden for uddelegeringens rammer. Den relevante EU-lovgivning kan indeholde nærmere bestemmelser om principperne for omfordeling af ansvar efter aftale. Myndigheden bør med alle egnede midler bidrage til at lette indgåelsen af delegeringsaftaler mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Den bør på forhånd underrettes om delegeringsaftaler, som forventes indgået, for om nødvendigt at kunne afgive udtalelse herom. Den bør centralisere offentliggørelsen af sådanne aftaler, således at der til fordel for alle involverede parter sikres aktuelle, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om aftalerne.
- (25) Myndigheden bør aktivt bidrage til at fremme tilsynskonvergens i hele Den Europæiske Union med det formål at skabe en fælles tilsynskultur.

- (26) Peer reviews kan være et effektivt middel til at fremme konsistensen i netværket af finanstilsyn. Myndigheden bør derfor udarbejde det metodologiske grundlag for disse reviews og gennemføre dem med regelmæssige mellemrum. Disse reviews bør ikke kun fokusere på konvergens i tilsynspraksis, men også på tilsynsmyndighedernes evne til at opnå tilsynsresultater af høj kvalitet og på de kompetente myndigheders uafhængighed.
- (27) Myndigheden bør aktivt bidrage til at forbedre koordineringen af Den Europæiske Unions tilsynsarbejde, bl.a. i tilfælde, hvor de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Den Europæiske Union bringes i fare på grund af ugunstige udviklinger. Foruden myndighedens beføjelser til at handle i krisesituationer bør den derfor varetage den generelle koordinering inden for det europæiske finanstilsynssystem. En særlig vigtig del af myndighedens aktiviteter bør være at lette udvekslingen af alle relevante oplysninger mellem de kompetente myndigheder.
- (28) For at sikre finansiell stabilitet er det nødvendigt på et tidligt tidspunkt at afdække udviklingstendenser, potentielle risici og sårbarheder i forbindelse med tilsyn på mikroplan, på tværs af grænser og sektorer. Myndigheden bør overvåge og vurdere sådanne udviklinger på sit kompetenceområde og om nødvendigt underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici herom med regelmæssige mellemrum og efter behov. Myndigheden bør også koordinere stresstests på EU-plan for at vurdere finansieringsinstitutternes modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at medlemsstaterne ved sådanne tests anvender en metodologi, der er så konsekvent som muligt.
- (29) I betragtning af globaliseringen af finansielle tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør myndigheden fremme dialogen og samarbejdet med tilsynsmyndigheder uden for Den Europæiske Union. Den bør på ingen måde gribe ind i de europæiske institutioners og medlemsstaternes eksisterende roller og beføjelser i relationerne til myndigheder uden for Den Europæiske Union og i internationale fora.

- (30) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde fungere som et uafhængigt rådgivende organ for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Med forbehold af de berørte kompetente myndigheders kompetence bør myndigheden kunne afgive udtalelse om tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser i henhold til direktiv 2004/39/EF i de tilfælde, hvor dette direktiv kræver høring mellem de kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater.
- (31) Myndigheden bør have ret til at anmode om alle nødvendige oplysninger vedrørende tilsyn med finansielle markeder for at kunne udføre sine opgaver effektivt. For at undgå overlapping af de indberetningsforpligtelser, der er pålagt de finansielle markedsdeltagere, bør disse oplysninger almindeligvis gives af de nationale kompetente myndigheder, som er tættest på de finansielle markeder og markedsdeltagere, og myndigheden bør tage hensyn til allerede eksisterende statistikker. Myndigheden bør imidlertid som en sidste udvej kunne rette en berettiget og behørig begrundet anmodning om oplysninger direkte til en finansiell markedsdeltager, såfremt en national kompetent myndighed ikke leverer eller kan levere sådanne oplysninger inden for en rimelig frist. Medlemsstaternes myndigheder bør være forpligtet til at bistå myndigheden med at håndhæve sådanne direkte anmodninger. I den forbindelse er arbejdet med fælles indberetningsformater af afgørende betydning.
- (31a) Foranstaltningerne med henblik på indsamling af oplysninger bør ikke berøre de retlige rammer for det europæiske statistiske system (ESS) og Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) på det statistiske område. Denne forordning berører derfor ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information.

- (32) Det er af stor betydning, at der er et snævert samarbejde mellem myndigheden og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, for at dette råd fungerer efter hensigten, og dets advarsler og anbefalinger følges effektivt op. Myndigheden bør videregive relevante oplysninger til Det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Der bør kun gives oplysninger om individuelle virksomheder efter begrundet anmodning. Når myndigheden modtager advarsler eller anbefalinger fra Det Europæiske Råd for Systemiske Risici rettet til myndigheden eller en national kompetent myndighed, bør myndigheden om nødvendigt sikre opfølgningen.
- (33) Generelt bør myndigheden foretage costbenefitanalyser og høre berørte parter angående tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger og give disse parter mulighed for at fremsætte bemærkninger til foreslåede foranstaltninger. Myndigheden bør med henblik herpå indføre gennemsigtige procedurer. Af effektivitetshensyn bør der til dette formål nedsættes en interessentgruppe for banker, der ligeligt repræsenterer Den Europæiske Unions kredit-, betalings- og e-penge-institutter samt investeringsselskaber (herunder eventuelt institutionelle investorer og andre finansielle markedsdeltagere, som selv benytter finansielle tjenesteydelser), deres ansatte og forbrugere og andre private brugere af banktjenesteydelser, herunder også SMV'er. Interessentgruppen for banker bør aktivt fungere som en grænseflade med andre brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser, som er nedsat ved kommissions- eller EU-lovgivning.
- (34) Medlemsstaterne har et centralt ansvar for opretholdelse af den finansielle stabilitet i krisituationer, bl.a. med henblik på at stabilisere og redde individuelle kriseramte finansieringsinstitutioner. De foranstaltninger, som myndigheden træffer i krisesituationer eller ved bilæggelse af tvister, der berører et finansieringsinstituts stabilitet, bør ikke indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Der bør indføres en mekanisme, hvorved medlemsstaterne kan påberåbe sig denne beskyttelse og indbringe sagen for Rådet med henblik på en afgørelse. Rådet bør, når der træffes afgørelse efter denne beskyttelsesartikel, stemme efter princippet om én mand én stemme. Det er hensigtsmæssigt at tildele Rådet en rolle i denne sag i betragtning af medlemsstaternes ansvar i denne henseende. I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør der sikres streng fortrolighed.

- (35) Myndigheden bør i sin beslutningstagning overholde EU-reglerne og de generelle principper for passende fremgangsmåde og gennemsigtighed. Retten til at blive hørt for adressater for myndighedens beslutninger bør overholdes fuldt ud. Myndighedens beslutninger udgør en integrerende del af EU-retten.
- (36) Et tilsynsråd, som er sammensat af lederne af de relevante kompetente myndigheder i hver medlemsstat, og som ledes af myndighedens formand, bør være myndighedens øverste beslutningsorgan. Repræsentanter for Kommissionen, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Centralbank og de to andre europæiske tilsynsmyndigheder bør deltage som observatører. Tilsynsrådets medlemmer bør handle uafhængigt og kun i Den Europæiske Unions interesse. I betragtning af, hvor mange aktiviteter der henhører under myndighedens beføjelser, kan dens virksomhed også få indvirkning på nationale myndigheder, som ikke er repræsenteret i tilsynsrådet. Når tilsynsrådet derfor drøfter et spørgsmål, som ikke henhører under den nationale myndighed, der er medlem af tilsynsrådet, kan det pågældende medlem lade sig ledsage af en repræsentant for den pågældende nationale myndighed, som ikke har stemmeret.
- (36a) Generelt bør tilsynsrådet træffe afgørelser med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme. For beslutninger vedrørende vedtagelse af tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger samt i budgetspørgsmål, er det imidlertid hensigtsmæssigt at anvende reglerne om kvalificeret flertal i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i den dertil knyttede protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet hertil som bilag. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert, objektivt panel bestående af medlemmer, der ikke er repræsentanter for de kompetente myndigheder, som er parter i tvisten, og som ikke har nogen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de pågældende kompetente myndigheder. Panelet bør være sammensat på en passende afbalanceret måde. Panelets beslutninger bør godkendes af tilsynsrådet med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme.

- (37) En bestyrelse sammensat af myndighedens formand og repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder bør sikre, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den har fået pålagt. Bestyrelsen bør tillægges de nødvendige beføjelser til bl.a. at foreslå det etårige og flerårige arbejdsprogram, udøve visse budgetbeføjelser, vedtage myndighedens plan for personalepolitikken, vedtage særlige bestemmelser om retten til adgang til dokumenter og vedtage årsberetningen.
- (38) En fuldtidsansat formand, der udvælges af tilsynsrådet på grundlag af en åben udvælgelsesprøve, bør repræsentere myndigheden. Myndighedens ledelse varetages af en administrerende direktør, der bør have ret til at deltage i tilsynsrådets og bestyrelsens møder uden stemmeret.
- (39) For at sikre konsistens i de europæiske tilsynsmyndigheders aktiviteter på tværs af sektorer bør disse myndigheder foretage en nøje koordinering i et fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder og fastlægge fælles holdninger, hvor det er relevant. Et underudvalg vedrørende finansielle konglomerater under Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder bør overtage alle de funktioner, som udøves af Det Blandede Udvalg for Finansielle Konglomerater. Hvor det er relevant, bør beslutninger, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, vedtages af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder samtidigt og med samme indhold.
- (40) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens beslutninger, har adgang til de nødvendige retsmidler. For på de områder, hvor myndigheden har beslutningsbeføjelser, at kunne beskytte parternes rettigheder effektivt og sikre hurtig sagsbehandling bør de berørte parter kunne indbringe en beslutning for et klagenævn. Af hensyn til effektiviteten og konsekvensen bør klagenævnet være et fælles organ, der er på afbalanceret vis er sammensat af de tre europæiske tilsynsmyndigheder, uafhængigt af deres administrative og regulerende strukturer. Klagenævnets afgørelse bør kunne indbringes for Den Europæiske Unions Domstol.

- (41) For at garantere myndigheden fuld selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden tildeles et selvstændigt budget med indtægter hovedsagelig fra obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder og fra Den Europæiske Unions almindelige budget. Den Europæiske Unions budgetprocedure bør finde anvendelse for så vidt angår Den Europæiske Unions bidrag. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten.
- (42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)¹, bør finde anvendelse på myndigheden. Myndigheden bør også tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)².
- (43) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne³ finde anvendelse på hele myndighedens personale. Myndigheden bør bestræbe sig på at sikre en passende balance mellem ansat personale og udstationerede nationale eksperter.
- (44) Det er af stor betydning, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes. De oplysninger, der stilles til rådighed for myndigheden og udveksles inden for netværket, bør være omfattet af strenge og effektive fortrolighedsbestemmelser.

¹ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

² EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

³ EFT L 56 af 4.3.1968, s.1.

- (45) Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger reguleres ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i EU-institutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger², som i fuldt omfang finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (46) For at sikre åbenhed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter³ finde anvendelse på myndigheden.
- (47) Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, bør kunne få tilladelse til at deltage i myndighedens arbejde i overensstemmelse med de aftaler, som vil blive indgået med Den Europæiske Union.
- (48) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds virkemåde gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte indskydere og investorer, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på EU-plan; Den Europæiske Union kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

¹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

² EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

³ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

- (49) Myndigheden overtager alle nuværende opgaver og beføjelser, som er tillagt Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg. Kommissionens afgørelse 2009/77/EF af 23. januar 2009 om oprettelse af Det Europæiske Banktilsynsudvalg bør derfor ophæves fra datoen for oprettelsen af myndigheden, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse .../.../EF om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. I betragtning af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs allerede eksisterende strukturer og operationer er det vigtigt at sikre et meget snævert samarbejde mellem Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg og Kommissionen ved udformningen af passende overgangsordninger, således at den periode, hvor Kommissionen er ansvarlig for den administrative etablering og den indledende administrative drift af myndigheden, bliver så kort som muligt.
- (50) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte et tidspunkt for anvendelsen af denne forordning for at sikre, at myndigheden er tilstrækkeligt forberedt til at påbegynde sine aktiviteter, og at overgangen fra Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg sker så let som muligt. Myndigheden bør finansieres på passende vis og i det mindste i begyndelsen med 40 % EU-midler og 60 % bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med stemmевægtningen i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I *OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS*

Artikel 1 *Oprettelse og indsatsområde*

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (i det følgende benævnt "myndigheden").
2. Myndigheden handler inden for rammerne af direktiv 97/9/EF, direktiv 98/26/EF, direktiv 2001/34/EF, direktiv 2002/47/EF, direktiv 2002/87/EF, direktiv 2003/6/EF, direktiv 2003/71/EF, direktiv 2004/39/EF, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2009/65/EF, direktiv 2002/65/EF, og direktiv 2006/49/EF (uden at det berører Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds kompetence for så vidt angår tilsynsvirksomhed, [FAIF-]direktiv og forordning (EF) nr. 1060/2009 [den fremtidige forordning om kreditvurderingsbureauer], og i de relevante dele af direktiv 2005/60/EF og 2002/65/EF, i den udstrækning de finder anvendelse på firmaer, der yder investeringsservice eller på institutter for kollektiv investering, der markedsfører deres andele eller aktier, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle nye EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.
- 2a. Myndigheden handler også på de aktivitetsområder, der er omfattet af den lovgivning, der er omhandlet i stk. 2, herunder i forbindelse med spørgsmål om aktionærrettigheder, selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse, såfremt en sådan indsats fra myndighedens side er nødvendig for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af den lovgivning, der er omhandlet i stk. 2. Myndigheden træffer også passende foranstaltninger vedrørende overtagelsestilbud, clearing og afregning samt derivater.
3. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af EU-lovgivningen, navnlig i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

4. Formålet med myndigheden er at bidrage til: i) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et højt, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn, ii) at beskytte investorer og sikre en hensigtsmæssig oplysning af investorerne, iii) at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, iv) at værne om det finansielle systems stabilitet og v) at styrke den internationale tilsynskoordinering. Med henblik herpå bidrager myndigheden til at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af den i artikel 1, stk. 2, nævnte EU-lovgivning ved at fremme konvergensen på tilsynsområdet og afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
5. Myndigheden er en del af et europæisk finanstilsynssystem (i det følgende benævnt "ESFS"), der fungerer som et netværk af tilsynsmyndigheder, jf. artikel 39.
6. Myndigheden samarbejder med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, i det følgende benævnt "ESRB", jf. artikel 21.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "deltager på det finansielle marked": enhver person, som er omfattet af kravene i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning eller i national lovgivning til gennemførelse af sådan lovgivning
- 2) "central deltager på det finansielle marked": en deltager på det finansielle marked, hvis almindelige aktiviteter eller finansielle levedygtighed har eller sandsynligvis vil få en væsentlig indvirkning på de finansielle markeders stabilitet, integritet eller effektivitet i Den Europæiske Union.
- 3) "kompetente myndigheder": kompetente myndigheder og/eller tilsynsmyndigheder som defineret i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning. I forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF omfatter "kompetente myndigheder" de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at firmaer, der yder investeringsservice eller institutter for kollektiv investering, der markedsfører deres andele eller aktier, overholder kravene i disse direktiver. I forbindelse med indskudsgarantiordninger omfatter de kompetente myndigheder de organer, der forvalter nationale garantiordninger i medfør af direktiv 97/9/EF, eller, hvis driften af indskudsgarantiordningen forestås af en privat virksomhed, den offentlige myndighed, der fører tilsyn med disse ordninger i medfør af dette direktiv.

Artikel 3

Juridisk status

1. Myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.
3. Myndigheden repræsenteres af formanden.

Artikel 4
Sammensætning

Myndigheden består af følgende:

- 1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 28 nævnte opgaver
- 2) en bestyrelse, der varetager de i artikel 32 nævnte opgaver
- 3) en formand, der varetager de i artikel 33 nævnte opgaver
- 4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 38 nævnte opgaver
- 5) et klagenævn, jf. artikel 44, der varetager de i artikel 46 nævnte opgaver.

Artikel 5
Hjemsted

Myndigheden har hjemsted i Paris.

KAPITEL II
MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 6
Myndighedens opgaver og beføjelser

1. Myndigheden har følgende opgaver:
 - a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til EU-institutionerne og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til tekniske standarder på grundlag af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning
 - b) at bidrage til en konsekvent anvendelse af Den Europæiske Unions lovgivning, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning, undgå tilsynsarbitrage, mægle i og bilægge tvister mellem kompetente myndigheder, fremme tilsynskollegiers konsekvente virkemåde og gribe ind i krisesituationer
 - c) at lette uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder
 - d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger
 - e) at gennemføre peer reviews af kompetente myndigheder, herunder rådgivning, for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne,
 - f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde
 - g) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i den EU-lovgivning, der er nævnt i artikel 1, stk. 2

- h) i nødvendigt omfang at overtage alle eksisterende og igangværende opgaver fra Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg
- i) at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sit websted i relation til aktivitetsområdet for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger.

2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:

- a) at udarbejde udkast til tekniske standarder i specifikke tilfælde, jf. artikel 7
- b) at udarbejde retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 8
- c) at fremsætte henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 3
- d) at træffe individuelle beslutninger rettet til de kompetente myndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 10 og 11
- e) i tilfælde vedrørende EU-lovgivning, der finder umiddelbar anvendelse, at træffe individuelle beslutninger rettet til finansielle markedsdeltagere i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 6
- f) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 19.

3. Myndigheden udøver de eksklusive tilsynsbeføjelser, der er tillagt den ved forordning (EF) nr. 1060/2009, over for kreditvurderingsbureauer.

Myndigheden har med henblik herpå de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser som fastsat i den relevante lovgivning, ligesom den har mulighed for at opkræve gebyrer.

Artikel 7
Tekniske standarder

1. Myndigheden kan udarbejde tekniske standarder på de områder, der specifikt er fastsat i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning. Tekniske standarder omfatter ikke politikvalg og er begrænset til at fastlægge betingelserne for anvendelsen af den pågældende lovgivning. Myndigheden forelægger sine udkast til standarder for Kommissionen med henblik på godkendelse.

Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om de tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, med mindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssigt omfattende i forhold til omfanget og virkningerne af de pågældende tekniske standarder eller i forhold til, hvor hastende spørgsmålet er.

Senest tre måneder efter modtagelsen af udkastene til standarder træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender disse. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastene delvist eller med ændringer, hvis det er i Den Europæiske Unions interesse.

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende standarderne eller kun at godkende dem delvist eller med ændringer, sender den udkastet til standarder tilbage til myndigheden sammen med et begrundet forslag til ændringer. Inden for en periode på 6 uger kan myndigheden ændre udkastet til standarder på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge dem for Kommissionen i form af en formel udtalelse.

Hvis myndigheden ved udløbet af denne tidsfrist ikke har forelagt ændrede standarder, eller den har forelagt standarder, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage standarderne med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise standarderne.

Kommissionen må ikke ændre indholdet af de tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående samordning med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Kommissionen vedtager standarderne gennem forordninger eller afgørelser, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 8

Retningslinjer og henstillinger

Myndigheden udarbejder retningslinjer og henstillinger rettet til kompetente myndigheder eller finansieringsinstitutter med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af Den Europæiske Unions lovgivning.

Myndigheden afholder, hvis det er hensigtsmæssigt, offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og analyserer de potentielle omkostninger og fordele, der er forbundet hermed.

Retningslinjerne og henstillingerne offentliggøres på myndighedens websted.

De kompetente myndigheder bestræber sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.

Anvender den kompetente myndighed ikke disse retningslinjer eller henstillinger, begrundes den dette over for myndigheden. Myndigheden kan efter en konkret vurdering beslutte at offentliggøre sådanne begrundelser fra en kompetent myndighed. Den kompetente myndighed modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Artikel 9

Overtrædelse af EU-lovgivningen

1. Har en kompetent myndighed ikke anvendt den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning eller anvendt den på en måde, der forekommer at være en overtrædelse af EU-lovgivningen, navnlig ved ikke at påse, at en finansiel markedsdeltager opfylder kravene i denne lovgivning, kan myndigheden anvende de i stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.
2. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, fra Kommissionen eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed foretage en undersøgelse af den påståede overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-lovgivningen.
Den kompetente myndighed giver hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på undersøgelsen, uden at dette berører de i artikel 20 fastsatte beføjelser.
3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette en henstilling til den berørte kompetente myndighed om de skridt, der skal tages for at efterleve EU-lovgivningen.
Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af EU-lovgivningen.
4. Har den kompetente myndighed ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med EU-lovgivningen senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ afgive en formel udtalelse, hvorved den pålægger den kompetente myndighed at tage de nødvendige skridt til at efterleve EU-lovgivningen. Kommissionens formelle udtalelse skal tage hensyn til myndighedens henstilling.
Kommissionen afgiver en sådan formel udtalelse senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.
Myndigheden og de kompetente myndigheder giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at efterkomme Kommissionens formelle udtalelse.
6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe misligholdelsen rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems ordnede virkemåde og integritet, kan myndigheden, hvis de relevante krav i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning finder direkte anvendelse på finansielle markedsdeltagere, træffe en individuel beslutning rettet til en finansielle markedsdeltager, hvorved den pålægger dette at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Myndighedens beslutning skal være i overensstemmelse med Kommissionens formelle udtalelse i medfør af stk. 4.

7. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 6, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de kompetente myndigheder i samme sag.

Når der tages tiltag vedrørende spørgsmål, der er genstand for en formel udtalelse i medfør af stk. 4 eller en beslutning i medfør af stk. 6, skal de kompetente myndigheder efterkomme denne formelle udtalelse eller beslutning afhængig af tilfældet.

Artikel 10

Tiltag i krisesituationer

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare, skal myndigheden aktivt fremme og, hvor det anses for nødvendigt, koordinere de tiltag, der iværksættes af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder.

For at kunne spille denne fremmende og koordinerende rolle skal myndigheden fuldt ud holdes underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder.

- 1a. Rådet kan i samråd med Kommissionen og ESRB samt, hvis det er hensigtsmæssigt, de europæiske tilsynsmyndigheder vedtage en beslutning rettet til myndigheden, hvori det fastslås, at der foreligger en krisesituation som omhandlet i denne forordning, på baggrund af en anmodning fra myndigheden, Kommissionen eller ESRB. Rådet tager denne beslutning op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst en gang om måneden, og det erklærer krisesituationen for ophørt, så hurtigt som det er hensigtsmæssigt.
2. Hvis Rådet har vedtaget en beslutning i medfør af stk. 1a og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de nationale myndigheders side som reaktion på ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare, kan myndigheden træffe individuelle beslutninger, hvorved den pålægger de kompetente myndigheder at tage de nødvendige skridt i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning for at imødegå sådanne udviklinger, ved at påse, at finansielle markedsdeltagere og kompetente myndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.
3. *Udgår*
4. Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder vedrørende spørgsmål, der er genstand for en beslutning i medfør af stk. 2, skal være forenelige med den pågældende beslutning.

Artikel 11

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder i grænseoverskridende situationer

1. Er en kompetent myndighed uenig i fremgangsmåde eller indhold i en anden medlemsstats kompetente myndigheds tiltag eller mangel på tiltag i tilfælde, der er specificeret i den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, kan myndigheden efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i stk. 2, uden at dette i øvrigt indskrænker de beføjelser, der er fastlagt i artikel 9.
2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de kompetente myndigheder under hensyntagen til eventuelle relevante frister i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning samt til sagens kompleksitet og mere eller mindre hastende karakter.
3. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke er nået til enighed ved udløbet af forligsfasen, kan myndigheden i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit, med bindende virkning for de pågældende kompetente myndigheder, træffe en beslutning, hvorved den pålægger dem at tage eller undlade at tage specifikke skridt til at bilægge sagen for at sikre overholdelse af EU-lovgivningen.
4. *Udgår*
- 4a. Beslutninger, der træffes i medfør af stk. 3, har forrang for tidligere beslutninger, som den kompetente myndighed har truffet i samme sag.
- 4b. Når der tages tiltag i forbindelse med spørgsmål, der er omfattet af en beslutning i medfør af stk. 3, skal de kompetente myndigheder efterkomme denne beslutning.

Artikel 12
Tilsynskollegier

1. Myndigheden bidrager til at fremme og overvåge tilsynskollegiers effektive, effiente og konsekvente virkemåde og fremme en sammenhængende anvendelse af Den Europæiske Unions lovgivning i disse kollegier.
2. Myndigheden deltager som observatør i tilsynskollegierne, når den finder det hensigtsmæssigt. I den forbindelse betragtes den som en "kompetent myndighed" i den relevante lovgivnings forstand og modtager efter anmodning alle relevante oplysninger på samme måde som et medlem af kollegiet.
3. I samarbejde med de tilsynsførende i tilsynskollegierne udpeger og indsamler myndigheden efter behov alle relevante oplysninger hos de kompetente myndigheder for at lette kollegiernes arbejde.

Den opretter og forvalter et centralt system, der gør disse oplysninger tilgængelige for de kompetente myndigheder i tilsynskollegierne.

Artikel 13

Uddelegering af opgaver og ansvarsområder

1. De kompetente myndigheder kan uddelegere opgaver og ansvarsområder til andre kompetente myndigheder; med forbehold af betingelserne i denne artikel. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke ordninger vedrørende uddelegering af ansvarsområder, som skal overholdes, inden deres kompetente myndigheder indgår sådanne aftaler, og de kan begrænse omfanget af uddelegeringen til det, der er nødvendigt for et effektivt tilsyn med grænseoverskridende finansielle markedsdeltagere eller grupper.
2. Myndigheden letter uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan uddelegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.
- 2a. Uddelegeringen af ansvarsområder medfører en omfordeling af den kompetence, der er fastlagt i den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2. Den lov, der gælder for den myndighed, der får overdraget ansvaret, finder anvendelse på proceduren, håndhævelsen, den administrative kontrol og domstolskontrollen i forbindelse med de uddelegerede ansvarsområder.
3. De kompetente myndigheder underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør enhver delegeringsaftale, der indgås af de kompetente myndigheder, på passende måde for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

Artikel 14
Fælles tilsynskultur

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles europæisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele Den Europæiske Union og sørger i den forbindelse som minimum for:
 - a) at afgive udtalelser til kompetente myndigheder
 - b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem kompetente myndigheder under fuld overholdelse af fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelserne i den relevante EU-lovgivning
 - c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandarder af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandarder
 - d) at vurdere anvendelsen af de relevante tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udarbejdet af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil
 - e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de kompetente myndigheder til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer.
2. Myndigheden udvikler, når det er hensigtsmæssigt, nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles fremgangsmåder og praksis på tilsynsområdet.

Artikel 15

Peer review af kompetente myndigheder

1. Myndigheden gennemfører regelmæssigt peer reviews af nogle eller alle af de kompetente myndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning mellem de peer reviewede myndigheder. Ved gennemførelsen af peer reviews tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er gennemført i forbindelse med den pågældende kompetente myndighed.
2. Et peer review omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:
 - a) hvorvidt den kompetente myndigheds ressourcer og ledelsesordninger er hensigtsmæssige, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse af den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning og kapacitet til at reagere på markedsudviklingen
 - b) hvilket konvergensniveau der er opnået i anvendelsen af EU-lovgivningen og med hensyn til tilsynspraksis, herunder tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 7 og 8, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene i EU-lovgivningen
 - c) god praksis udviklet af visse kompetente myndigheder, som måske med fordel kan anvendes af andre kompetente myndigheder.
3. På grundlag af peer reviewet kan myndigheden rådgive de berørte kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder bestræber sig på at følge denne rådgivning. Anvender den kompetente myndighed ikke denne rådgivning, underretter den myndigheden om grunden til dette.
- 3a. Resultaterne af peer reviews kan offentliggøres med forbehold af tilsagn fra den kompetente myndighed, der er genstand for peer reviewet.

Artikel 16

Koordineringsfunktion

Myndigheden varetager den generelle koordinering mellem de kompetente myndigheder, bl.a. i tilfælde, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Den Europæiske Union bringes i fare.

Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra Den Europæiske Union, bl.a. ved:

- 1) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
- 2) når det er muligt og hensigtsmæssigt at fastlægge omfanget og verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle berørte kompetente myndigheder
- 3) at foretage ikke-bindende mægling på foranledning af kompetente myndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 11
- 3a) at træffe alle passende foranstaltninger i situationer med finansiell ustabilitet og krise med henblik på at lette koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante nationale kompetente tilsynsmyndigheder
- 4) at underrette ESRB om eventuelle potentielle krisesituationer hurtigst muligt.

Artikel 17

Vurdering af markedsudviklingen

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, ESRB samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder.

I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på EU-plan af centrale finansielle markedsdeltageres modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. Med henblik herpå udvikler den til brug for de kompetente myndigheder:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers virkninger for en central finansiell markedsdeltagers finansielle situation
 - b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af centrale finansielle markedsdeltageres modstandsdygtighed.
2. Mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere leverer myndigheden vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, uden at dette i øvrigt berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EF) nr. .../...[ESRB].

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt præventive og afhjælpende tiltag.

3. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Artikel 18

Internationale forbindelser

Myndigheden kan udvikle kontakter og indgå administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og administrative organer i tredjelande, uden at dette berører EU-institutionernes og medlemsstaternes kompetenceområder. Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Den Europæiske Union og det medlemsstater.

Myndigheden medvirker ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger vedrørende tilsynsordninger i tredjelande i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning.

Artikel 19

Andre opgaver

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.
2. Med hensyn til tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2007/44/EF, og som i medfør af dette direktiv kræver høring mellem de kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater, kan myndigheden efter anmodning fra en af de berørte kompetente myndigheder afgive og offentliggøre en udtalelse vedrørende en tilsynsvurdering, dog ikke i forbindelse med kriterierne i artikel 10b, stk. 1, litra e), i direktiv 2004/39/EF. Udtalelsen afgives straks og under alle omstændigheder før udløbet af vurderingsperioden i henhold til direktiv 2007/44/EF. Artikel 20 finder anvendelse på områder, som myndigheden kan afgive udtalelse om.

Artikel 20

Indsamling af oplysninger

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de kompetente myndigheder i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning, såfremt adressaten har lovlig adgang til de relevante data.

Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum. Disse anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, ved hjælp af fælles indberetningsformater.

- 1a. Inden myndigheden fremsætter anmodning om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, tager den først hensyn til de eksisterende statistikker, som det europæiske statistiske system og Det Europæiske System af Centralbanker har produceret, formidlet og udviklet.

2. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt af de kompetente myndigheder, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning til andre tilsynsmyndigheder, finansministeriet, hvis sidstnævnte har tilsynsoplysninger til sin rådighed, centralbanken eller det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.

- 2a. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt i henhold til stk. 1 og 1a, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning direkte til de relevante finansielle markedsdeltagere. I den begrundede anmodning forklares det, hvorfor oplysningerne om de respektive individuelle finansielle markedsdeltagere er nødvendige.

Myndigheden underretter de pågældende kompetente myndigheder om anmodninger i overensstemmelse med stk. 2 og 2a.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder myndigheden med at indsamle sådanne oplysninger.

3. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet i medfør af denne artikel til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

Artikel 21
Forhold til ESRB

1. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed samarbejder snævert med ESRB.
2. Myndigheden giver ESRB de regelmæssige, ajourførte oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af dets opgaver, jf. artikel 15 i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].
3. Myndigheden sikrer i overensstemmelse med stk. 4 og 5 passende opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger, jf. artikel 16 i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].
4. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til myndigheden, indkalder den hurtigst muligt til møde i tilsynsrådet og vurderer, hvilke følger advarslen eller anbefalingen har for udførelsen af dens opgaver.

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til, om der skal gennemføres tiltag i forbindelse med en advarsel eller en anbefaling, og hvilke tiltag der skal gennemføres i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarslen eller anbefalingen.

Hvis myndigheden ikke følger op på en anbefaling, begrundes den dette over for Rådet og ESRB.

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til en kompetent national tilsynsmyndighed, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's anbefaling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, når den underretter Rådet og ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EF) nr. .../...[ESRB].

6. Ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning tager myndigheden bedst muligt hensyn til ESRB's advarsler og anbefalinger.

Artikel 22

Interessentgruppe for værdipapirer

1. Myndigheden nedsætter en interessentgruppe for værdipapirer med henblik på høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver.
2. Interessentgruppen for værdipapirer består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på Den Europæiske Unions deltagere på det finansielle marked, disses ansatte samt forbrugere, investorer og brugere af finansielle ydelser.

Interessentgruppen for værdipapirer afholder mindst to møder om året.

3. Medlemmerne af interessentgruppen for banker udpeges af tilsynsrådet efter forslag fra de relevante interessenter.

I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende geografisk balance blandt interessenterne og dækning af hele Den Europæiske Union.

Myndigheden yder den nødvendige sekretærbistand til interessentgruppen for værdipapirer.

4. Medlemmerne af interessentgruppen for værdipapirer har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

Medlemmerne kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

5. Interessentgruppen for værdipapirer kan afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver som fastsat i artikel 7 og 8.
6. Interessentgruppen for værdipapirer vedtager selv sin forretningsorden.
7. Myndigheden offentliggør interessentgruppens udtalelser og rådgivning samt resultaterne af dens høringer.

Artikel 23

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Myndigheden sikrer, at beslutninger truffet i henhold til artikel 10 og 11 ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.
2. Finder en medlemsstat, at en beslutning truffet i henhold til artikel 11, stk. 3, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest to uger efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens beslutning, meddele myndigheden og Kommissionen, at den kompetente myndighed ikke gennemfører beslutningen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart rede for, hvorfor og på hvilken måde beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I et sådant tilfælde suspenderes myndighedens beslutning.

Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten meddeler myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin beslutning, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage. Fastholdes eller ændres beslutningen, skal myndigheden afgive en erklæring om, at det finanspolitiske ansvar ikke er berørt.

Fastholder myndigheden sin beslutning, træffer Rådet med et flertal af de afgivne stemmer på en af sine samlinger senest to måneder, efter at myndigheden har underrettet medlemsstaten som omhandlet i det foregående afsnit, afgørelse om, hvorvidt myndighedens beslutning fastholdes.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om fastholdelse af myndighedens beslutning i overensstemmelse med det foregående afsnit, bortfalder myndighedens beslutning.

3. Finder en medlemsstat, at en beslutning truffet i henhold til artikel 10, stk. 2, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest tre arbejdsdage efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens beslutning, meddele myndigheden, Kommissionen og Rådet, at den kompetente myndighed ikke gennemfører beslutningen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart rede for, hvorfor og på hvilken måde beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I så tilfælde suspenderes myndighedens beslutning.

Rådet indkalder inden for en frist på ti arbejdsdage til en samling og træffer med simpelt flertal af sine medlemmer afgørelse om, hvorvidt myndighedens beslutning trækkes tilbage.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om tilbagetrækning af myndighedens beslutning i overensstemmelse med det foregående afsnit, ophører suspensionen af myndighedens beslutning.

- 3a. Har Rådet truffet en beslutning i henhold til stk. 3 om ikke at trække en beslutning truffet af myndigheden i forbindelse med artikel 10, stk. 2, tilbage, og finder den berørte medlemsstat fortsat, at beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den underrette Kommissionen og myndigheden og anmode Rådet om at tage sagen op til fornyet behandling. Den berørte medlemsstat skal give en klar begrundelse for, hvorfor den ikke er enig i Rådets beslutning.

Rådet stadfæster inden for en frist på fire uger efter den i første afsnit nævnte underretning sin oprindelige beslutning eller træffer en ny beslutning i henhold til stk. 3. Rådet kan forlænge fristen på fire uger med yderligere fire uger, hvis særlige omstændigheder i sagen kræver det.

Artikel 24
Beslutningsprocedurer

1. Inden myndigheden træffer de i artikel 9, stk. 6, artikel 10, stk. 2, og artikel 11, stk. 3 og 4, omhandlede beslutninger, underretter den adressaten om, at den agter at træffe en sådan beslutning, og fastsætter under fuld hensyntagen til, hvor meget sagen haster, en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter.
2. Myndighedens beslutninger skal begrundes.
3. Adressaterne for myndighedens beslutninger underrettes om retsmidlerne i henhold til denne forordning.
4. Har myndigheden truffet en beslutning i henhold til artikel 10, stk. 2 eller 3, tager den beslutningen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.
5. Beslutninger, der træffes af myndigheden i henhold til artikel 9, 10 og 11, offentliggøres med angivelse af den berørte kompetente myndighed eller det berørte finansieringsinstitut og hovedindholdet af beslutningen under hensyntagen til finansielle markedsdeltageres legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder, med mindre en sådan offentliggørelse strider mod finansielle markedsdeltageres legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder eller kunne bringe de finansielle markeds ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare.

KAPITEL III
ORGANISATION

AFDELING 1
TILSYNSRÅDET

Artikel 25
Sammensætning

1. Tilsynsrådet er sammensat af:
 - a) formanden, der ikke har stemmeret
 - b) lederne af de kompetente myndigheder i hver af medlemsstaterne, som skal mødes personligt mindst to gange årligt
 - c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret
 - d) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret
 - e) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.
2. Hver enkelt kompetent myndighed er ansvarlig for udpegningen af en suppleant på højt niveau i den kompetente myndighed, som kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), nævnte medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde.

3. Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv 97/9/EF kan det i stk. 1, litra b), nævnte medlem af tilsynsrådet, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikke-stemmeberettiget repræsentant for de relevante organer, der forvalter indskudsgarantiordninger i medlemsstaterne.
- 3a. I medlemsstater, hvor der er mere end én myndighed, der er ansvarligt for tilsynet i medfør af denne forordning, skal disse myndigheder indgå aftale om en fælles repræsentant. Når et spørgsmål, der skal drøftes af tilsynsrådet, ikke henhører under den nationale myndighed, der er repræsenteret af det medlem, der er omhandlet i stk. 1, litra b), kan dette medlem dog lade sig ledsage af en repræsentant fra den relevante nationale myndighed, som ikke får stemmeret.
4. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.

Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

Artikel 26

Interne udvalg og paneler

1. Tilsynsrådet kan nedsætte interne udvalg eller paneler til specifikke opgaver, der er tildelt tilsynsrådet, og uddelegere visse klart definerede opgaver og beslutninger til disse interne udvalg eller paneler, bestyrelsen eller formanden.
2. Med henblik på artikel 11 indkalder tilsynsrådet på ad hoc-basis for at lette bilæggelsen af tvisten et panel, der har en afbalanceret sammensætning af medlemmer og er uafhængigt i henseende til den pågældende tvist, bestående af formanden og to medlemmer af tilsynsrådet, som hverken er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er parter i tvisten, eller har interesse i konflikten eller direkte forbindelser med de pågældende kompetente myndigheder.
- 2a. Med forbehold af artikel 11, stk. 2, foreslår panelet en beslutning til endelig afgørelse i tilsynsrådet i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit.
- 2b. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for det i stk. 2 omhandlede panel.

Artikel 27

Uafhængighed

1. Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til tilsynsrådet ved denne forordning, handler formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet uafhængigt og objektivt og alene i Den Europæiske Unions interesse og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.
2. Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller -organerne eller offentlige eller private organer må søge at gøre deres indflydelse gældende over for myndighedens personale, formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.

Artikel 28

Opgaver

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarlig for at træffe de i kapitel II omhandlede beslutninger.
2. Tilsynsrådet vedtager de udtalelser, henstillinger og beslutninger og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II.
3. Tilsynsrådet udpeger formanden.
4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra bestyrelsen myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

6. Tilsynsrådet vedtager budgettet i overensstemmelse med artikel 49.
7. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør og kan afsætte dem fra embedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 33, stk. 5, og artikel 36, stk. 5.

Artikel 29
Beslutningstagning

1. Tilsynsrådets beslutninger træffes med simpelt flertal af dets medlemmer efter princippet om én mand én stemme undtagen i de tilfælde, der er omhandlet nedenfor.

I forbindelse med forskrifter som omhandlet i artikel 7 og 8 og foranstaltninger og beslutninger, der vedtages i medfør af kapitel VI, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra stk. 1 beslutninger med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og i artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med beslutninger i medfør af artikel 11, stk. 3, anses den beslutning, som er foreslået af panelet, for at være vedtaget, hvis den godkendes med simpelt flertal af medlemmerne af tilsynsrådet efter princippet om én mand én stemme.

2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.
3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
4. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler samt i givet fald også reglerne for, hvornår tilsynsrådet er beslutningsdygtigt. Ikke-stemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden og den administrerende direktør deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansielle markedsdeltagere, medmindre andet er fastsat i artikel 61 eller i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning.

AFDELING 2

BESTYRELSEN

Artikel 30

Sammensætning

1. Bestyrelsen er sammensat af formanden og yderligere seks medlemmer af tilsynsrådet, som vælges af de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.

Hvert medlem, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan repræsentere bestyrelsesmedlemmet, hvis dette er forhindret i at deltage.

De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på 2½ år. Denne periode kan forlænges én gang. Sammensætningen af bestyrelsen skal være afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset og afspejle Den Europæiske Union som helhed. Mandaterne skal overlappe hinanden, og der skal anvendes en passende rotationsordning.

2. Bestyrelsen vedtager sine beslutninger med et flertal af de tilstedeværende medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

Den administrerende direktør deltager sammen med en repræsentant fra Kommissionen i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Repræsentanten for Kommissionen har ret til at stemme i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 49.

Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

3. Bestyrelsen indkaldes til møde på initiativ af formanden eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer, og møderne ledes af formanden.

Der afholdes ordinære møder mindst fem gange om året.

4. Bestyrelsesmedlemmerne kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere og eksperter. Medlemmer uden stemmeret, bortset fra den administrerende direktør, er ikke til stede under bestyrelsens drøftelser af individuelle finansielle markedsdeltagere.

Artikel 31

Uafhængighed

Medlemmerne af bestyrelsen handler uafhængigt og objektivt og alene i Den Europæiske Unions interesse uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller -organerne eller offentlige eller private organer må søge at gøre deres indflydelse gældende over for medlemmerne af bestyrelsen.

Artikel 32

Opgaver

1. Bestyrelsen sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.
2. Bestyrelsen fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.
3. Bestyrelsen udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 49 og 50.
4. Bestyrelsen vedtager myndighedens plan for personalepolitikken og i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt "vedtægten for tjenestemænd").
5. Bestyrelsen vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 58.
6. Bestyrelsen vedtager efter høring af tilsynsrådet årsberetningen om myndighedens virksomhed på grundlag af det i artikel 38, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning og fremsender senest den 15. juni nævnte rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten offentliggøres.
7. Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
8. Bestyrelsen udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3 og 5.

AFDELING 3

FORMAND

Artikel 33

Udpegelse og opgaver

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde og leder møderne i tilsynsrådet og bestyrelsen.

2. Formanden udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle markedsdeltagere og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure.

Før udpegelsen skal den kandidat, tilsynsrådet har udvalgt, bekræftes af Europa-Parlamentet.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en suppleant, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær.

3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge formandens mandatperiode én gang, forudsat at forlængelsen bekræftes af Europa-Parlamentet.

5. Formanden kan kun afsættes efter beslutning truffet af tilsynsrådet, forudsat at beslutningen bekræftes af Europa-Parlamentet.

Formanden må ikke hindre tilsynsrådet i at drøfte spørgsmål vedrørende formanden, navnlig ikke dennes afsættelse, og deltager ikke i drøftelser vedrørende sådanne spørgsmål.

Artikel 34

Uafhængighed

Formanden handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som tilsynsrådet spiller i forhold til formandens opgaver.

Formanden skal i overensstemmelsen med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 54 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 35

Rapport

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan opfordre formanden eller dennes suppleant til, med fuld hensyntagen til deres uafhængighed, at afgive en erklæring regelmæssigt over for sit kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra medlemmerne af nævnte udvalg.
2. Europa-Parlamentet kan også opfordre formanden til at aflægge rapport om udførelsen af dennes opgaver.

AFDELING 4

DEN ADMINISTRERENDE DIREKTØR

Artikel 36

Udpegelse

1. Myndigheden ledes af den administrerende direktør, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.
2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle markedsdeltagere og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure.
3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering.

Ved evalueringen lægger tilsynsrådet især vægt på:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter beslutning truffet af tilsynsrådet.

Artikel 37

Uafhængighed

Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra regeringer, myndigheder, organisationer eller personer uden for myndigheden, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis bestyrelsen og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.

Den administrerende direktør skal i overensstemmelsen med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 54 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 38

Opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder bestyrelsens arbejde.
2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under bestyrelsens kontrol.
3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.
4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 32, stk. 2.
5. Hvert år inden den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 32, stk. 2.
6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 49 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 50.
7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til årsberetning med en særskilt afdeling om myndighedens regulerings- og tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.
8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 54, og varetager personalespørgsmål.

KAPITEL IV
DET EUROPÆISKE FINANSTILSYNSSYSTEM

AFDELING 1
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 39
Sammensætning

1. Myndigheden er en del af ESFS, der fungerer som et netværk af tilsynsmyndigheder.
2. ESFS består af følgende:
 - a) de myndigheder i medlemsstaterne, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../2009 [EIOPA] og i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../... [EBA]
 - b) myndigheden
 - c) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger oprettet i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. .../...[EIOPA]
 - d) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed oprettet i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. .../...[EBA]
 - e) Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, jf. artikel 40.
3. Myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder nedsat i henhold til artikel 40.

AFDELING 2

DET FÆLLES UDVALG AF EUROPÆISKE TILSYNSMYNDIGHEDER

Artikel 40

Nedsættelse

1. Hermed nedsættes der et fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder.
2. Det fælles udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde og sikre tværsektoriel sammenhæng med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.
3. Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til den administrative bistand til Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder. Den omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.

Artikel 41

Sammensætning

1. Det fælles udvalg er sammensat af formanden og af formændene for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 43 nedsat underudvalg.
2. Den administrerende direktør, Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder samt i de i artikel 43 nævnte underudvalg som observatører.
3. Formanden for Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.

4. Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i det fælles udvalgs møder.

Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder mødes mindst én gang hver anden måned.

Artikel 42

Fælles holdninger og fælles forskrifter

Myndigheden skal, hvis det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og/eller med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed nå frem til fælles holdninger.

Forskrifter i henhold til denne forordnings artikel 7, 9, 10 eller 11 vedrørende gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF og eventuel anden lovgivning omhandlet i artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, vedtages samtidigt og med samme indhold af myndigheden, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Artikel 43

Underudvalg

Med henblik på artikel 42 nedsættes der et underudvalg for finansielle konglomerater under Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.

Underudvalget er sammensat af de personer, der er nævnt i artikel 41, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for personalet i den relevante kompetente myndighed fra hver medlemsstat.

Underudvalget vælger en formand fra sin midte, som også er medlem af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.

Det fælles udvalg kan nedsætte yderligere underudvalg.

AFDELING 3

KLAGENÆVNET

Artikel 44

Sammensætning

1. Klagenævnet er et fælles organ for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.
2. Klagenævnet er sammensat af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, som er personer med godt omdømme og med dokumenteret relevant viden og erhvervsmæssig erfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrækkelig højt niveau inden for bankvæsen, forsikring, værdipapirmarkedet eller andre finansielle tjenesteydelser, men omfatter ikke personale hos de kompetente myndigheder eller andre nationale institutioner eller EU-institutioner, som er involveret i myndighedens aktiviteter.

Klagenævnet vælger sin formand.

Klagenævnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer. Hvis den påklagede beslutning henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, skal dette flertal på fire medlemmer omfatte mindst et af de to medlemmer af klagenævnet, der er udpeget af myndigheden.

Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens bestyrelse ud fra en prioriteret liste, som Kommissionen har opstillet, efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og efter høring af tilsynsrådet.

De øvrige medlemmer udpeges i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../...[EIOPA] og forordning (EF) nr. .../...[EBA].

4. Klagenævnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.
5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens bestyrelse, kan ikke afsættes i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og bestyrelsen efter høring af tilsynsrådet træffer beslutning herom.
6. Myndigheden, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger yder passende drifts- og sekretærbistand til klagenævnet.

Artikel 45

Uafhængighed og upartiskhed

1. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De kan ikke udøve andre funktioner hos myndigheden eller i bestyrelsen eller tilsynsrådet.
2. Medlemmerne af klagenævnet må ikke deltage i behandlingen af en klage, hvis de har en personlig interesse i sagen, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den beslutning, som klagen vedrører.
3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.

4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenævnet med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Der kan ikke gøres indsigelse med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en klage kan ikke antages til behandling, hvis klageren efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget processuelle skridt ud over at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem beslutning om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne beslutning erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant, medmindre suppleanten selv befinder sig i en lignende situation. I så fald udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

De afgiver med henblik herpå en loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, offentliggøres og afgives hvert år.

KAPITEL V
RETSMIDLER

Artikel 46

Klager

1. Alle fysiske og juridiske personer, herunder kompetente myndigheder, kan påklage en i artikel 9, 10 og 11 omhandlet beslutning truffet af myndigheden eller enhver anden beslutning, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en beslutning, som, selv om den formelt er rettet til en anden person, er af direkte og personlig interesse for den pågældende.
2. Klagen tillige med begrundelsen indgives skriftligt til myndigheden senest to måneder efter, at beslutningen er meddelt den pågældende, eller, hvis dette ikke er sket, senest to måneder efter offentliggørelsen af myndighedens beslutning.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede beslutning.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer i det omfang, det finder det nødvendigt, klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenævnets egne eller andre parters indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

5. Klagenævnet kan enten stadfæste myndighedens beslutning eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenævnets afgørelse og skal vedtage en ændret beslutning om den pågældende sag.
6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

Artikel 47

Indbringelse af sager for Domstolen

1. Der kan anlægges sag ved Domstolen i overensstemmelse med artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet.

Medlemsstaterne og EU-institutionerne samt enhver fysisk og juridisk person kan klage direkte til Domstolen over myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en beslutning, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Domstolen i overensstemmelse med traktatens artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
3. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Domstolen.

KAPITEL VI
FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 48
Myndighedens budget

1. Myndighedens indtægter udgøres navnlig af:
 - a) obligatoriske bidrag fra de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansielle markedsdeltagere, hvilket sker i overensstemmelse med den stemmевægtning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For så vidt angår denne artikel finder artikel 3, stk. 3, i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser fortsat anvendelse efter den 31. oktober 2014, der er fastsat som frist heri
 - b) et tilskud fra Den Europæiske Union opført på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen)
 - c) eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante EU-retlige instrumenter.
2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration og infrastruktur og driftsudgifter.
3. Indtægter og udgifter skal balancere.
4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, svarende til kalenderåret, og de opføres i myndighedens driftsbudget.

Artikel 49
Opstilling af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et udkast til overslag over indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og sender dette foreløbige budgetforslag til bestyrelsen og tilsynsrådet sammen med en stillingsfortegnelse. Tilsynsrådet udarbejder hvert år på grundlag af det foreløbige budgetforslag fra den administrerende direktør og efter godkendelse i bestyrelsen et overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Tilsynsrådet fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, godkender bestyrelsen det udkast, som den administrerende direktør har udarbejdet.
2. Kommissionen videresender dette overslag til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt "budgetmyndigheden") sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.
3. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til artikel 313 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til myndigheden.
5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

6. Bestyrelsen underretter straks budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at afgive en udtalelse, meddeler den senest to uger efter datoen for underretningen om projektet myndigheden, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på bestyrelsens underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.

Artikel 50

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.
2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002¹ (i det følgende benævnt "finansforordningen").

¹ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

3. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til bestyrelsen til udtalelse.
4. Bestyrelsen afgiver udtalelse om myndighedens endelige årsregnskab.
5. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
6. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
7. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til bestyrelsen og Kommissionen.
8. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 146, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.
9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n .

Artikel 51

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser kan kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002¹, hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 52

Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige handlinger finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrænset anvendelse på myndigheden.
2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)², og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.
3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede gennemførelsesaftaler og -instrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

¹ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

² EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

KAPITEL VII
GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 53
Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for myndigheden og dens personale.

Artikel 54
Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som Den Europæiske Unions institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør og formanden.
2. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.
3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.
4. Bestyrelsen vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

Artikel 55

Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte som led i udøvelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.
2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

Artikel 56

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og bestyrelsen, den administrerende direktør og medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne i traktatens artikel 339 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og de relevante bestemmelser i relevant EU-lovgivning om fortrolig behandling af oplysninger, selv efter at deres hverv er ophørt.
2. Når der ses bort fra tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte finansielle markedsdeltagere ikke kan identificeres.

Endvidere hindrer den i stk. 1 og i stk. 2, første afsnit, omhandlede tavshedspligt ikke myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve den i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivning, navnlig i retssager med henblik på vedtagelse af beslutninger.

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden EU-lovgivning vedrørende finansielle markedsdeltagere.

Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 og 2 omhandlede tavshedspligt. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

4. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom¹.

Artikel 57

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når den varetager sine opgaver.

Artikel 58

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på myndighedens dokumenter.
2. Bestyrelsen vedtager senest den 31. maj 2011 nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. De beslutninger, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for ombudsmanden eller indbringes for Domstolen efter påklagning til klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 228 og 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

¹ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

Artikel 59
Sprogordning

1. Bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1¹ finder anvendelse på myndigheden.
2. Bestyrelsen træffer beslutning om myndighedens interne sprogordning.
3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 60
Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af bestyrelsen, myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i bestyrelsen indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

¹ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

Artikel 61

Tredjelandes deltagelse

Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og som har indgået aftaler med Den Europæiske Union, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten inden for myndighedens kompetenceområde, jf. artikel 1, stk. 2, kan deltage i myndighedens arbejde.

I de relevante bestemmelser i disse aftaler fastsættes arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af disse landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle finansielle markedsdeltagere, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII
OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 62

Forberedende foranstaltninger

1. I perioden efter denne forordnings ikrafttræden og inden oprettelsen af myndigheden arbejder Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg tæt sammen med Kommissionen om at forberede erstatningen af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg med myndigheden.
2. Når myndigheden er oprettet, har Kommissionen ansvaret for den administrative oprettelse og den indledende administrative drift af myndigheden, indtil myndigheden har udnævnt en administrerende direktør. Med henblik herpå og indtil den administrerende direktør træder sin stilling efter at være blevet udpeget af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 36, kan Kommissionen midlertidigt udpege en tjenestemand, der skal fungere som administrerende direktør. Denne periode må ikke være længere end det tidsrum, der er nødvendigt for at udpege en administrerende direktør for myndigheden. Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i myndighedens budget, når bestyrelsen har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.
3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører tilsynsrådets og bestyrelsens beføjelser.

- 3a. Myndigheden anses for at være den juridiske efterfølger for Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg. Senest på datoen for oprettelsen af myndigheden vil alle Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs aktiver og passiver og alle dets uafsluttede operationer automatisk blive overført til myndigheden. Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg udarbejder en erklæring, som viser den afsluttende situation med hensyn til aktiver og passiver på datoen for denne overførsel. Denne erklæring revideres og godkendes af udvalgets medlemmer og af Kommissionen.

Artikel 63

Overgangsbestemmelser vedrørende personale

1. Alle ansættelseskontrakter indgået af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg eller dets sekretariat, som var i kraft på datoen for denne forordnings anvendelse, opfyldes, indtil de udløber, jf. dog artikel 54. De kan ikke forlænges.
2. Alle medlemmer af personalet med en ansættelseskontrakt som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, littera a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprøve for de medlemmer af personalet, der har indgået kontrakter med Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg eller dets sekretariat.

3. Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.

4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

. Artikel 63a

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre en effektiv iværksættelse af denne forordning

Artikel 64

Ændringer

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse ... af ... om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ændres hermed, idet Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

Artikel 65

Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2009/77/EF om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg ophæves hermed med virkning fra den anvendelsesdato, der er omhandlet i artikel 67.

Artikel 66
Revisionsklausul

1. Senest tre år efter den dato, der er fastsat i artikel 67, stk. 2, og derefter hvert tredje år gennemgår Kommissionen denne forordning, og især hvordan artikel 23 fungerer, og offentliggør en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer.

I rapporten foretages der også en evaluering af de fremskridt, der er gjort i harmoniseringen af regler og tilsyn med henblik på krisestyring og -løsning i Den Europæiske Union. Evalueringen bygger på en bred høring, herunder af interessentgruppen for værdipapirer.

2. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet. Den rapport, der er omhandlet i stk. 1, og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.
- 2a. Europa-Parlamentet og Rådet gennemgår denne forordning på grundlag af den rapport, der er omhandlet i stk. 1, og fastslår, om der er behov for revision af myndighedens opgaver og organisation.

Artikel 67
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2011 med undtagelse af artikel 62 og artikel 63, stk. 1 og 2, der anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen. Myndigheden oprettes den 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

**Interinstitutionel sag:
2009/0144 (COD)**

**16751/1/09
REV 1 COR 1**

**EF 185
ECOFIN 849
SURE 53
CODEC 1390**

CORRIGENDUM TIL REVIDERET NOTE

fra: formandskabet

til: delegationerne

Vedr.: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk
værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA)
- Kompromis fra formandskabet

På side 41 affattes artikel 21, stk. 1, således:

"Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed samarbejder snævert med ESRB."